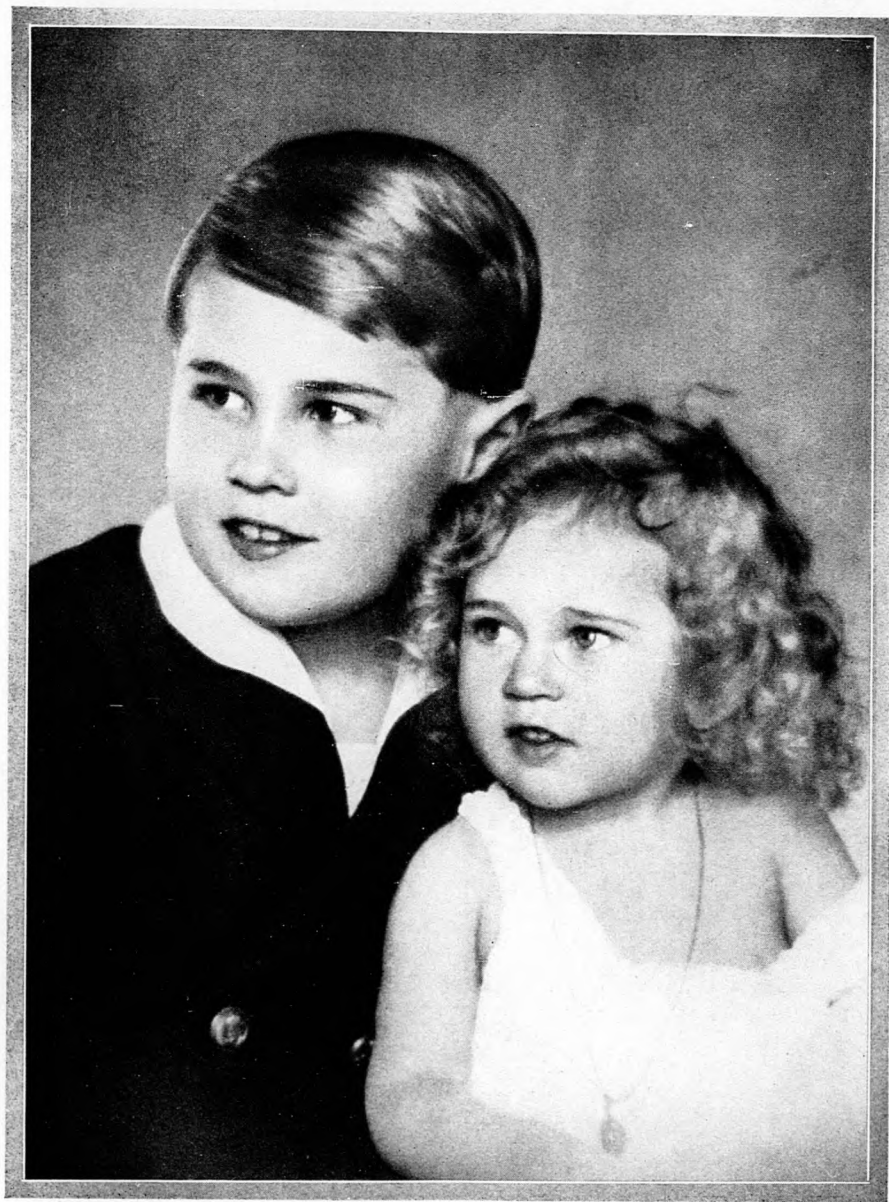

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

Veres utvári és kamarai fényképész felvétele, Budapest

Karakószörcsöki Nagy Ferenc és Andrea

KEDVES ELŐFIZETŐINK!

Aki Önök közül egy új előfizetőt szerez lapunk részére, kedves fáradozását az alább felsorolt értékes könyv- és kézimunka-ajándékok valamelyikével fogjuk viszonzni.

Ha az ajánlott új előfizető egy negyedév tartamára fizet elő, az előfizetőt szerző kedves előfizetőnk az alábbi értékes könyvajándékaink közül választhat egy könyvet:

1. LÁZÁR ISTVÁN: »Omlik az udvarház« c. most megjelent regénye, melynek bolti ára 5 P, vagy
2. LÁZÁR ISTVÁN: »Szent Gellért« c. regénye, melynek bolti ára 5 P, vagy
3. PALÁSTHY LÁSZLÓ: »Aeropolis« c. regénye, melynek bolti ára 4.80 P, vagy
4. SERESS IMRE: »A magyar Robinson« című 150 oldalas, rajzokkal szépen illusztrált, kemény kötésű ifjúsági könyve, vagy
5. »Potty-Pötyty Meseországban« színes nyomású illusztrált meséskönyve, vagy
6. »Vigan fiúk, vigan lányok« című képeskönyve.

Aki egy fél- vagy egész éves előfizetőt szerez lapunk részére, az alább felsorolt ajándékok közül választhat:

1. LÁZÁR ISTVÁN: »Omlik az udvarház« és »Szent Gellért« című két regénye, vagy
2. PALÁSTHY LÁSZLÓ: »Aeropolis« és Lázár István fent feltüntetett regényei valamelyike, vagy
3. LÁZÁR ISTVÁN fenti regényei közül egy és a fenti meséskönyvek közül egy, vagy
4. PALÁSTHY LÁSZLÓ: »Aeropolis« című regénye és fenti meséskönyvek közül egy vagy
5. egy elsőrendű kézimunka levászonra színes nyomással előrajzolt dívánpárna, vagy
6. egy darab színes mozaik-mintáival előnyomatott dívánpárna 15 motring mulinéanyag- gal, melyet két évvel ezelőtt adtunk ajándéku előfizetőinknek, vagy
7. lapunk folyó évi **egy darab félévi bekötési táblája.**

Az ajánlott új előfizető, amikor a 24 pengős előfizetési díjat akár egyösszegben, akár havi 2 pengős, akár bármilyen részletben befizette, egy értékes kongré-anogra tizenhat színnel előfestett és iparművész által tervezett gobelin refikül alapanyagát és hozzá 12 motring selyemfényű muliné-anyagot kap ajándéku.

Az ajánlásért járó ajándékaink elnyerésének külön feltétele az, hogy az ajánlott előfizető a negyedévi, félévi, vagy egész évi előfizetési díjat bármilyen részletekben befizesse. Az ajándékért az utolsó részlet lefizetése után kérjük kedves ajánló előfizetőink jelentkezését.

Mélyen tisztelt előfizetőink! A felsorolt ajándékaink bevezetésével kedves előfizetőinknek kívánjuk viszonzni azt a lelkes és népszerűsítő munkát, amelyet lapunk ajánlásával kifejtének. Méltóztassanak megengedni, hogy ezúttal is arra kérjük, hogy társaságaikban és ismerőseik körében továbbra is kegyeskedjenek az eddigi fáradhatatlan buzgalommal ajánlani lapunkat, amely azt hisszük, hogy irodalmi hírvójával, ismeretterjesztő és színházi cikkeivel, szenzációs regényeivel, háztartási és szépségápolási tanácsaival a művelt magyar középosztály érdeklődésére számot tarthat, művészi kézimunkarajzai, legújabb divatmodellje pedig egyenesen nélkülözhetetlenek a családban. Modern nevelésre szánt gyermeklapmellékletével pedig a magyar gyermekek ezreit hódította meg.

Kedves előfizetőink meggyőződhettek, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapjához mellékelt színes divan-szúrt sablon-, színes kézimunka-, rece és horgolt kézimunkamelléklet nagy megtakarítást jelent minden családban, de ugyanakkor ezeknek előállítása nekünk rengeteg pénzbe kerül, amit még sem hártottunk át olvasóközönségünkre. Sőt a fizetés- és jövedelemcsökkenések következtében előállott súlyosabb viszonyokat tekintetbe vettük és lehetővé tettük a havi 2 pengős részletekben való fizetést, bár ezzel is több munkát, több kiadást vállaltunk magunkra. Nem kérünk tehát most sem mást, minthogy legyenek segítségünkre munkánkban és minél szélesebb körben ismertessék meg és ajánlják előfizetésre, hogy olvasóink táborra olyan mértékben növekedjék, mint amilyen lelkesedéssel, ambícióval és áldozatkészséggel akarjuk továbbfejleszteni lapunkat és méginkább kielégíteni olvasóink igényeit.

Ezekben a súlyos időkben nagyon kérjük kedves előfizetőink támogatását.

Teljes tisztelettel
a Szerkesztőség és Kiadóhivatal

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Főszerkesztő: KERTÉSZ BÉLA

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN • SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KER., JÓKAI-UTCA 37 (BERLINI-TÉR SAROK) TELEFON: AUTOMATA 107—23 • POSTATAKARÉKPENZTÁRI CSEKKSZÁMLA: 41.490. ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGÓ, FÉLÉVRE 12 PENGÓ, NEGYEDÉVRE 7 PENGÓ. BELGIUMBAN, FRANCIAORSZÁGBAN, NÉMETORSZÁGBAN, SVÁJCBAN ÉS OLASZORSZÁGBAN: EGÉSZ ÉVRE 30 PENGÓ, FÉLÉVRE 15 PENGÓ, CSEHSZLOVÁKIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 180 CSEHKORONA, FÉLÉVRE 90 CSEHKORONA, NEGYEDÉVRE 50 CSEHKORONA. ROMÁNIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 900 LEI, FÉLÉVRE 450 LEI, NEGYEDÉVRE 250 LEI, ANGLIÁBAN ÉS JUGOSZLÁVIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 40 PENGÓ, FÉLÉVRE 20 PENGÓ. AMERIKÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 8 DOLLÁR • EGYS SZÁM ÁRA 80 FILLÉR

PAPP JENŐ: S I R A T Ó

A magyar úri középosztály sorsa fölött egy könnyet szabad talán ejteni, Miniszterelnök Ur, e lap hasábjain is, ahol az asszonyok szelid, türelmes és hallgatag birodalma kezdődik. Az asszonyok panaszait nem veri vissza a parlament, ez a csarnok túlhangos, a napisajtó oldalai elfásultak, a gyűlésektől a demagógia riasztja vissza a szemérmes úri osztályt, társaságban nem illik az otthoni üres szekrényekről beszélni, szindarab nem tárgyalja a kopláló dámákat s a kézimunkázó fiatal lányokat. Nincs igazi tükre a pusztuló úri népek, nincs érdekegyesülete, irodalma, képiéselete és propaganda szervezete. Ez a nemzetfenntartó réteg eltűnt a vonatok másodosztályú fülkéiből, a divatáru cégeknél s az élelmiszer-üzletekben elnyelte őket a kontókönyv. Régiségei potom pénzen úsztak el a vagyonmentő vásáron. Ebédlője, konyhája, fehérműs szekrénye vándorútra kelt az apróhirdetések rengetegében. Színházba csak olcsósági akciók tömegmozgalma idején megy el, finom kisasszonyai írógépek mellett vénülnek meg, proletár vidékeken lezajló parcellázások alkalmával szereznek pár négyszögöl birtokot házhelynek, diplomás mérnökei soffőröknek jelentkeznek az autobus vállalatoknál. Fehér vászonban tenniszezik, mert ez az anyag a legolcsóbb s a pályabérlet ma már jillérekbe kerül. Báljai összeomlottak, farsangjai hamvazó szerdával kezdődnek, huszártisztjeinek itala a régi Törley-pezső helyett az üveg szódavíz, negyedliteres törpe borospalackkal. Százados jak alatt álló kúriái körül tartott mezők nyújtózkodnak, a ház faláról letépte a maltert a szegénység, s már Szent Istvánkor sem igen mozdulnak fel a fővárosba. Lepereg róluk minden politikai frázis, nem szisszennek föl, ha a végrehajtó bekopog, hogy elvigye a varrogépet, mert a végrehajtó már régen ismerős vendég ezekben a kifosztott lakásokban. E középosztály urai úgy állnak a mai világviharban, mint a védműveitől, támfalaitól megfosztott sziget, amelyet már a talajvíz is fenyeget.

Fiai lemaradnak az egyeteméről, nagyszerű leányai abbahagyják a tanulást, öltözökösük kezdi felvenni egy világi apácarend igénytelen formaruháját, tengert nem látnak, csak strandfürdőt s az expedíciós filmek, meg a világhíradók szárnyain járnak be a távoli országokat, Belenyomorítva a fizetési osztályok dolomitfalai közé, élük azt az életet, amelyet a kultúra karsztjai nyújthatnak a széles látóköri léleknek. Riadtan hallgatják otthon az asszonyok, hogy a fizetésből újra lecsiptek harminc pengőt és elbocsátják a mindenes cselédet. Felfigyelnek, ha az állam csizma-akciót rendez a kisgazdák számára, megnézik vedlett cipőjüket és a hölgyek lázitani kezdik a járadt férjít, hogy hadakozzék és verekedje ki, hogy adjon az állam a középosztály asszonyainak is lábbelit. Nem selymekre, sálakra, csipkékre vágnak már, hanem hárászkendőkre, olcsó szövetekre, műselyem-harisnyára és a maradékáruházak selejtes holmijára. A tél küszöbén dideregve gondolnak az eltávolított télikabtra, amelyik egyik virágzó állami intézmény raktárában pihen. E társadalmi rend valamennyi háziasszonya összeborong, amikor kint a fórumon felüti a fejét egy-egy új kartel, amelyik hol

a tejet, hol a kenyeret, hol a szenet és a kokszt, meg a sőt zárja el előlük. Kamrájukban kevesebb a gondal elrett befőtt, mert nem tudják megfizetni a cukrot.

Lesóványodva, megtépázva, szegénységgel és igényekkel megverve már csak félfüllel figyelnek oda, hogy mi zajlik kint, a közéletben. Talán új irányokhoz csatlakozzanak, kinyissák ők is egyszer a szájukat és belekiáltás az érzéketlen fülekbe, hogy eddig és ne tovább? Vagy szervezkedjenek? Rendezzenek utcai tüntetést? Készíttessenek filmhíradókat az üres fehérműs szekrényekről? Közöljenek kimutatást férjhez nem ment leányaikról? Álljanak be ők is a társadalom ellenségei közé?

Mit csináljanak, Miniszterelnök Ur? Előszobázzanak a tisztelt Ház tagjainál, vagy essenek térdre pártvezérek és mindenható közéleti tényezők előtt? Az maradjon meg egyedülű vigaszuknak, hogy nekik szemérmesen kell tovább viselniük a keresztet? Hiszen már álmaikat is elrabolja a komisz élet. Se bolettájuk, se bohémiségük nincs, íróasztalukat aláfűrészeli a fizetés-csökkenés, kedvüket elfújja a sok elbocsátás, tekintélyüket aláássza a kiszolgáltatottság.

Tradicóikat megcsúfolja a feltörekvő új réteg, erkölcsüket a hitványság ostromolja, hitelük megromlott, hangjuk egyre csendesebb s viaskodásukat önmagukkal és az étellel elrejteti a szoba négy fala, ahová ma már senki se mer bátran bevillágitani, mert mindenki fél a szeme elé táruló középosztálybeli drámától.

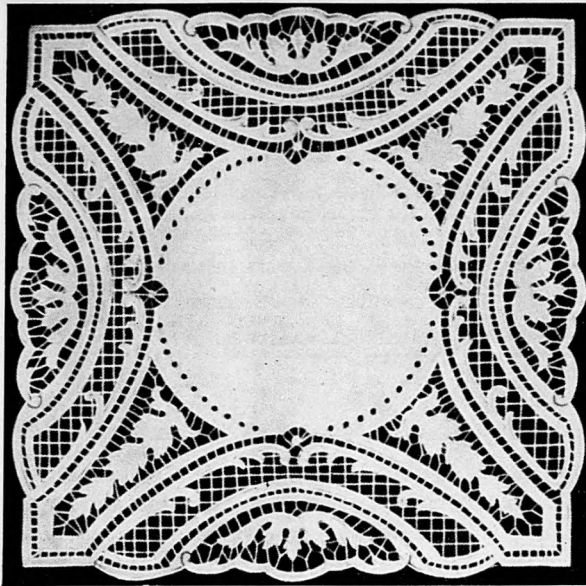
Lapunk legközelebbi számában négyoldalas színes divatmellékletet és nyolcoldalas gyermeklapot hozunk

Némely asszonyi túlzásokról

Valamikor egy nagyon elmés mondás járta Pesten arról az asszonyfajtáról, amelyik boldog-boldogtalan előtt feltárja a maga és a családi élete intimitásait. Ezekről mondták, hogy »neki van a legjobb férje, neki vannak a legsikerültebb gyermekei, a legrosszabb cselédjei, neki nincs mit soha fölvenni magára és neki van mindig egy szobával kevesebbje, mint amennyi kellene«. Ez a találó leírás hosszú megfigyelés eredménye. Érdeemes, hogy rövid ideig megálljunk mellette és a jellemzés alapján rekonstruálni próbáljuk a szóban forgó női típust.

Mit jelent az, hogy »neki van a legjobb férje«? Azt, hogy a barátnőjének vagy barátnőinek a férje egy s más szempontból kifogásolható. Mert ha »neki« van a legjobb férje, világos, hogy a »te« férjed, meg az »ő« férje nem lehet olyan jó, olyan tökéletes. Más az, ha egy asszony, aki erről meg van győződve, megtartja magának a boldogító hitet és némán hálát ad az Istennek, hogy olyan kiváló élettársat adott neki. És megint más, ha egy asszony lépten-nyomon kikiáltja azt az érzését, ha társaságokban — lehet, hogy minden célzatosság nélkül, de az sincs kizárva, hogy a többiek bosszantására — kérkedik el a férje »kizárólagos« jóságával. Az ilyesminek tüneti jellege van, gyakran provokáló melléke is, —

teszem azt, ha törénetesen olyan asszony jelenlétében mondják, aki valami okból köztudomás szerint nincs megelégedve az urával, vagy éppen boldogtalan a házassága. Jóízű, finom tapintatú nő bizonyára óvakodni fog attól, hogy a saját férjeurát csak azért állítsa magas piedesztálra, hogy társnői irígykedve nézzenek fel rá. (Ami egyébként sohasem bizonyos.)

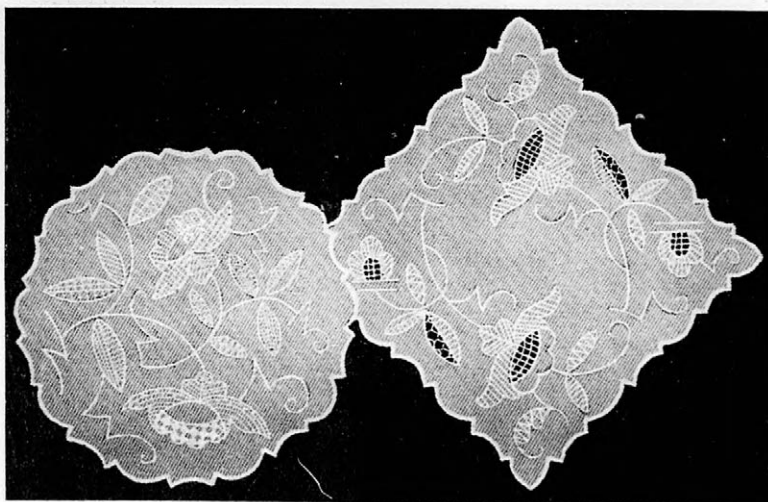
Riseliő-millió

(ERMA terve)

határain mozognak. A túlzás pedig mindig ellenszenves. Szokjunk hozzá: soha-e beszélünk felsőfokban, kerüljük az összehasonlítást nem tűrő szavakat, a felhőkben kóválygó magasztalásokat és a poklokban tántorgó gyalázkodásokat egyaránt. Maradjunk meg szépen a középúton. Tehát: »az én férjem jó ember«, nem pedig »a legjobb ember«, vagy: »az én férjem sok mindent tud«, nem pedig »az én férjem mindent tud«, vagy: »az én férjem sem tökéletes ember, vannak hibái, de...« stb., nem pedig: »az én férjemnek abszolúte semmi hibája sincsen«. Ha viszont olyan téma merül fel az asszonyok közt, amely a férfiak egy s más fogyatkozása körül forog, nem szabad minden további nélkül kiszolgáltatni a férjet, hanem okos és óvatos fenntartásokkal kell élni. Teszem azt, ha férjürem szeret odafelejtkezni a kávéházban, vagy a kaszinóban, nem muszáj mindjárt túlozva úgy feltüntetni, mintha »egész nap« házon kívül volna.

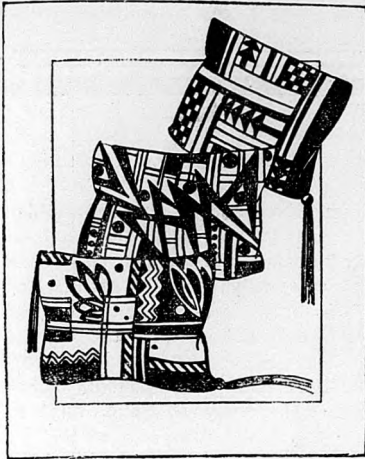
Hát az mit jelent, hogy »neki vannak a legsikerültebb gyermekei«. Anyának nem kell magyarázni, miért rajong mindenki a saját magzatjáért. Csakhogy más az, mikor a vérség szent parancsára dédelgeti, gondolza a szülő

az ő gyermekét s megint más, ha idegenek előtt kerül szoba a gyermek, aki minden beszédünk, minden cselekvésünk vezérmotivuma az életben. Kérdés: szabad-e az anyának dicsérni a tulajdon gyermekét? Habozás nélkül felelhetjük: oh, igen, — sőt nemcsak dicsérheti, de dicsérje is, ha megérdemli az a gyermek. Két fontos szempontot ne felejtsem el azonban: a gyermeket ne dicsérje, ha

Tüll-tálcaendők

(Wieg Testvérek terve)

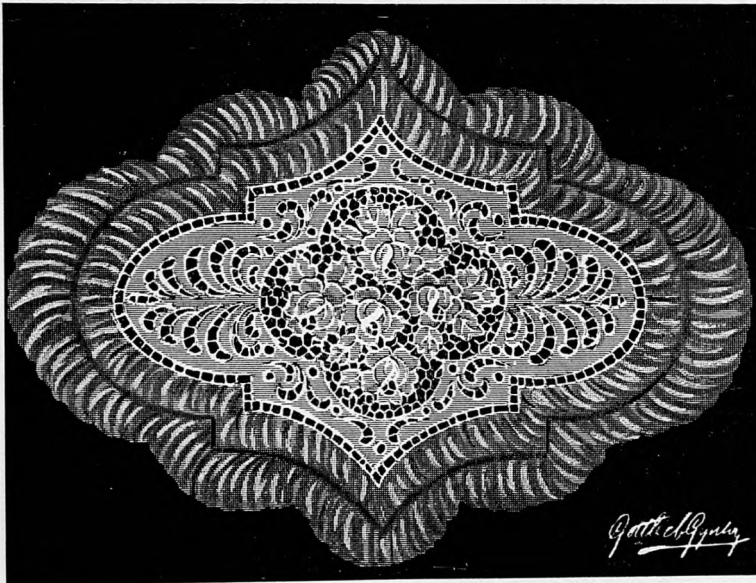
jelen van és ne fadjon a dicséret ájuldozásig menő imádatára. Szép csöndben, ha Isten házában van vagy ha otthon hálálkodik az Egek Urának, rajongó boldogsággal áradozhat, de embertársai előtt mérsékelnie kell magát. Ugyanabból a meg gondolásból, amiért a férjét sem helyezheti a mások férje fölé. Vagyis: hasonlóan tartózkodnia kell a túlzásoktól. Ha a gyermek értelmes, ne mondja azt, hogy »zseniális«, ha a gyermek verseket farag, ne lásson benne nyomban »második Petőfit«, ha a gyermek csinosan énekel, ne mérje össze tüstént Saljapinnal vagy Németh Máriaival. Legyünk mértéktartók a saját gyermekeink földícsérésében, nehogy túlzásainkkal ellenérzést váltsunk ki s

még ennél is kínosabb visszahatást, ami vajmi könnyen csap át a gúnyolódás hangjába.

Harmadik rossz tulajdonsága a helytelenül viselkedő, feltűnést hajszoló nőnek: az alkalmazottaival való folytonos elégedetlensége. Általánosságban el lehet mondani, hogy ott, ahol a gazdának állandóan baja van a cseléségével, nem a cseléd a hibás.

Amilyen az úr, olyan a szolgál, — tartja a francia közmondás és ne is próbáljuk vitatni, oly nyilvánvaló az igazsága. A háziasszonyoknak tagadhatatlanul sokat és méltatlanul kell szenvedniök a hanyag, megbízhatatlan, feleselő, léhaskodó háztartási alkalmazottaktól, de lehet-e azt állítani, hogy minden szakácsnő, szobaleány és mindenek ebbe a kategóriába tartozik? Nagyon sok függ a háziasszony példaadásától, modorától, szorgalmától s az emberekkel való bánásmódjától is. Az az úrnő például, aki délig ágyban marad, hiába parancsolgat, — sohasem lesz rend a portáján.

Diszes ágypárna

Gottlieb rajza

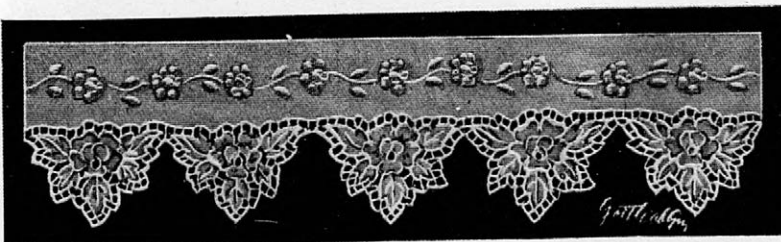
(Gottlieb rajza)

Tudunk olyan »előkelő« pesti dámákról is, akik bizalmaskodva tegezik a szobalányukat. Hogyan követelnek akkor respektust maguk és a házuk

íránt? Az alkalmazottaival elégedetlen asszony tulajdonképpen önmagát vádolja, mikor a cseléségére panaszkodik, telesírva férj és család, rokon és ismerős fülét. Vádolja magát, hogy — nem ért a háztartáshoz. Mert ha értene, két-három kísérlet után okvetlen ki tudná válogatni a neki megfelelő segítőerőket.

Végül az unalomig elcsépeelt szóhaj: a mindig hiányzó ruhadarabokról... Ez egészen tipikus vonása a nagyvárosi nők bizonyos rétegének, amely versenyt rohanva a divattal, kétségbe van esve, ha a tegnapi friss kreációt csak holnap tudja megszerezni. Egy ilyen női társaságban egyszer nagy feltűnést keltett egy okos és bájos

fiatalasszony, aki a minden oldalról felzúduló panaszok után így szólt: »Csak most látom, milyen szerencsétlen vagyok!... Semmi okom sincs panaszsra.« A társaság dermedten hallgatott el. Elértették a célzást. A panaszkodók ugyanis mind nagy jómódban élő asszonyok voltak, a nem-panaszkodó pedig — egy tisztviselő felesége volt.

Szekerényesik

(Gottlieb rajza)

PÉCZELY JÓZSEF:

PÁRBAJ

EGY bandában arattak. Részért. Apa és fia.

Miska ott verte a két-kettőnél. Az apja meg a negyvennek a derekát taposta.

Erőben voltak mindketten.

Mihály — a Miska apja — özvegyi sorban élt esztendőök óta. A Miska meg fészekrakófélben. Már a tavaszon végérvényesen elhatározta a gyerek, hogy nem eszi tovább az apja kenyerét. Elég volt.

S nézelődni kezdett a faluban az eladók között. Ki, milyenes? Formáztatta őket. Szemelgette, szelelgette. Már úgy a magához valókat. De nem sokáig munkálkodott ezirányban. Hamarosan megakadt a szeme az Ács Rozin. A Rozi kicsattanó piros orcáján, villogó két szemén, munkabíró erős két karján.

— Ez a jány, — szüremkedett egyenesen a szíve közepébe, — éppen nekem való volna!

Úgy találta.

Egy-két szót értett is vele a játszón, meg a kapu alatt. S úgy számította, hogy majd az őszön... Ha a borok megfornak...

*

Miska összeütötte a csizmája két sarkát, amikor meghallotta, hogy a Rozi is az ő bandájukba szegődött marokverőnek. Dagadt a melle, de a mája is. Nagy elhatározások vertek gyökeret a lelkében. No, majd most megmutatja szemtől-szembe, hogy kicsoda ő!...

— Rozi! — szólt a lánynak az első hajnalon. — Te verőd utánam a markot! Oszd ha belefárad, majd én segítek neked!

A lány rázintotta a fejét. De a kezével is semmizett:

— Nem köll neköm segiccség!

S úgy hamiskodva hozzátette:

— Csak el ne unnyam magam utánad!

— Gondolod?

— Tudom!

De a segítségre nem kerülhetett sor, mert a bandagazda a Rozit nem a Miskához osztotta be, hanem az apjához.

*

Mihály eleinte oda se ügyelt a lánynak. Lány, lány. Rá se nézett. Vágta a rendet. A részen járt az esze. Elégséges lesz-e esztendőig? Csak később vette észre, hogy ni! Ez a lány ugyan egyarányosan dolgozik utána! Amikor főlegyenesegett kaszát fenni, mindig ott találta a nyomában.

Egyszer fölkérdzte:

— Győzöd?...

A lány nevetett. Kimutogatta a fehér fogait.

— Akár aluggyak is úgy eccő, eccő...

Mihály ekkor fogta át először a lányt a két szemével s úgy magában megállapította, hogy szalmájára is mutatós.

Azontúl aztán gyorsabban kopott a Mihály kaszájának az éle s fenés közben egyre melegebben dobott a Rozi felé egy-egy szót, melyet a lány azon nyomban vissza is adott ugyanolyan melegen. Talán még melegebben. Legalábbis Mihály úgy érezte. Sokkal melegebben. De ezen nem csodálkozott, mert a lánynak még a százaszéle is szinte parázslott.

A nap valósággal pörkölte a föld hátát. A föld hátán munkálkodó embereket. De Mihályt a belső lángok jobban emésztették. Hogy is lenne, mint is lenne, ha ez a lány...?

A gondolatok ide-oda vádoltak a fejében. De megbizseregítették azok meg a szívegyökerét is!

Egyre közelebb és közelebb lépett a lányhoz. Már úgy belsőleg. De amúgyis ott mozgott körülötte. Étkezéskor meg-megkínálta egy-egy jobb falattal...

A lány ezt úgy szolgálta vissza, hogy friss vizért szaladt a kútra s azzal elsőnek is a Mihályt kínálta:

— Igyék kend!...

Pedig ott volt rendszerint a Miska is, kinek hovatovább egyre sötétebb és sötétebb lett az ábrázata s egyszer-egyszer úgy nézte végig a lányt is, meg az apját is, mintha meg akarta volna őket ölni. Mit akar az öreg a Rozival? Szándékai volnának neki?... De a Rozi is!... Amióta aratnak, azóta jóformán csak úgy vállhegyről dobálja neki a szót. S mindig az öreg előtt kellett magát. Körülötte forgolódik. Mintha ő ott se volna. Egyszer-egyszer úgy összeszorította a fogait, hogy azok összecsikordultak.

Egyik délután, amint a pihenő felé haladtak, alkalmasnak vélte a pillanatot a számadásra s elkapta a Rozi karját.

— Hát te?...

A lány fölszisszent.

Miskába azonban beleszorult a szó, mert az ő karját meg az apja kapta el.

— Mit akarsz?...

Miska eleresztette a Rozit s szembefordult az apjával:

— Le akarok számolni!

— Kivel?

A gyerek nyelt egy kesernyést s aztán kisziszegte a fogai közül:

— Elsősorban is kend-dél!...

Azután mög a Rozival!

Az öreg éktelen haragra lobbant:

— Tacskó!

S a gyerek karját el-lökte.

— Te akarsz velem ujjat húzni? Én velem? Az apáddal? Eltakaroggy innen!...

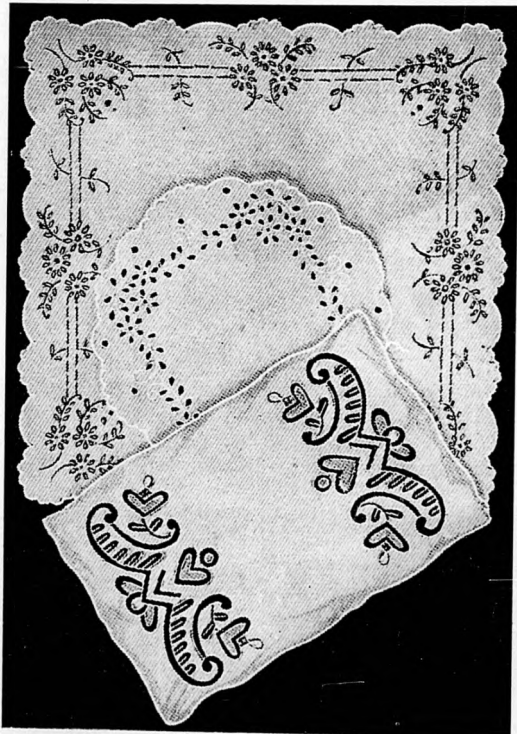
Miska megszegte a nyakát.

— Nem mögyök!

S fejével a lány felé vetett.

— Mongya mög ü, hogy ki mönnyön el! Kend-e, vagy én!...

Az öreg megbirkózott a belsejében tülekedő szörnyeteggel. Legyűrte.

Milió, tálcakendő és párna (Wieg Testvérek terve)

— Nem uralkocc ott, ahun én vagyok!
S aztán hol a lányra, hol meg a Miskára nézett. Mit mutatnak?
Most látta csak, hogy a Miskában mi dolgozik! Eddig nem vette észre. Hm.
Ez a gyerek is? ...
De hát a lány? Mit mond most a lány? Kihez húz?
Na, mindjárt kiviláglik.
Odaszólt a lánynak:
— Na, Rozi, hát melyikönk maraggyon?
A lány nem szólt. A fejét lesunyta. Hallgatott
— En? ...
— .....
— A Miska? ...
Hogy erre se kapott feleletet, odafordult a gyerekekhez:

— Döncsön a kasza!
Miska két kézre kapta a kaszanyelet ...

— Nem úgy! — kiáltott rá az öreg. — Én nem akarok a gyilkosod lönni!

Háta mögé bökött a hüvelykujjával:

— Ott van az a nagy tábla búza ... Aki kettőnk közül hamarabb körösztlévágja magát rajta, az itt marad ... A másiknak ... föl is út, alá is út! ...

Miska csak a fejét biccentette. Azzal magyarázta, hogy jó.

Beleálltak a táblába. Egymástól nyolc-tíz lépés távolságnyra ...

— Na, most!

A kaszák megvillantak.

A gyerek előtt valósággal égett a rend. A kasza úgy járt a kezében, mint a jó motolla. Fűtötte a düh, a keserűség, meg a győzniakarás. Ott hempergett a fejében, a szívében. De rácsavargózkodott az a két karjára, meg a derekára is ...

Az öreg már nem tüzeskedett. Mődjával eresztette a kaszát. Egyarányosan. Széles sávval.

Úgy egyezer lépésnyi volt a tábla. Hosszában. Ezt az öreg rögtön számításba vette. Ha erősen szorítja, a felénél kidül. Azt a bolondot nem teszi!

Ei is maradt a gyerektől hamarosan úgy öt-hatölnyivel. De aztán tartotta magát. Félútig se nem fogyott, se nem nőtt közöttük a távolság.

A kaszák suhantak, a rendek dőltek.

A két ember haladt.

Miska a tábla közepénél már engedett az iramból Muszáj volt. A két karja elnehezedett. A feje körül meg apró ködfoszlányok kezdtek úszni ...

Az öreg azonban csak úgy, ahogy megkezdte. Egyarányosan. Egyugyanazon tempóval ... Most már öelötte dőlt szaporábban a rend. S szemmel láthatóan nyomakodott a gyerek után. Alig egy kis negyedóra ... s már be is fogta.

Attól kezdve egy darabig egyvonalban haladtak. De csak egy darabig. Amint a tábla végéhez közeledtek, az öreg megszorította s úgy törtetett előre, mint egy jól fűtött mozdony.

Amikor vagy tíz ölnyivel megelőzte a Miskát, visszafordult.

— Hallod? ...

S kiegyenesedett.

— Ha majd te is kiérsz, — kiáltott a győzelem biztos tudatában erős, érces

hangon, — összerámolhatod a kaszádat, aztán möhecc odébb egy faluval, vagy kettővel! ...

Miska ellökte a kaszát s szó nélkül hátat fordított. Tudta, érezte, hogyha most fölnyitja a száját, abból emberhalál lesz, mert a szóra szót kap s akkor egyikőjük ott marad a tarlón.

Azt meg nem akarta. Nem, már azért se, mert azt egy célcsp lány nem érdemli ...

Nekivágott a dűlőnek. Az aratókat messze elkerülve taposta a torzszokokat. Nem látott, nem hallott. Belsejében a szégyen, a düh s az elkeseredés birkóztak egymással. Hol az egyik, hol a másik kerekedett felül.

Csúffá tette az apja. Legyűrte. Hátraszorította.

Erőben is, meg a lánnyal szemben is. Most már nem maradhat a faluban. Nem. Mert csak utána kiabálnának. Gúnyolnák. Kinevetnék.

A dűlőre érve megtorpant.

A Rozi állt előtte. Kezében a motyója. Tarka kendőbe kötve.

— Hát te? ...

— Én is mögyök ...

— Hova? ...

A lány szemlesütve, amolyan magamagadottan nyujtotta előre a kezét:

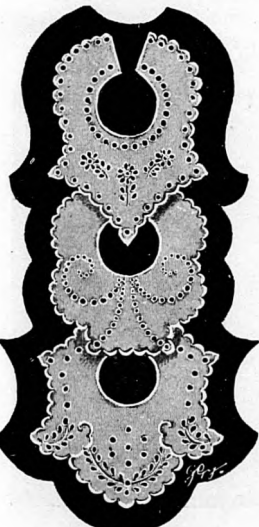
— Ahova te ...

Miska nagyboldogan elkapta a lány kezét. Megszorította s azzal megindultak a város felé ...

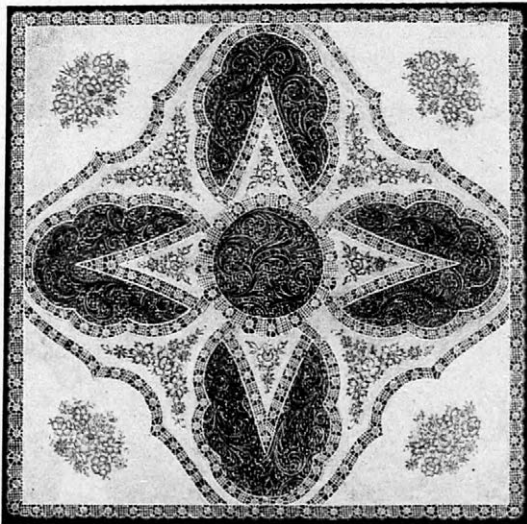

Milió

(ERMA terve)

Előke (Gottlieb rajza)

Díszes asztalterítő

(Wieg Testvérek terve)

„LÉGY SZÍVES, ADD KÖLCSÖN A FELESÉGEDET“

ANDRÉ BIRABEAU NOVELLAJA NYOMÁN

— Otthon vagytok ebéd után? — kérdezte telefonon Raoul a barátjától, Jean Livette-től. — Egy kis kérésem lenne hozzád, illetve a feleségedhez...

Ebéd után már ott is volt Livette lakásán.

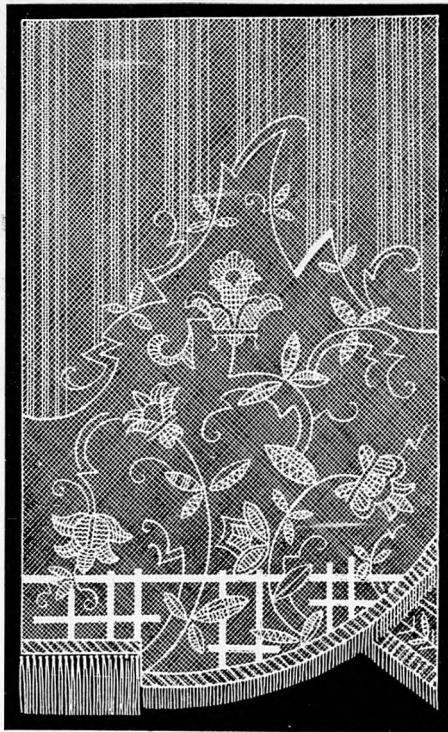
— Mondd csak, Jean, — szólalt meg bátortalan hangon, — kölcsönadnád nekem a feleségedet?

— Tessék?! — nézett rá meglepetten Livette.

— Mit mond?! — kiáltott fel Livettené méltatlankodva, bíborvörös arccal.

— Mindent el akarok magának mondani... Olyan egyszerű a dolog... Szerelmes vagyok egy kis szabónőbe. Talán nem is olyan szép, amilyennek én látom. Aki érdektelenül néz rá, esetleg azt is mondhatná, hogy jelentéktelen. Alacsony termetű s a haja... az se nem szőke, se nem barna... olyan bizonytalan színű. A szalonja se valami híres... Egy kis mellékutcában van s mindössze ez a szerény felírású táblácska hirdeti: »Marie«. Egyéb semmi. És rám mégis olyan különös hatással van. Te tudod, Jean és ön is, asszonyom, hogy én igazán nem vagyok a trubadúrok közül való... de ez a nő, ez a nő!... Egyszerűen elvesztem minden bátorságomat vele szemben. Egyidőig csak a távolból nézegettem... a műhelyének ajtaját elfedő függöny résein keresztül. Aztán benyitottam egy szép napon. Gondoltam: majd csak eszembe jut valami, amivel valószínű tudom tenni, hogy az üzletébe mentem és — szabónőről lévén szó, azt hiszem, helyénvaló ez a kifejezés: egyik szavamat majd a másikba öltöm,

hímet varrok a furcsa látogatásra... szóval: valahogyan csak kivágom magam s aztán minden megy, mint a karika-csapás. De mikor bent voltam, egy árva

Tüll-függöny

(Wieg Testvérek terve)

szó sem jutott az eszembe. Ugy álltam ott, mint a Bálám számára, vagy — ha jobban tetszik — mint borjú az újkapu előtt. Dadogtam, hebegtem, kékültem, zöldültem, — ne adj Isten, hogy értelme lett volna a makogásomnak. Amellett

állandóan ott motoszkált bennem a gondolat: ne tágíts mellőle, közeledj hozzám, maradj itt!... Nos, ezért kértelek meg, drága Jean barátom, hogy légy szíves idekölsönözni a feleségedet. Önnek bizonyára sürgősen szüksége van új ruhára, kedves Lucile asszony... Nemde? Vagy hajlandó ellentmondani nekem? Ugy-e, nem... Egy kosztium, egy estélyi ruha, egy pizsama... nekem egészen mindegy. Ahogy parancsolni méltóztatik. Csak éppen Marie-nál kell csináltatnia és nekem megengedni, hogy folyton a sarkában legyek... akkor is, mikor a kelmét kiválasztja, akkor is, mikor a ruhát próbálja... Megértett? Engem úgy mutathat be, ahogy akar... mondjuk: mint a barátját.

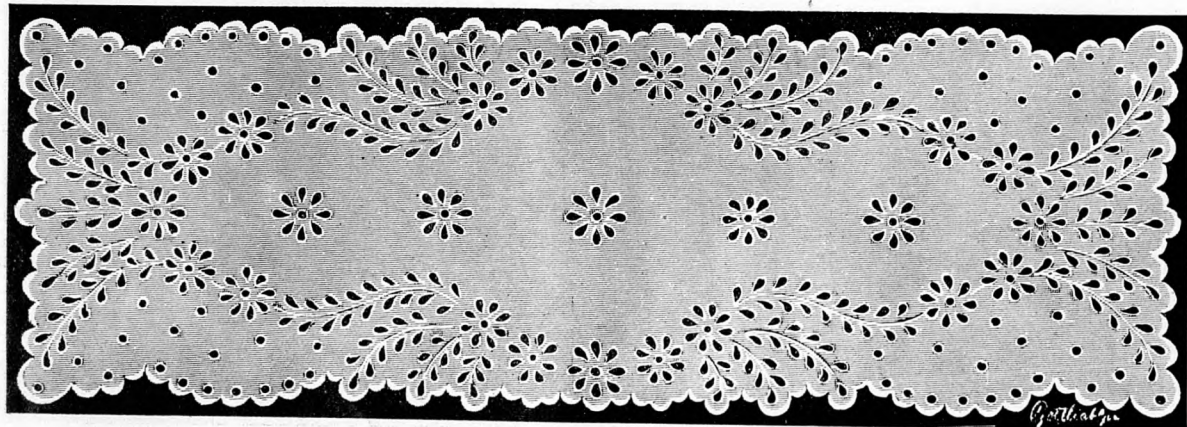
— Kérlek!... Kérlek!... — tiltakozott Jean hevesen.

— Vagy mint a fivérért, esetleg, mint az unokabátyját... De hát ez mind részletkérdés. A fontos az, hogy én ott vagyok. Akkor legalább nem leszek idegen Marie szemében... beszélhetek vele... nézhetem, bámulhatom... sőt felhívhatom rá diszkrétan a figyelmét, hogy csakis őt csodálom. Nemde, megteszitek a kedvemért?... Igazán kőből kellene hogy legyen a szíved, Jean, meg az öné is, asszonyom...

A férj válaszolt:

— Mondd csak, öregem... Nincs véletlenül valami lányismerősöd, akit odakísérhetnél ahhoz a Marie-hoz?

— Már hogyné lenne! De csak nem viszem oda, amikor a szabónőnek akarok udvarolni! Ez túlveszélyes volna. Nekem egy önzetlen, megértő társnőre van szükségem... majdnem azt mondtam: cinkosra... és ez ugyebár ön lesz, drága

Futó

(Gottlieb rajza)

asszonyom? ... Neked pedig, Jean, igazán mindegy, hogy a feleséged ruhaszámliját az előkelő Rue de la Paix-ból vagy a szerény Rue Notre Dame de Lorette-ből küldik-e neked. Marie ugyanis a Notre Dame de Lorette-utcában van. A tetejébe ő az olcsóbb s így még hasznod is lesz a dologból, barátom. Nos, legyetek jók hozzám, érezetek részvétet egy szerelmes bolond iránt!

Livette asszony most nevetett fel először. Ezt követően Jean is elhatározta magát a nevetésre... és Raoul Vosges megnyerte a játszmát.

*

... Másnap Livette asszony oldalán megjelent a Marie-szalóban. Jean feleségét határozottan mulattatta a dolog. Teljes odaadással játszotta szerepét.

Szinte ambicionálta, hogy minden sikerüljön, amellett nem tagadhatta, hogy őt magát is nagyon izgatják a szerelmi kaland fejleményei. Kicsit csalódott mégis, mikor Marie-t megpillantotta.

Halvány, fáradtszemű, valóban jelentéktelen külsejű nő volt, sokkal kifejezéstelenebb külsővel, mint ahogy Raoul lerajzolta.

— És maga ebbe a nőbe szerelmes? — kérdezte halk csodálkozással.

— Örülten! — felelte a férfi szenvedélytől zúzó, fojtott hangon és majd elnyelte Marie-t a tekintetével.

— Igazán magam se tudom, mit csináltassak, — súgta Lucile a barátjának fülébe. — Ha jól meg gondolom sem mire sincs szükségem... Talán egy pizsama... vagy valami kis komplé.

— A nagyságos asszony pizsamát és egyikis komplét akar, — ismételte Raoul hangsúlyozott, emelt hangon.

És most néhány elbájoló nap következett. Marie és Lucile asszony kelmét válogat-

tak, tanácsoztak, Raoul egészen a közelébe került a szabónőnek és miközben ő maga is mustrálgatta a kelmét, ujjával odatévedt Marie kezéhez.

Aztán jöttek a próbák. Marie ott szorgoskodott az új ruhák körül, Lucile — mintha csak a férje előtt

barátját, Bouchard-t hasonlóan nem kapacitálta, mint Livettet. Bouchardné is bedőlt neki és minden kedden beállított próbára Mariehoz Raoullal. Harmadiknak Greffin asszony csatlakozott, akit minden elődjénél jobban izgatott Raoul szerelmi regénye és boldogan asszisztált neki.

*

Néhány hét múlva hatalmas aranyecégtábla hirdette a Boulevard des Italiens egyik legszebb palotájának homlokzatán »Marie Juliette« szalónját. (A Juliette nevet — az előkelőbb hangzás kedvéért vette fel Marie.)

De amilyen mértékben gyarapodott a szalón vevőköre, olyan mértékben csappant meg Raoul Vosges jövedelme.

Mert Raoul Vosges egyáltalán nem volt szerelmes a sápadt, agyondolgozott Marie-ba. Raoul Vosges egyszerűen az — akvizi-

törje, ügynöke volt a varrodának, ahonnan tisztességes jutalékot kapott a tisztességtelen kliensfogyós után.

A mellékutcában jól jövedelmezett ez neki, de a gazdag bankárnékat és primadonnákat már nem bírta Raoul az üzletbe becsalogatni. Meg aztán a trükk is kiderült. A Boulevard des Italiens palotájának fényes üzletébe maguktól is eljöttek Párizs gazdag hölgyei.

Raoul, akinek a jövedelme napról napra kisebb lett, kénytelen volt belészeretni a nem csunya, de nem is szép Marie-ba. Meg is kérte a kezét.

Az üzlet még jobban fellendült, mert a régi vevők is visszajöttek.

Újra elhitték, hogy mégis csak szerelem volt az, amiről Raoul azt hazudta nekik, hogy szerelem.

Mert a házasság pecsétjével erősítette meg azt az érzést, amit annak idején nem érzett, de ami most már lángrogult szívében, a hűséges Marie oldala mellett.

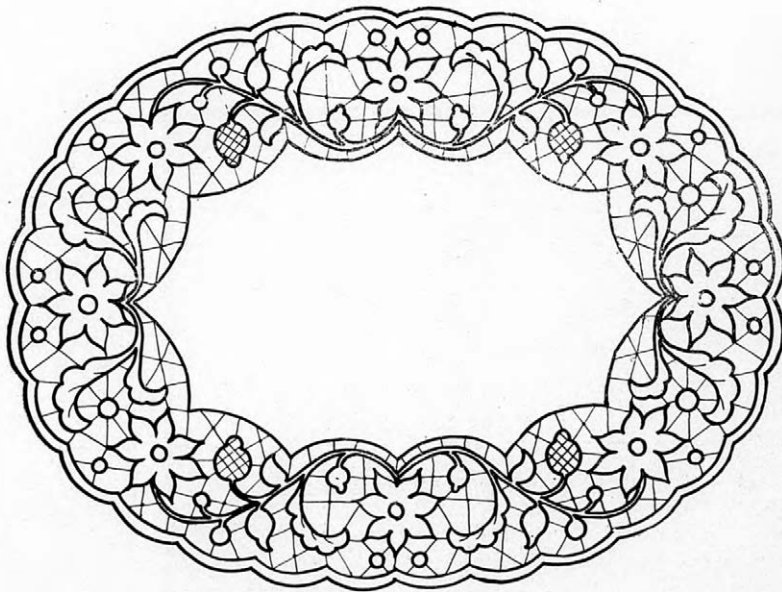
Gobelinpárna

(ERMA terve)

álna — szemrebbenés nélkül váltotta ruháit, miközben Raoul szerelme egyre fokozódott...

Igy ment ez két hétig. Sajnos, nem mindennap, mert az asszonyok másképp osztják be a próbaidőt, mint ahogy ez egy rajongó férfinak a kedvére volna. Raoul ugyanis minden áldott nap odakíváncskozott a kis szabóüzletbe, Marie mellé...

Oly ellenállhatatlan volt ez a vágy, hogy nem nyugodott, amíg egy másik

Millő

(Tobiás Lászlóné terve, Szeged)

CSELFOGÁS

IRTA: H. J. MAGOG

Más szórakozás hiányában Peyrot évek óta következetesen kísélt az állomásra. Valami kiránduló vonat futott be éppen. Egy percig állt, csak addig, amíg egy turista lekászolódott, s már ment is tovább.

Magas, vékonypénczű, fehérarcú férfi volt a turista, látszott rajta, hogy a szöges cipőt, buggyos nadrágot csak vasárnap szokta felöltöni.

Peyrot elsétált előtte, az arcába nézett:

— Nini, te vagy az, Bersanne? No nézze meg az ember, itt mer leszállni a vonatról és esze ágában sincsen, hogy legalább értesítse a régi pajtásokat. Nahát, ez nem szép tőled, barátom... Jó, hogy rád akadtam, most már nem szabadulsz ám tőlem! Fogd a cókódkodat és jössz velem, olyan finom borocskát kapsz, hogy holtig emlegeted...

— De... de, kedves Jean... igazán nagyon kedves vagy... de... engem várnak...

— Várnak, ugyan... Kik várnak? Néhány meztelenlédű turista. Még ha tudnám, hogy valami szépaszszony... Nem kifogás ez, barátom, gyere, holnap indulhatsz tovább...

Peyrot jeleletet sem várt, már fogta is Bersanne hátizsákját és vitte, Bersanne meg követte. Mosolyogni próbált, arcán visszatükröződött a boszankodás. Peyrot úgy tett, mintha észre sem venné.

Jó negyedóra múlva már ott ültek mind a ketten Peyrot kertjében a szép árnyas diófa alatt s kóstolgatták azt a finom zamatú vörös bort, amelyre olyan büszke volt a házigazda.

Lassan-lassan a vendég is belemlegetett a beszélgetésbe. Kedélyesen folytatta a Peyrot által felvetett témákat.

— Bizony már idestova öt éve, hogy

utoljára jártál itt, barátom, — jegyezte meg Peyrot, — még a napra is emlékszem, amikor utoljára láttalak... Hogyne emlékezném, hiszen akkor hozták haza holtan szegény Marraud-t... keserves nap volt.

Bersanne nem felelt, csak sóhajtott egyet.

— Ma sem foghatom fel, ki ölthette meg azt a jó fiút, hiszen a légynek se vétett, haragosa nem volt... legalább tudtommal nem...

— Kicsoda? Biztosan valami csavargó, ezt ugyan nem nehéz kitalálni...

— Tévedsz, barátom, a nyomozás folyamán kiderült, hogy a gyilkos az árok túlsó oldalán sütötte el a fegyvert. Az árok olyan széles, hogy azon át nem jöhetett. Nem is jött át, ezt bizonyítja az a tény, hogy Marraud-nak nem hiányzott a pénztárcája. Sem csavargó, sem rablógyilkos nem lehetett, aki megölte...

— Nem is jog ez már soha kiderülni, ha eddig ki nem derítették, ma, öt év után már minden nyom elveszett...

— Ismét tévedsz, pajtás, nem veszett el minden nyom. Kinyomozták, hogy Marraud fényképező géppel ment ki az árokpartra. Egy szántóvető látta is, amint felállította az állványt... Az állványt feldölvé meg is találták mellette, de a fényképezőgép nem volt sehol... Nem találd különösnek? A pénztárcájából egy garas sem hiányzik, de a fényképezőgép eltűnt...

— Ugyan, mi van ebben különös?... olyan útonállót még nem láttam, aki fényképezőgéppel ölt volna meg valakit...

— Jó-jó, nem a géppert ölte meg, de érdeke volt, hogy magához vegye a fotográfusgépet... mert... mert a lemez a gyilkost ábrázolta...

— Nem értem!

— Pedig nagyon egyszerű, a gép be volt állítva... Marraud éppen exponált, amikor eldőrdült a fegyver, Marraud holtan esett össze, de a gyilkos meg volt rögzítve a lemezen...

— No de hogyan vihette volna el a fényképezőgépet, hiszen mint mondd, olyan széles az árok, hogy azt át nem léphette...

— Nem is gondolok arra, hogy ő vitte el... a detektívek is helytelenül következtettek. A gép belezuhanhatott az árokba, hiszen Marraud közvellenül az árok szélén állt...

— És... és?

— És nekem azóta nem volt nyugatom, életem céljául tűztem ki, hogy felfedezem a gyilkost, hiszen annyira szerettem szegény Marraud-t. A nyár elején kiapadt az árokban a víz, munkásokat hozattam, 100 méternyi hosszúságban felsátaltam az árkot...

— Ugyan, barátom, de furcsa ember vagy... csak nem hitted, hogy megtalálód az a fényképezőgép?...

— Nem csak hittem, de meg is találtam. Szerencsére úgy befürödött az árok homokos oldalába, hogy víz sem érte, minden valószínűség szerint épségben maradt a lemez. Éppen ma este akartam előhívni... ma este meg fogom tudni és holnap reggel már az egész ország tudni fogja, hogy ki volt Pierre Marraud gyilkosa...

— Itt van nálad a fényképezőgép?

— Akarod látni? Megmutatom, — és már hozta is a piszkos, kopott fényképezőgépet.

Bersanne utánakapott. Forgatta a kezében, ujjai idegesen remegtek, arca sápadt volt, fogai belemélyedtek az ajkába... hirtelen vörös lett, egy rántással kihúzta a lemezt a gépből és lecsapta a földre:

— Így, legalább vége az egésznek! Most már ugyan soha ki nem derül, hogy ki a gyilkos...

— De kiderült!...

Bersanne felugrott, hátrált, halálsápadt lett.

Peyrot úgy állt előtte, mint a vad és a fenyegetés eleven szobra.

— Te vagy a gyilkos! — kiáltotta.

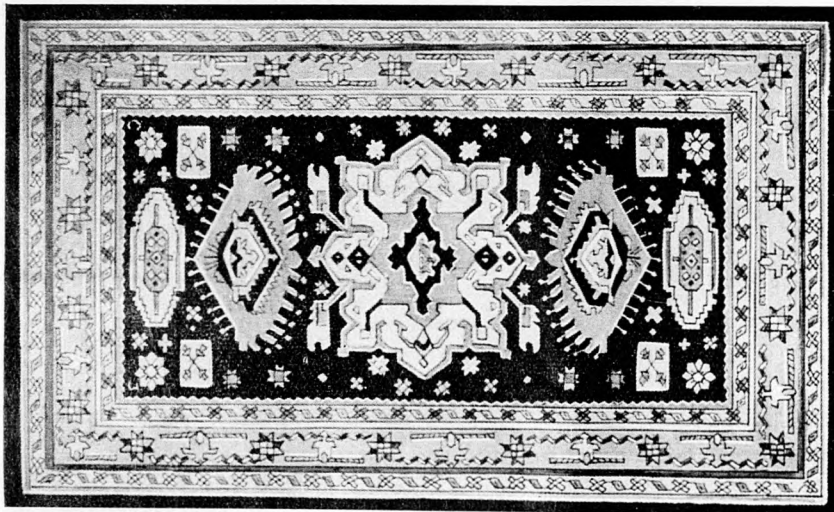
— Nem igaz... nem igaz... a lemez bebizonyítja...

Peyrot hangja nyugodtan csendgett:

— A lemez semmit nem bizonyít!... De most már tudom, hogy Marraud gyilkosa te vagy!... A fényképezőgép az enyém, a lemez üres, csselfogás volt az egész... Mert csak a gyilkos érdeke, hogy összelörje az drulónak hitt lemezt!...

Franciából fordította:

K. Lányi Piroška

Karadsa-szőnyeg

(ERMA terve)

SZÁNTHÓ DÉNES: LEGYEZŐNYELV

A legyező manapság nem valami különösen favorizált szerszám, mivel a ventilátor jobban csap szelet, mint tiz legyező és tiz udvarló. Régente azonban nélkülözhetetlen ékessége volt a hölgynek, különösen bálozáskor.

Kérem, szenteljenek egy kis időt ennek a »tanulmányoknak«, amely megmutatja, hogy milyen művészettel forgatták ötven-hatvan év előtti kacér szépségek a legyezőt. Megtanulják a legyezőnyelvet és esetleg hasznosíthatják is.

Tehát:

Tudósíts levélben. A zárt legyezőt baltenyerünkbe helyezük.

Ügyelnek ránk, vigyázz. A félig zárt legyezővel jobbfülünket érintjük.

Te vagy eszményképem. Az egészen nyitott legyezővel szívünkre, majd ajkunkra mutatunk.

Légy hallgatag. Balfülünket a legyezővel egészen befődjük.

Miért húzódl tőlem? A félig nyitott legyezővel a levegőbe köröket írunk le.

Szívesen leszek arád! A nyitott legyezőt lapban összezsugorítjuk.

Örökké hű leszek hozzád. A zárt legyezőt egyenesen ég felé tartjuk.

El fogok utazni. A zárt legyezőt ruhánk jobboldalán lefelé csúsztatjuk.

Szeretek. A jobbkezben tartott zárt legyezőt szívünkre helyezük.

Hihetek-e szavainak? A zárt legyezővel balkönyökünket érintjük.

Levélben fogok válaszolni. A legyezőt úgy tartjuk, mintha toll lenne és ruhánkra írunk vele.

Haragszom rád. Bezárjuk s megfordítva két tenyerünk között tartjuk.

Megengedem, hogy megcsókolj. A

legyezőt balkézszel félig kinyitjuk, aztán ajkunkhoz érintjük. (Ha legyező nincs kéznél, ami manapság előfordul-

Szüret

hat, akkor legegyszerűbb, ha ajkunkat nyitjuk ki félig s esetleg a férfi ajkához érintjük. Talán ebből is ért.)

Szerelmiünk reménytelen. A nyitott legyezőt térdünkre bocsátjuk.

Választ várok tőled. A zárt legyezővel egyet ütünk a másik tenyérre.

Jer lábaimhoz. A zárt legyezővel lábunkra mutatunk.

Nem szabad veled beszélnem. A legyezőt kinyitjuk s fejünk felett félkörrel írunk vele.

Meghalnék, ha elhagynál. A zárt legyező hegyévei szívünkre mutatunk.

Te minden leányt elcsábítasz! A legyezőt kinyitjuk s a nyél nyílásain át tekintgetünk.

Utállak. A legyezőt kinyitjuk s a padlára mutatunk.

Terhemre vagy nagyon, menj szemem elől. A legyezőt földre ejtjük.

Beszéljen anyámmal. A zárt legyezővel hátramutatunk.

Hű maradsz-e? A legyezőt bezárjuk s balkézszel magasra tartjuk.

Bocsáss meg. A bezárt legyezőt hosszában imára kulcsolt kézzel tartjuk.

Őrizkedj bosszútól! A zárt legyezőt mint kardot illesztjük oldalra.

Miért vagy oly szórakozott? A bezárt legyezőt ide-oda huzigáljuk homlokunkon.

... Hát, tisztelt Hölgyeim, eddig volna. Igen sok mondatot feljegyzett még a tudomány az utókor számára a legyezőnyelvből, de azokat helyszűke miatt nem közölhetem, különben is némi fantáziával bárki kreálhat új mondatokat s ezzel új mondatokat.

Akkoriban, mikor a legyezőnyelv divott, a férfiak némaságra valának kárhóztatva, mivel a legyezőt csak nők használták. Nyelvújítóknak ajánlom, szerkesszék meg férfiak részére a szivar-, esetleg bajusz-nyelvet, hogy felelni is lehessen a kapott bőkokra vagy sértésekre.

ŐSZ

A sárgalombú platánok alatt
Ketten sétáltunk: te meg én.
Valahol messze zene szólt halkán
S a nap lebukott az ég peremén.

A sárgalombú platánok alatt
Suttogtad: szeretek nagyon!
S nekem tavaszról dalolt az őszi szél
És virág nyílt minden kis ablakon...

A sárgalombú platánok alatt
Ketten sétálunk: te meg én.
Szép, sötét hajadban fehér szálak
Csillognak, mint ezüstös diadém.

A sárgalombú platánok alatt
Multról mesél az őszi szél.
És könnyek csillognak a szemekben...
Mert minden elmúlt... csak a szél zenél

Szentmiklósi József

Őszi hajviselet

KASZÁRNYA ÉS BÖRTÖNRENDSZER A FRANCIA LEÁNYNEVELŐ INTÉZETEKBEN

A magyar középosztály csak hírből ismeri a svájci és a francia leánynevelő intézeteket. Lausanne, Genf, Lutry, Saint-Denis, Ecouen, Loges : úgy cseng a fülünkben, mint elérhetetlen vágyak egy-egy távoli állomása. Svájci és francia intézetekbe csak arisztokraták és nagyvagyonú polgárok küldték a leányaikat, ezek közül is vajmi kevesen és az utóbbi időkben még kevesebben. Kettős oka van ennek. Az egyik, az örvendetesebb, az, hogy a magyar leánynevelés rövid néhány évtized alatt bámulatos előhaladást tett, különösen azóta, hogy Wlassics Gyula báró mint közoktatásügyi miniszter a múlt század végén megnyitotta a kitűnő nyilvános középiskolákat a magyar középosztály leányai előtt. A másik ok a módosabb családok számának sajnálatos csökkenése. Különösen az okozott gondot a leányaik tökéletes nevelését szívükön viselő szülőknek, hogy a világnyelveket nem tudják idehaza annyira elsajátítani a gyermekek, hogy művelt társaságban megállhatnák a helyüket. Ez az aggo-

dalom is eloszlott azóta, hogy hazai leánynevelő intézeteinkben, sőt a legtöbb nyilvános iskolában kiváló nyelvtanárok és tanárnők részesítik oktatásban a fiatalokat.

Mindezt előrebocsátottuk, hogy minél tárgyilagosabb képet tudjunk magunknak alkotni azokról a világhírű francia leánynevelő intézetekről, ahova nemcsak a francia szülők, hanem az angol és amerikai gazdag családok is oly szívesen küldik a gyermekeiket. Az előkelőségnek bizonyos fokát jelentette hosszú időközön keresztül, ha arra hivatkozhatott az eladósorba került leány, hogy Saint-Denis-ben (ejtsd: Szen Döni), Ecouen-ben (Ekuan, orrhagú n-nel), vagy Loges-ben (Lózs) végezte a tanulmányait és kapta kifogástalan úri nevelését. A felsőbb szellemi és lelki tizezerhez számították magukat ezek a nők. És most hallgassuk meg, mit mond egy elismert kitűnő párizsi írónő, Janine Boussouise (ejtsd: Zsannin Busszonúz), aki alaposan tanulmányozta a st.-denisi leánynevelő intézetet.

— Beléptem a társalgóba, — írja, — ahol éppen a kis tizenhárom éves Juliette Lemaire ült a zongoránál. Szorosan mellettem állt »Madame la Surintendant« (Szürentandant), az intézet felügyelő-nője. A kislány, aki még Napoleonkorabeli ráncos és bő ruhában volt, megrezzent, de nem fordult meg, hanem tovább játszott. Most megszólalt a felügyelőnő: »Abbahagyhatja, Lemaire!« A leányka abbahagyja a zongorázást, de kezeckéi a billentyűsoron maradnak. »Megfordulhat, Lemaire!« — vezényli ezután a felügyelőnő. A kislány megfordul. Bájos, finom szőke teremtés. »Mosolyoghat, Lemaire!« — mondja most valamivel szelidebb hangon Madame la Surintendente. És Lemaire kisaszony gépiesen mosolyog. A felügyelőnő felém fordul, diadalmas pillantás csillog a szeméből, csak éppen az hiányzik még, hogy a jól sikerült produkciót a hagyományos »Voilà!«-val fejezze be.

Ilyen kaszárnya-fegyelem talán még a Hohenzollernek Németországának híres »Offizierstochterinstitute«-jában sem volt! — kiált fel a francia írónő, akitől megtudjuk különben, hogy a st.-denisi és a többi leánynevelőt a francia becsületrend alapította a napoleoni időkben kizárólag katonatisztek leányai számára. Akkor gyökeredett meg a fagyos diszciplína, amely mintaképpül szolgált később a porosz katonatiszt-leányok »drill«-jéhez. A női nemért rajongó franciák évtizedekig túrték, a legválogottabb úrilányoknak ilyen túlzottan katonás, elhibázott, léleksorvasztó nevelését és a vállukat vonva csak ennyit mondtak: »egyenruhás lányok«. Ezek a boldogtalanok semmiféle szabadságot nem élveznek. S tetejébe minden szígnak, még a leg súlyosabb bűnökért lakoló fegyenceknél is kegyetlenebb büntetéssel sújtják őket, szegény ártatlan lelkeket. A nevelőintézet bennlakóinak ugyanis tiltva van a beszélgetés. Munkaközben, tornászasközben, még az egymással való táncközben sem szabad szót váltaniok. Abszolút hallgatást parancsolnak az intézeti szabályok. Minden egyes elstutogott szóért kemény büntetés jár: zárka vagy börtön, esetleg mindkettő együtt. A nap huszonnégy órájából csak három óráig beszélgethetnek egymás-

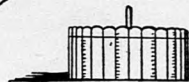
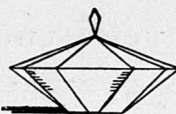
sal a fiatal növendékek: séta közben. Tizenhárom-, tizennégy- és tizenöt éves leányok, akik némaságra vannak kárkoztatva a nap huszonegy órájában... Hát nem irtózatos ez? S ha meggondoljuk, hogy étkelés közben vasvillaszemekkel ügyelnek a Madame-ok, nehogy valamelyikük is egyetlen hangos szót ejtsen, vagy a kis szomszédnője fülébe súgjon, azt kell mondanunk, hogy a többszörös rablógyilkosnak is több szabadsága van a fegyházban.

Lelkileg elnyomorodva, szellemileg kiskorúságban hagyva, gyámoltalanul, a legtöbb esetben alattomoságra és hazugságra kikészítve kerülnek ki a leányok ebből a pedagógiai pagodából.

Hát azt tudják-e a felvilágosult franciák, — kérdezi Janine Boussonouse — hogy nemrégén még bebörtönözték a fiatal leányokat, ha akármilyen apró csínyt követtek el? Mindent a gyermekért! — kiáltják ujjongva a francia szülők és regények, filmek, színművek ezrei csinálnak gyönyörű propagandát a gyermek helyes nevelése, tanítása, irányítása érdekében. De két évvel ezelőtt még börtönbe vitték az intézeti gyermekeket és a kormány kellett hogy véget vessen ennek a méltatlan, embertelen bánásmódnak. Most már csak afféle »szobafogság« van, mint — a kaszárnyákban.

— Beszélgetek a felügyelőnővel, — fejezi be a francia írónő érdekes közlését, — aki a becsületrend széles gránátpiros szalagját hordozza büszkén a zubonyán... Azt mondom neki: nem gondolja-e, hogy ez a leánynevelési rendszer már régen túlhaladott álláspont és hogy a huszadik század leányaitól nem lehet megtagadni az életnek azokat az örömeit és szépségeit, amelyeket egyenesen az ifjúságnak szánt a teremtés? Hiszen ha az a pár csodaédes esztendő elröpül, úgyis elsavanyodunk, betokosodunk idővel valamenynyien... Azt feleli: »Franciaországnak mintaszerű anyákra van szüksége.« Nem vitatkozom vele. Minek is? Miért mondjam neki, hogy Angliában, Hollandiában, a skandináv szigeteken, Németországban... és mindenütt a világon talál mintaszerű anyákat száz- meg száz-ezrével, milliót és milliót, akik nem lettek egy hajszálnyival se »rosszabbak«, amiért kislányukokban naponként nem három, hanem tizenhárom órán keresztül beszélgettek, tréfálkoztak, átszadoztak, mosolyogtak kacag-ak... Meghagytam csökönyös

hitében, szörnyű tévelygésében. . . . Mi pedig, magyarok, akiknek nincs annyi pénzünk, hogy a nagyhírű francia intézetekbe küldjük a leányainkat, adjunk hálát az Istennek, hogy magyar pedagógusok gyöngéd kezeire, simogató szeretetére, megértő lelkére vannak bízva a mi fiatal leányaink, drága reménységeink.

Összefüggések, amiket nem akarunk elhinni

✱

A munka őrzi meg — fiatalságunkat.

A jóság nyitja meg — gondosan lezárt pénztárcánkat.

*

A szíves beszéd találja meg — az emberek szívéhez vezető kulcsot.

A barátság tanít meg arra, hogy mindig csak a — második hely illet meg minket.

*

A szerelem ösztökéli — hatalmas tettekre.

Az önzés hizlalja bennünk nagyra a mindnyájunkban szunnyadó — fenevadat.

*

A becsűgy kényszerít — minden erőnk és képességünk teljes kihasználására.

A hit acélozza meg lelkünket az — életharcban.

Szülők, legyetek néha tekintettel — a gyerekeitekre!

— Ha vasárnap Elza a völegényével idejön, úgy-e, édesanyám, a szeb-bik szerviszt teszed az asztalra?... És úgy-e, nem a háziruhádat veszed magadra?...

Az édesanya energikusan félbeszakítja a lány szavait.

— Talán szégyeled magad a barát-nód és gazdag völegénye előtt?! Talán már nem elég jó neked az édes-apád, meg az édesanyád?!... Eddig így is jó volt. Aki eljött hozzánk, jól érezte magát és máskor is szívesen jött. Most persze azt akarnád, hogy csipkeruhát vegyek magamra és úgy terítsük meg az asztalt, mintha lakodalom lenne!

A vita folytatódik, a lány sem hagyja magát és elárulja, hogy már a fivére is többször kifejezést adott annak, hogy a szülők több tekintettel lehetnének felnőtt gyerekeikre.

— Nézd, édesanyám, ha mi néha valakit meghívunk és azt idejében bejelentjük neked, akkor nem muszáj a varrógépnek épp a szoba közepén állnia és az egész lakásnak kelkáposztaszagúnak lennie!... És a konyha-ajtónak sem kell tárva állnia és mindennek a szürke, kispolgári hétköznapokra emlékeztetnie!...

Az édesanya most már elhallgat és csöndesen utánagondol leánya szavainak. A lány bátrabb lesz:

— Édesanyám, engedd meg, hogy ezeket a borzalmas nippeket és ezeket

a szörnyű olajnyomatokat eltávolít-suk... A fiad is kéri ezt tőled!

A fiú?... Annak van ízlése! Ipar-művész lesz!... A lány most felhasználja az alkalmat és gyorsan lekasztja az egyik legnagyobb képet a falról.

— Mit csinálsz?... Nem maradhat a fal ilyen csupaszon!

— Édesanyám, szokjál hozzá és meglátod, hogy ez a nyugodt, síma fal tetszeni is fog neked!... Csak még azt engedd meg, hogy a bútorokat is másként helyezzem el!

Amikor aztán az apa este hazajön, mosolyogva szól a feleségéhez:

— Fiam, ez már a gyerekek dolga!...

Ehhez ők értenek jobban, mint mi!...

Másnap a szomszédasszony így csipkelődik:

— No, hallja!... Maga eltűri, hogy azt csinálnak a gyerekei, amit akarnak?!...

Az édesanya már nem felel erre semmit. Belátta magában, hogy felnőtt gyermekeinek igaza van és hogy nem tolakodóan követelték ezt, hanem tisztességtudóan kérték. Meg is magyarázták az okot.

Egyáltalán nem érzi magát olyan-nak, mint akivel nem törődnek a gyerekei.

Így van ez jól!

A papa is azt mondja, aki pedig többet forgolódik kiinn, a megváltozott nagyvilágban, hogy tekintettel kell néha lenni a — gyermekekre is!

Szerelem és üzlet Amerikában

(Egy newyorki nagyáruház üzletvezetőjének naplójából.)

A gazdag és elegáns amerikai nő egészen másként vásárol, mint az európai. Nem veszi meg a szezon kezdetén mindazt, amiről szüksége lehet, hanem — a szeszélye szerint — előbb vásárolja meg a kabátot és csak két hétre rá, vagy még később a hozzávaló ruhát. Mindent nagyon hamar meg-
és nem tud ellenállni a kirakatok csábító varázsának. Szívesebben vásárol kész ruhát, mert nincs türelme kivárni a szabónő pepecselését. És mindig, mindig újat akar, mert egy hét alatt megújja és eldobja a régiit.

*

Az amerikai nő alkalmazkodó, tudja koncentrálni az erejét és ötleteket talál ki. A magánéletét nem veszi olyan komolyan, mint az európai nő. Semmi szín alatt nem megy bele olyan szerelmi komplikációba, ami munkájában gátolhatná. Sajátmagát tartja el, de ennek dacára nem sajnáláreméltó. Az amerikai nő munkálkodása azonban nem annyira erény, mint inkább — kényszerűség. Az amerikai férfi ugyanis képtelen betölteni az amerikai nő érzelmevilágát. Az amerikai nőnek tehát üres a szíve és ez ellen keres vigasztalást a munkában.

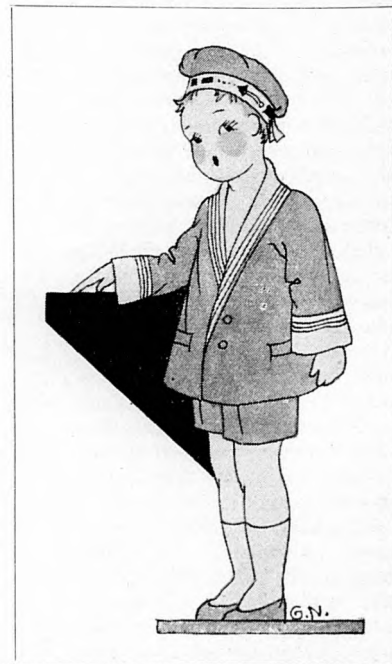
*

Az amerikai férfi és asszony között nincs lelki kapcsolat. Sőt még a gondolatok kölcsönös kicseréléséről sem lehet beszélni. Férfi és asszony külön, szeparált és élesen elhatárolt világban él. Az amerikai nő képtelen megérteni európai társnőinek érzelmi világát. Az európai értelemben vett szerelmet őcskaságnak, sőt egyenesen betegségnek tekinti, amely csak arra jó, hogy elvonja az energiákat és képtelenné tegyen a munkára. Az amerikai nő más kielézési formát keres és talál. De még a legromantikussab-

esetben is képtelen a szerelmet annyira fölbecsülni, hogy olyannak érezze, mintha egyébként nem is volna a világon.

*

De azért az amerikai nő is részesül ékszerben, prémekben és a férfi-lovagiaság egyéb megnyilatkozásaiban. Ennek dacára soha nem lesz érzelmi harmónia férfi és asszony között, soha nem virágozik ki a szerelmek, de még csak a közösség, a megértés, sőt a természetes összhang sem. Az ehhez szükséges férfiakat — Európából kellene importálni!...

Horváth Zoltán:

Panaszkodjunk vagy ne panaszkodjunk

Megnehezedett az idők járása feletünk. Mai életberendezésünk alapjai repedeznek. Már a házasság, az élet céljának legmegfelelőbb évezredek intézmény is ingadozni látszik: mintha útjára szorulna. Sokféleképpen próbálták meg ezt. Újabbban a mi kedves lapunk kísérli meg a házasság nyugodtabbá tételét. Kérdezi, miről panaszkodjanak egymásnak a házasságok és mikor, mit hallgassanak el, hogy ezáltal a nézeteltérés legalább is csökkenthető legyen. Hogy mikor panaszkodjunk? Hónap végefelé. De lehet elsőjén is. Mert másodikán már hónap vége van. És miről? Hát ezt célszerű lenne inkább a kegyelmes pénzügyminiszter úr-tól kérdezni!

De mi az oka annak, hogy a házasság intézménye a talajsüllyedés miatt megremegett? Ennek az eredménynek több gyökere van. Mégpedig. A mai nők közül sok csak férjhez megy, nem pedig férjükhöz. Tíz gyerek közül alig három lép arra a pályára, amelyre belső hívata ösztönzi, már ebből érthető a lázongó ember. Nem mindig az összeillő párok kötnek házasságot. Az emberek türelme nagyon is fogytán van már. Az egészség mindenkinél megrendült, pedig a jó egészség a lélek nyugalma.

Ha van miről panaszkodni, aminthogy van, mert az élet nehéz és az emberek úszó fazekak, amelyek egymásba ütköznek, ne kérdezzük, mikor miről panaszkodjunk, mit hallgassunk el, hanem igyekezzünk úgy élni, hogy ne legyen okunk a panaszra. Tereptsük meg a házasság élet nyugalma. Ne felejtjük el, ahhoz, hogy házastársunkat szeretni tudjunk, hibáit kell megbocsátanunk. A megbocsátáshoz viszont megértésre van szükség. Tanuljunk meg lemondani. Legyünk megelégedettek, mert az egyszerűséget nyugalom és béke követi és akkor nem lesz okunk a panaszra.

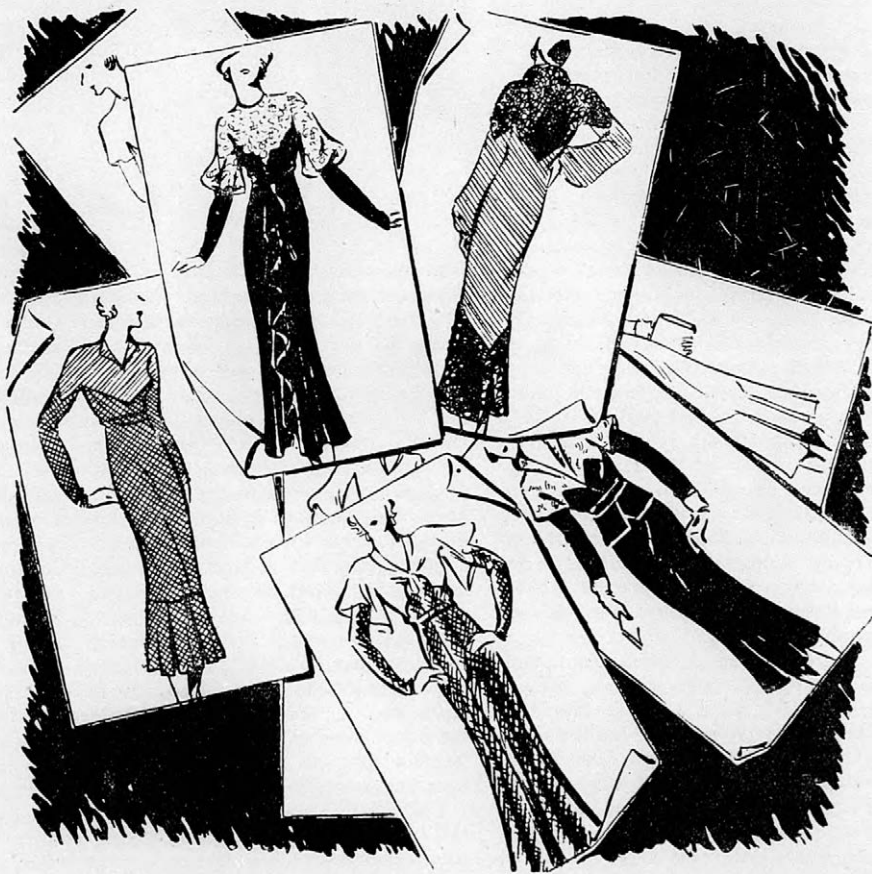
Házassághoz nemcsak férj és asszony kell, hanem férfi és nő. Legyünk mi férfiak férfiasak, vagy ha tetszik, férfiasabbak, a fehérség pedig legyen nő, vagyis nőiesebb s akkor a házastársak közti panaszok nem hathat zavarólag és nem lesz jelentéktelen dolog a másik fél panaszja. Akkor nem lehet kétséges, mit hallgassunk el, nem lehet

codni, mert a házasság nem bírja el a hazugságot. És miről? Tudomásom szerint a házasság oly szövetség, amelyben férfi és nő kötelezi magát arra, hogy gondjait, fájdalmaikat egymásnak el fogják panaszkodni. (Ruth könyve.) Hosszú alku a házasság, ahogy a közmondás mondja. Felelne a falu lelke is, ha kérdeznénk, hogyan panaszkodjunk, válaszul ezt a dalt hozná az esti szél:

De ki tudám panaszkodni magamat,
Ha valaki hallgatná a szavamot,
Minden bűmat, bánatomat
Kisírnám,
Hej! de minék, mikor senki nem néz rám.

De ki tudám panaszkodni magamat,
Ha valaki hallgatná a szavamot,
Minden bűmat, bánatomat
Kisírnám,
Hej! de minék, mikor senki nem néz rám.

A közös gond, szomorúság, baj együttes leküzdése az Élet kohója, amelyben eggyé lesz a kettő s a közösen elért siker adja a házasság egyik nélkülözhetetlen elemét, a megnyugvást, a megelégedést. Nem lehet tehát vitás, miről mennyit mikor panaszkodjunk, legfeljebb csak az, hogyan? Erre két útmutatást tudok adni: a jó modor és a szép magyar beszéd. Ezeknek életbevágó fontosságáról mindenki meggyőződhetett.

EGY KIS „HELYIÉRDEKŰ” CSEVEGÉS

Mikor a fővárosi házbéruzsora a polgári társadalom középrétegét kezdte halálisan szorongatni, a méregdrága lakásokból lassanként megindult a vándorlás Budapest periferiái felé. A mult század nyolcvanas- kilencvenes éveiben jelentek meg Pest környékén és a budai hegyek lejtőin az első telepések, túlnyomórészt állami és városi tisztviselők. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy ők voltak a környék benépesítésének úttörői, ők tették az első kapavágásokat, ültették az első facsemetéket, építették az első házikókat, fillért fillérre kuporgatva, nélkülözések árán, fáradhatatlan munkával s azzal a lelkes hittel szívükben, hogy mintaszerű kis telepekké varázsolják át az elhagyott területeket, kultúrát visznek oda s megteremtik az alapját Nagy-Budapestnek, amely — mint minden más világáros — képtelen befogadni a szűkrezabott falak közé hatalmasan megduzzadt lakosságát. Negyven-ötven évvel ezelőtt még megmosolyogták ezeket a modern Robinsonokat, akik a füledt levegőből és a felcsigázott lakbér elől menekülve, egészen primitív viszonyok közé kerültek s mégis oly boldogan vállaltak magukra kényelmetlenséget, igénytelenséget, a mostoha környezettel való szakadatlan küszködést.

A mai kor gyermeke, ha kirándulások alkalmával szétnéz a fővárost övező helységekből, gondozott széles utcákat, nyílegyenes fasort, csinos villákat, polgárosult lakosságot talál. Semmi nyoma a falusiasságnak, a technikai kultúrától való elmaradottságnak. Öreg nyugalmazott tisztviselők, egy munkás élet alkonyán, szelid tekintettel simogatják végig a fehér házsorokat, a dús növényzetű parkokat, a szakadatlanul épülő új meg új családi hajlékokat s bizonyára sokat tudnak mesélni az első telepések nagy és nehéz munkájáról, amelynek gyümölcsében most a fiatalabb nemzedék gyönyörködik. Nekik volt igazuk. Mindaz, ami a huszadik században, de főleg a háború után történt, az ő bátor kezdséjük, okosságuk és szívós akaratukat igazolta.

Egyetlen nagy kérdőjel meredt csak a budapestkörnyéki lakosság élé: a közlekedés. Az a tíz-húsz kilométer távolság, amely a hivataluktól, a munkahelyüktől választja el őket. Olyiknak négyezer is meg kell tenni az utat. Nagy rubrika az, mert megdrágítja az életet s ha nem találja meg a környékbeli ember a számadását, elmondhatja,

hogy cseberből vederbe esett. Ezért elsörendűen fontos kérdése a nagyvárosoknak a közlekedési politika, amelynek a legtávolabbi részek lakosságával is számot kell vetni. Olcsóság, megbízhatóság, sűrű járatok: ez a jó közlekedés hármasszabálya.

S hogy éppen erről esik szó, van itt Budapesten két nagy közlekedési vállalat, amelyet csak rövidített nevén emlegetnek az emberek. BSzKRT az egyik, HÉV a másik. Budapest Székesfővárosi Közlekedési Részvénytársaság meg Helyi Érdekv Vasutak. Sokat olvashattunk, még többet hallottunk a mult hónapokban ennek a két vállalatnak az összekapcsolásáról. A HÉV részvényesei, akiknek többsége kül-

földi tőkepenz, felkínálták a vasutat Budapesti közönségének, amely a közlekedési bizottság, a tanács és a közgyűlés hármás fórumán keresztül hat és félmillió pengőért meg is vásárolta azt. Sokat olvashattunk arról, hogy a külföldi részvényesek milyen jó üzletet csináltak, mert a HÉV berendezése bizony már alaposan megrongálódott és elavult, még többet hallottunk arról, hogy bizonyos urak és körök mennyit kerestek ezen a „megváltáson”. Minket a mendemondák hidegen hagynak, rágalomnak minősítjük, nem firtatjuk, semmi közünk hozzá, kinek hány ezer vagy százezer pengő ütötte a markát, vagy ha nem ütötte, hát bepörli-e súlyos rágalmazásért az ilyen hírek terjesztőit, — mindez nem tartozik ránk, azt mondjuk: nem igaz és nem tartozik arra az ügyre, amelynek a közérdek nevében szószólói vagyunk.

Tudomásul vesszük tehát, hogy a HÉV immár a fővárosé, amely az egységes közlekedési politikának egyéb-

ként igen helyes jelszavával a BSzKRT-ba kívánja beolvasztani a környék vasútvonalaival. Ennek a fúzióknak azonban csak úgy lehet haszna a főváros szomszédságában tömegesen élő tisztviselőkre, ha a BSzKRT tarifapolitikája gyökeresen szakít a multtal, amely — nem tudni miért? — egy-egy tőkepenzest szimatolt minden utasban és egyrészt rövid távolságokra szabott szakaszrendszerrel, másrészt az átszállások megnehezítésével boldogította. Ha a fővárosi közlekedés urai nem a bevált világvárosi példákat követik, hanem — teszzen azt — a megváltott HÉV üzletpolitikáját folytatják, a súlyosan érintett utasok nem fognak utólag tapsolni a drága részvénytársaságnak. Mert, — hogy csak egyetlen ríkító abúzust említsünk meg, — a HÉV azt a tréfát engedi meg magának az utasival szemben, hogy 120 percentes »büntetéspénzt« fizettet velük, ha nem az állomás pénztárakban, hanem a vonaton váltják meg a jegyüket. Pontosabban: aki például a budai Pálffy-téren az indulni akaró vonatra jegy nélkül száll fel, — ami már sehol a világon nem bűn! — az 32 fillér helyett 72 fillért fizet a Rómaifürdőig. Holott tudtunkkal a nyugat-európai gyorsvonatokon már rég eltörölték ezt a mindenkép elítélendő, példátlanul vakmerő ráfizetéses rendszert.

De nemcsak az ilyen felháborító visszaéléseket kell kiirtani, — magát a tarifapolitikát is tessék gyökeres revízió alá venni. Pesterzsébet, Pestszentlőrinc, Szentendre és a többi népes község lakosai elvárják, hogy az egységes közlekedés egyúttal olcsóságot is jelent. A kiszámított fillérekre utalt tisztviselő nem költetheti el a keresete harmadrészt utazásra. Méltányosságot, belátást, szociális érzéket kérünk az illetékes faktoroktól.

Nagy-Budapestet álmódjuk sokan s bizony már régóta. Több mint félmillió környékbeli lakosságával predestinálva is van a mi gyönyörű fővárosunk, hogy Gross-Wien és Gross-Berlin példáját kövesse. Ennek a fejlődési vonalnak első állomása: a jó és olcsó közlekedés. A HÉV-vel megterhelt BSzKRT csak úgy evickél ki a deficitből, ha vissza tudja csalogatni a kocsijairól lemaradt utasokat.

Szállítsa le a távolsági tarifát, csináljon ésszerűbb forgalmi rendszert és duplán visszanyeri a drága jegyekkel kiboxolt utasokat.

A TÁRSASÁGBÓL

Halló! Csókolom a kezét, Nagyságos Asszonyom! ... Igaz ugyan, hogy az úgynevezett skót-viceknek már elmúlt a szezonjuk és átengedték helyüket az újban rendkívül népszerű arisztokrata-viceknek, kegyeskedjék mégis megengedni nekem, hogy egy kitünően sikerült, egészen új skót-vicevel kezdjem beszámolómat.

Skót barátunk bemegy egy drogériába és így szól:

— Kérem, mennyibe kerül maguknál egy kétdecis üveg?

— Üresen tíz penny, — feleli a drogistastegés. — De ha beleteszünk valamit, akkor az üveget nem számítunk semmit.

— Rendben van, — mondja a skót. — Kérek akkor egy kétdecis üveget és tegyen bele egy dugót!

Kedves előfizetőink közül a következők kerestek fel üdvözlő sorakkal: Széchy Lászlóné min. tanácsos neje Máriacellből, Harkányi Adolfné Rábcagyarmatról, Farkas Kamillné Balatonmáriafüredről, Szinyei Baba Balatonfüredről és Siófok-ról, Bauer Béla a Semmeringről, dr. Mathes Józsefné Balatonlelléről, dr. Dücső Jánosné és férje Balaton-Ábrahám-ból, Pongorné Tóth Margit tanítónő Balatonmáriáról, Hidegföldy Juliska a budai Svábhegyről, Uhl Herminke tisztviselőnő Balatonmáriáról, Kazsainé Gaál Rózsa tanítónő Visegrád-ról, K. Makay Irén tanár Balatonföldvállról, öz. Baló Jánosné és leánya: Pipi Cirkuvenicéből, Takácsy Sándorné Kecskemétről, Fekete Árpádné Félix-füredből, dr. Kresznerics Károlyné redlisk. tanár neje Gyömrőről, Kék Gézáné Máriacellből, falkói Cseh Ernőné Balatonföldvállról, Csején Béláné r. k. tanítónő pedig Héregből küldött kedves üdvözlőket, amit hálásan köszönünk és hasonlóan szívből jövő üdvözléssel viszonzunk.

Az őszinte tisztelet hangján számolok be Nagyságos Asszonyomnak arról a lélekemelő ünnepségről, ami szűk családi körben, de a tisztelők lelkes asszisztálása mellett zajlott le Szatymazon, Nováky Bertalan ny. szegedi gimnáziumi igazgató 80. születése napján. Az ősz pedagógus, akinek herudhatatlan érdemei immár a harmadik generációban érzetik jólékony hatásukat, jó egészségben és őszinte megatottsággal fogadta családjának és tisztelőinek szeretetteljes kézzsoritását, amelyhez a M. U. L. hasonló szívből jövő érzésekkel csatlakozik. A kiváló pedagógus ünnepén egyik legrégibb előfizetőnknek is minden szépet és jót kívánunk 80. születésnapja alkalmából.

Felhívom Nagyságos Asszonyom figyelmét Fényes Jenő «Csöndes muzsika» című verseskönyvére, amely Debrecenben jelent meg, a szerző kiadásában. Fényes Jenőnek ez már nem az első verseskönyve,

de a «Csöndes muzsika» című kötetben már teljesen megtalálta értékes és egyéni hangját, amely verseit méltóvá teszi arra, hogy a magyar intelligens olvasóközönség figyelmébe őszintén ajánljuk.

Közbevetőleg ezt tessék meghallgatni, Nagyságos Asszonyom. Egy tókrészeg ember düllöngél az utcán. Amint a sarokra ér, megszólít egy járókelőt:

— Ha—ha—hallja, me—me—merre van a Le—le—leven—du—du—la—utca?

— Neveletlen fráter, — szól rá a kérdezt. — Nem volna hajlandó ezt valamiul udvariasabb hangon megkérdezni tőlem! — Ne—ne—nem, — feleli büszkén a tókrészeg ember, — i—i—inkább e—eltévedek.

Házassági hireim ezek: Bercelly Er-

Dr. Serédi Jusztinián, biboros-hercegprimás
(Porteller Emil, rajzolóművész munkatársunk rajza)

zsébet okl. gyógyszerész, kedves előfizetőnk és Szűcs Bertalan dr. örök hűséget esküdött a rákospalotai r. k. plébániatemplomban. Tanuk voltak Cserba Elemér dr. polgármester és Szűcs József dr. polgármesterhelyettes. — Lázár Zsófi. rákospalotai kedves előfizetőnk és Nagy Dezső (Vörösberény) jegyet váltott egymással, — Rengi Magdus, budapesti kedves előfizetőnk és Scherfel Gusztáv házasságot kötött. — Kovácsik Paula tótkomlói kedves előfizetőnk feleségül vette Tompos János kondorosai községi tanító. — Stempel Margitka kedves előfizetőnk és Edvi Illés Attila örök hűséget esküdött a budapest-józsefvárosi plébániatemplomban. — Hegyháthodászi Hodászy Margit kedves előfizetőnk és dr. Schürger Sándor, a kispesti szülőotthon főorvosa, házasságot kötött a farsori ág. hitu. ev. templomban. — Irsay Anni

Mária kedves előfizetőnknek a nyiregyházi ev. templomban örök hűséget esküdött Krecsák János írsai ev. lelkész. — A házaspároknak őszinte, szívből jövő szerencsekívánatainkat küldjük.

A Rómaiúj-dői Tenniszeget háziversenyén az egyéni női tennisjáték első díját: aranyérmét Csorba Lászlóné, Dax Jánosné és Szilvássy Joly pedig ezüstérmét nyert. A férfi egyéni tennisverseny aranyérmes első díját Bély Miklós nyerte.

Kedves előfizetőink nyaralásáról az alábbiakban számolok be: Kuterics Józsefné külföldön, Bodrogi Andrásné Berettyóújfalun, Bártfay Jozefin Zsarnócán, Henke Sándor Sauerbrunnban, Szabó Ferencné Balatonszabadiban, dr. Babits Istvánné Balatonfüreden, Hável Mártonné Budán, vitéz Elekes Ferencné százados neje Esztergomban, dr. E. Gottesmann Miklósné kir. ügyész neje Fehérgyarmaton, Gruber Jánosné Beregsurányban, Korilly Lászlóné Somoskőújfalun, Tuboly Ida postatiszt Parád-füredön, Futó Istvánné őrsparancsnok neje Jászladányban, Német Jánosné m. kir. szőlészeti és borászati felügyelő neje Veresegyházán. Kéler Gyuláné Dunapatajon, Nagy Pálné Győrteleken, Andó Józsefné Bszkrt tanácsos neje Budapesten, Hurm Lászlóné Pécsen, Kindlovits Józsefné őrnagy neje Balatonfüreden, Gallyasi Imréné Balatonfüreden, Bakonyi Kálmánné Érdén, Lenke Mártonné pedig Gödöllőn élvezi a pihenés örömeit.

Befejezésül pedig hadd szolgáljak Nagyságos Asszonyomnak az elmaradhatatlan arisztokrata-vicevel.

Arisztid gróf azt kérdezi Tasziló gróftól:

— Mondd, kéchlek, hány lovad van neked lenn a bichtokodon, kéchlek?

— Tizennégy, kéchlek, — feleli Tasziló gróf.

— Tizennégy? — kérdi Arisztid. — Én úgy tudom, hogy tizenöt van, kéchlek.

— Igen, kéchlek, — magyarázza Tasziló gróf. — De a tizenötödik úgy ugchándozik, hogy nem lehet megszámolni. Kezeit csókolom.

† † †

Az őszinte részvét és a mélységes gyász hangján közlöm Nagyságos Asszonyommal, hogy

Timár Vilmosné
szül. Mátrai Ilonka

Szentgotthárdon való tartózkodása közben váratlanul elhunyt.

Sváby Ferenc

Eperjesen, 69 éves korában, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Az elhunytban Szép Sándorné, kassai kedves előfizetőnk, az édesapját gyászolja.

Mindkét család gyászában őszintén együttérez a M. U. L. szerkesztősege.

ÚJ HŐSNŐK

AZ ÉLETBEN ÉS AZ IRODALOMBAN

Nagyon kevés asszony nevét őrizte meg a történelem, kevés asszony nevét tanítja az irodalomtörténet a tudomány és milyen kevés azok-

nak a száma, akiket valami kimagasló tett emelt a többiek fölé. Kevesen vannak, mert elvégre férfi-társadalm-ban éltek, a férfiak vezettek és az asszonyok ritkán jutottak a cselekvéshez.

Sapphotól kezdve Pompadou-ron át napjainkig királynők, művészek mellett (akiknek az átlagtömeg a nevét sem ismeri) olyan asszonyok neve maradt fenn az utókorra, akik túltették magukat a közszokásokon. Sőt a királynők, vagy híres asszonyok nimbuszát is nőiességük furcsaságai támasztották alá.

Az angol Máriaőről nem a törvényei, hanem a vérengzései mentek át a köztudatba, Erzsébet és az orosz Katalin gáláns kalandjait jobban ismerik, mint lezajlott háborúikat. Aspiást híres barátsága Periklessel mentette meg a feledéstől, a kitűnő George Sand is csak romantikus szerelmei légkörében él közöttünk. Goethe felesége pár sort kap a Goethe életrajzokban, de Stein bárónőről kötete-ket írtak.

Asszonyok, akikről regényt írtak, akiknek a neve annyi minden tárgyra, divateikre ráragadt, alapjában véve olyan hölgyek voltak, akiket, ha ma feltámadnának, sok uri dáma nem engedné a szalonjába.

Fájdalmasan furcsa, hogy a nő hírnévként oly gyakran hirhedség a kísérője és csak a szentek legendái őrizték meg a tiszta és »igazi« asszonyok nevét. Így van ez a regényhősnőkkel is, csak egy példát veszek: Bovarynét. Frissen él ez a regényhősnő, de nemcsak mert Flaubert mesteri keze keltette életre, hanem mert egy megfeneklett, kisiklott asszonyélet, úgylátszik, jobban az emlékezetben marad.

A híres drámák, híres, sőt jó regé-

nyek asszonyai a legtöbbször nem a legegyszerűbb úton jártak.

A férfiú fantáziáját milyen ritkán izgatta a becsületes asszonyalak, pedig azt hiszem, a becsületes életnek is vannak eseményei.

Ha valaki Párizsban (akár Pesten) körkérdeést tenne fel, hogy ki volt Cornélia és ki Nana, meg vagyok győződve, hogy az utóbbiról sokan tudnának, de Cornéliát a lexikonból hallásznák ki.

Sokat gondolkoztam azon, milyen létjogosultsága van Napoleon kalandjainak a történelemben és pl. Lavallière kisasszony vagy akár egy Ninon

de asszony, aki a mai gazdasági viszonyok között hősiiesen harcol a párja mellett.

Dolgozó nő az új regényhősnő, bár azt hiszem, minden nő dolgozó, gyermeket nevelni, főzni, takarítani, fehérneműt javítani, szóval a házas teendők vannak olyan fárasztók, mint íróasztal mellett ülni, vagy tanítani, akár laboratóriumban dolgozni.

Lagerlöf Zelma, Grazia Deledda, Curiené, lady Astor magánéletéről senki sem beszél, amit a könyvek tanítanak róluk, harmonikusan szép és mégis híresek.

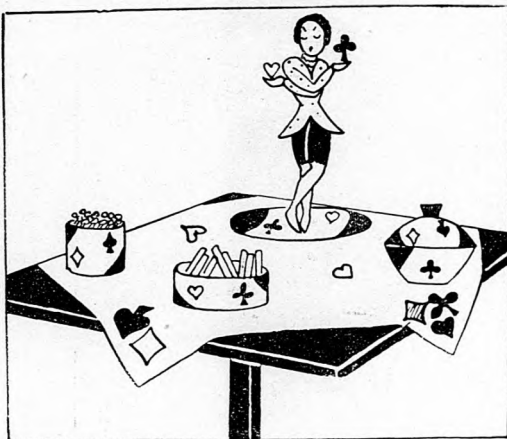
A regénybe, a színpadra bevonult a becsületes nő, a hűséges feleség nem is olyan síma menetű élete.

Paul Geryaldy »Ezüstlakodalmának« anyai-alkaja, Ágnes Günther finom Rosmarieja és különösen az új német irodalom már majdnem tipizált háború utáni nőalakjai bezonyítják, hogy a feleségeknek is van történetük.

Mert a szentimentális tömegregények epedő leányalakjai még nem cáfolatok és nem bizonyítékok.

Hála Istennek, az új alakok az életben és a művészetben születnek, nőnek, erősödnek és talán megérjük az időt, hogy egy postáskisasszony is lesz olyan érdekes, mint Lavallière kisasszony, akiről elnevezett nyakendők legalább már kimentek a divatból.

Gyenes Rózsa dr.

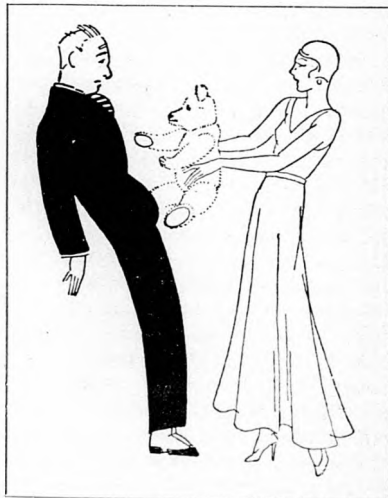
de Lenclos hogy jön ahhoz, hogy nekem kutyakötelességgem tudni, hogy ki volt, ha műveltnek merem magamat tartani.

Ha egy tönkrement úriasszony eladja az utolsó nemes csipkékjét, ki törődik vele, de Schratt Katalin anyagi zavarait, hogy horribile dictu adósságot csinált a palotájára, sok ország lapja bőven megírja. Tudtommal a férfiaknak esatát kell nyerni (újában legalább is kártyacsatát), tudományos vagy művészi eredményeket felmutatni, vagy feltalálónak lenni, hogy híresek legyenek.

Évszázados, sőt évezredes lekiicsinylése volt a nő nemnek, hogy eleven vagy kitalált hírességek csak »hírese« hölgyek voltak.

A Traviaták uralma az életben és a fantáziában detronizálódik, még nem halt meg, de haldoklik és helyeiket a köztudatban, az irodalomban lassan, de egyre diadalmasabban elfoglalja a névtelen női hős.

Bevonult a dolgozó asszony és az

Hogyan lesz a német nőből-háziasszony

Mióta Bismarck, a »waskancellár« azt mondta, hogy a francia-porosz és az osztrák-porosz háborút a német iskolamesterek nyerték meg, azóta az egész világnak mintaképül szolgál a germán pedagógia. Azok közé, akik az északnémet pedagógiai szellemet úgy illették át a maguk talajába, hogy a tulajdon értékeik sem szenvedtek el, tartozunk mi, magyarok. Ami jó és hasznos, de főként a hazai viszonyoknak megfelelő, készséggel vettük át, ami pedig nem tudott nálunk gyökeret verni, azzal csak egészen rövid ideig kísérleteztünk. Németország újabbán igen figyelemreméltó lépéseket tett a nők gazdasági oktatása terén. Minthogy a középosztály leányainak és asszonyainak gyakorlati kiképzéséről van szó, nem kárbaveszett járadék, ha egy kicsit érdeklődünk az újítás iránt.

A német pedagógia a lényegesen módosult életviszonyokhoz alkalmazkodott. Sokminden másképp van ma, mint volt egy-két évtizeddel ezelőtt. A technika haladásával megcsappant a háztartásban tevékenykedő nő munkája (elég, ha csak a villany, a gáz, a telefon adta kényelemre utalunk), de három elsőrendű funkció sohasem fog megváltozni. Az első: a csecsemőkkel, illetve a kicsinyekkel való bajlódás, gondozásuk és nevelésük. A második: az otthon rendben tartása. A harmadik: a család élelméze. Semmiféle gép nem pótolhatja az anya szívét, amellyel övéiről oly áldozatos járadhatatlansággal gondoskodik. A csecsemőnek lehet dajkája, a növekvő gyermeknek nevelőnője, a háztartásban lehetnek kiscéző kezek, állhat takarítónő vagy szobaleány és szakácsné rendelkezésre: a háziasszonyt legfőképpen csak mentesítik bizonyos feladatok mechanikai elvégzésétől, de a gondolata, a figyelme, a lelke, mindene oda van tapadva az otthonhoz, a családhoz, a folyton megújuló igények szakadatlan kielégítéséhez. Megállapította a német pedagógia, a tőle megszokott alaposággal (ren-

geget statisztikai adat nyomán), hogy a mai háziasszony munkája sok tekintetben bonyolultabb, intenzívebb és sokoldalúbb, mint volt anyáinké és nagyanyáinké. Hogyan bizonyítja ezt az állítást?

Nem elegendő. — úgy mond — ha a modern háziasszony a rég bevált receptek szerint dolgozik a konyhán. Nem elegendő, ha úgy vezeti háztartását, amint édesanyjától tanulta, aki előtt a technikai újítások még ismeretlenek voltak. Az sem elegendő, ha régi módon neveli gyermekeit. Olyan időben élünk, mikor azokat a bevált kiünnö életrécepteket ugyancsak alapos vizsgálat alá kell vennünk gazdaságosság szempontjából, mert ami tegnap polgári eledel volt, az ma gyakran csemegezámba megy. A háztartás vezetéséhez gazdasági

és természettani ismeretekre van szükség, főleg azóta, hogy úgyszólván minden polgári lakásban megtalálhatók a víz, világosság és meleget szolgáltató különféle berendezések, amelyek elég sűrűn mondják fel a szolgálatot s nem lehet minduntalan költséges külső szakmunkát igénybe venni. Ami pedig a gyermeknevelést illeti, kell-e magyaráznunk a mai fiatal anyáknak, hogy a megrehezuült életviszonyok mellett mennyivel nagyobb figyelmet kell fordítani az iskolás leányok és fiúk munkájára, sokirányú kiképzetésükre, erkölcsi felelősségükre. lelki nevelésükre!

A német nőoktatás alapelve ez: a jövőző háziasszony háztartását, ami kicsiben egy szűrtüi gazdálkodás képét mutatja, összhangba kell hozni a nemzet és a világ gazdasági rendszerével. Két főcsoportra osztja a nőket: városiakra és falusiakra.

A városi nőnek főleg a hivatali, a kereskedelmi és az ipari, a gyermeknevelési, az egészségügyi s a háztartási ismereteket kell elsajátítania. A falusi nőt a földműveléssel és állattenyésztéssel összefüggő rengeteg tennivalóra készíti elő, tehát a vegytan, a növénytan és a fizika tudományába is beavatja. A falusi gazdasági leányiskolák és női tanfolyamok délelőtt a háztartás, főzés-sütés, kertészkedés, baromfitenyésztés, tenisz, varrás és szabás gyakorlati tanításával foglalkoznak, délután kerül a sor az elméleti dolgokra. Nemzetgazdaságtant, könyvelést, üzembavezetést éppúgy adnak elő a válogatott tanítónők, mint lélektant, logikát, pedagógiát, erkölcsant, különös tekintettel a családi életre.

A német nők tömegesen járnak ezekbe az újrendszertű iskolákba és tanfolyamokra. Faluhelyen egyenesen szenzációs az eredmény: ötven éven túl lévő asszonyok is leültek a növendékek közé és szomias jüllel hallgatták a tanítást. Az oktatók nagyon meg vannak elégedve velük, mert nem ragaszkodnak macakcul a hagyományokhoz, ha bebizonyítják nekik, hogy az újítás jobb, olcsóbb és hasznosabb. A nőiskolák ezrei és ezrei új háziipari és földművelési metódusokra szoktatták a népet, amely szívesen tanul és halás a felvilágosításért. A nyári hónapokban vándortanítók és tanítónők járják be a falvakat, akik valóságos apostolai a tanulni és haladni vágyó népnek. Mindenütt szíves vendégszeretet, tiszta szoba és bőséges ellátás a jutalmuk. Az egyes tartományok és városok pedig pénzrel támogatják őket.

Nem lehetne-e vajjon Magyarországon is meghonosítani ezt a rendszert? Gondolkozának rajta azok, akikről elsősorban függ minden reform: a közoktatásügy élén álló férfiak. Sem értelmesség, sem hála dolgában nem áll a mi népünk a német mögött. A jövőből szolgálják, ha a magyar városi és falusi nő gazdasági ismereteit a kor színvonalához mérten gazdagítják.

SZINHÁZI BEMUTATÓK

Az új Kamaraszínház

Az úttörők hitével és makacs elszántságával járta évekig az országot kis és nagy városait egy lelkes magyar színész: Alapi Nándor. A maga tudására s erejére utalva hirdette a tisztá irodalmat, a hamisítatlan művészetet, nem kápatva el magát sikerreltől, nem csüggedve kudarcoktól. Cinikusok megmosolyogták, üzletes szelleműek gyors elmúlását jósolták. S a lenézett vagy legalább is javíthatatlan naivnak mondott művész évről-évre gyarapította babérait, nővelte hírnevét, városeszen látott vendége lett olyan városkáknak is, ahol nem tudott gyökeret verni az állandó színészet. Szerényen, reklámdob nélkül, a mult századeleji apostol-színészek kifogyhatatlan lelkeségével dolgozott tovább Alapi Nándor. A jazz tombolása idején, amikor üvöltő néger ritmus nyomta el a magyar géniusznak még a sóhajtását is, ennek a derék művészeléeknek volt hátor-sága és a fővárosi színpadokról kiszorult magyar íróknak hajlékot adott, irodalmat nyújtott a vidéki közönségnek, rendkívüli áldozatokkal kiváló játékgyűstest teremtett, új színésznevezéket nevelt s ha a külföldre nézett kutató szemmel, egy Pirandello, Strindberget, Hauptmann, Klabundot fedezett föl, nem pedig csirizszagú bohózat-gyárosokat.

Az új Kamaraszínház azt a közép-

osztályt akarja szórakoztatni, szellemileg szolgálni, amely a maga keserves filléreiért nem léha és tartalmatlan mulatságot, hanem a szó legjobb értelmében gondolt lelki épülést akar. Anélkül, hogy az unalom kátyújába

rekedne, tud produkálni a magyar tehetség olyan színpadi alkotásokat, amelyek frissek, érdekesek, leleményesek, fordulatokban gazdagok, mondanivalójukkal figyelmet ébresztők. A tisztá irodalmi tónus nem menedéklevele az érdektelenségnek s a nagyhangú, üres szószátyárkodásnak.

Megnyitó darabnak egy fiatal író művét választotta. »Farkasverem« a címe Kelemen Viktor színjátékának, amely ezt a műfaji meghatározást kapta a színpadi kereszttségben: »különös történet«. Ha maga a tehetséges és nobiles tollú szerző nem írja el előlünk, mi magunk mondanók: valóban különös történet ez, amelynek során a szemünk láttára bonyolódik bele egy rutinos színműrő (a darab hőse) olyan szerelmi ügybe, amelyet kevesebb ál-okoskodással igen egyszerűen, úgynevezett huszárvágással lehetne megoldani. Kelemen Viktor azonban mesterséges akadályokat torlaszt fel, nyilván csak azért, hogy bonyodalmakra tegyen szert, de a játék olyan átlátszó, hogy a közönség előre kitalálja a folytatást, a happy enddel együtt. Molnár Ferenc, Pirandello, Fodor László s még vagy öt-hat közismert szerző hatása alatt íródott ez a nem minden részletében hatástalan furcsa komédia, amelynek színrehozásáért csak annyiban illeti el-

ismerés a Kamaraszínházat, mert szóhoz juttatott egy tagadhatatlanul értékes fiatal író, aki felsikereken keresztül fog eljutni a teljes színpadi megismeréshez. Egyes jelenetekben máris megmutatkozott az a képessége, hogy színesen, változatosan, olykor szellemesen beszélteti alakjait és erős érzéke van a drámai feszültség megteremtéséhez.

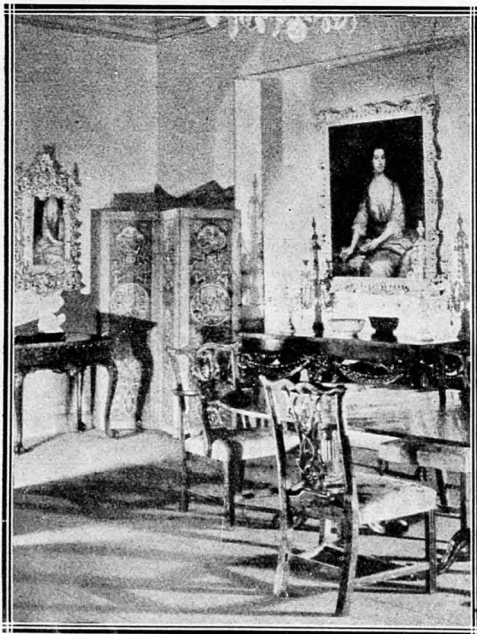
Az újdonság alkalmat szolgáltatott az új társulat több tagjának bemutatkozására is. Vértés Lajost a Víg-színházból ismerjük. Kitünő megjelenése, gyönyörű beszéde, kulturált játéka teljes elismerést aratott. Eöry Erzsit most láttuk először vezető szerepben, amelyhez sok kvalitása van, csak több szint keil a palettáján kevernie. Fenyő Emil, a Párizsból visszatért régi vígszínházi művész, az első tűzvonalból való. Igazi nyeresége az együttesnek. Mátrai József, Zala Karola és Gárdos Kornélia kellemesen simul a stílizált együttesbe. A rendezés a Berlinből hazatért Gordon Pál érdeme. A közönség nagy szeretettel fogadta a bemutatót, de még nagyobb érdeklődéssel várja a színház további műsorát.

Vígszínház: »Emmy«

Lengyel József nem poéta, mint a Mikszáthot színpadra író Harsányi Zsolt, csak ügyes mesterember. Tud színpadi levegőt teremteni, még az érdeklődésünket is felcsiklandozza, de az irodalmi hatásokat adós marad. Ami hiányzik belőle, azt a színház rendezője fogásokkal, szép kiállítással akarta pótolni. Somlai Artúr ezredesportréját kell kiemelnünk. Stílusban csak Jávora Gyula huszárcapitánya vetélkedhet vele. Jávor Pál szimpatikus volt a hadnagy vezetőszerepében, de modorossága keménnyé és szögletesé lapította a figurát. Gárdonyi Lajos és Peti Sándor végtelenül mulatságos. Az ezredes leányát Dayka Margit sokszínű művészete varázsolta vonzó jelenséggé. Csak a toalettjei körül van valami hiba. Szakértő szemnek kell egyszer megvizsgálni: mért állnak rosszul a kedves kis Daykán a nagy estélyi ruhák. A huszártisztek kivétel nélkül rosszul festették magukat. Katonát nem lehet másképp elképzelni, mint napsütötte barna arccal, a Víg-színház huszárcapitányai pedig fehérbőrűek voltak. Katonának csak a sapkaellenző fölött marad fehér a homlokébőre.

Az »Emmy« inkább csak mint látványos darab jöhet figyelembe, amely a forgószínpad változatosságával szórakoztat. Az irodalomnak nincs egyéb köze hozzá, mint az, hogy Rákosi Viktor regényéből készült.

Szabolcs

Biedermeier-szobasorok

CSILLOGÓ PALOTÁK

SÖTÉT EMBEREK

Regény ~ Irta: FORRÓ PÁL

12.

Lipton James nem bírt lefeküdni. Az elmúlt nap eseményei túlságosan felkorbácsolták idegeit. Lipton megszokta, hogy kiméretlen és ravasz üzleti harcokat folytasson, de életének összes eddigi eseményei elhalványultak a legutóbbi huszonnégy óra története mellett. A legnagyobb magasságokat és mélységeket járta meg szinte egyidejűleg, a boldogság legmagasabb ormáról zuhant a legfeneketlenebb kétségbeesésbe. Ezt a rázkódtatást nem tudta elviselni.

Az agyában zavarosan kergették egymást a gondolatok. Hol arra gondolt, hogy milyen csodálatos ajándéka a sorsnak Mici és hogy mennyi öröm és kellemes meglepetés vár még rá e drága nővel kapcsolatban, hol pedig Bob elrablása rémítette újra meg. Boldogsága és boldogtalansága sehogyssem tudott egyensúlyra vergődni. Liptonnak feje fájt, szemrehányással illette magát, hogy önző, rossz apa, aki egyáltalában másra is tud gondolni, mint egyetlen fia rémes esetére.

Igaz, a banditák azt írták, hogy százezer dollár ellenében visszaadják Bobot. De százezer dollár még egy sokszoros milliomos számára sem csekélység. Ilyen összeget nem szokott az ember a zsebében hordani és az európai bankokban ennyi készpénze nem is volt.

Eltart az legalább három hétig, amíg ezt a pénzt Newyorkból Európába irányítja. A banditáknak természetesen nem lehet csekket adni, azokat készpénzzel kell kielégíteni. De ha át is adja a százezer dollárt, ki biztosítja arról, hogy a banditák nem kapnak-e vérszemet, nem állnak-e újabb követelésekkel elő?

Lipton James belátta, hogy ezt a problémát nem tudja egyedül megoldani. De kitől kérjen tanácsot? A rendőrséghez nem mer fordulni. Talán magányozót keressen? Ezt még alaposan fontolóra kell venni. Majd beszélni fog Micivel. Mici bámula-

tosan okos, fölényes nagyvilági nő. És a nők főleg az ilyen kényes kérdésekben mindig nagyon leleményesek. Biztosan lesz valamilyen jó ötlete!

Az órák tűrhetetlenül lassan múltak. Lipton már mindent megpróbált idegességében. Megfürdött, átöltözködött, elszivott egy skatulya cigarettát.

Csak már délelőtt 11 óra lenne! Hogy Micit láthatná!

Réggel kilenckor már nem bírta idegekkel a várakozást. Elhatározta, hogy sétálni megy. A hús reggeli levegő csakugyan felfrissítette. Valamivel nyugodtabban kezdte fontolgatni az eseményeket.

És megint arra kellett gondolnia, hogy a banditák megjelenése nem volt véletlen. Valaki értesíthette őket.

De kicsoda?

A cselédek között lesz az áruló!

Egészen bizonyos, hogy a bárónő megmondta nekik, milyen gazdag vendégeket vár estére. A nők fecsegők, okvetlenül kibökkentik az ilyesmit valamilyen formában vagy az inasok, vagy a játékmester előtt.

Fel kell keresnie Sonnenfeld bárónőt. Talán ha figyelmezteti, világosság gyullad a bárónő agyában és észbe jut, hogy melyik alkalmazzottját lehet gyanúba venni?

Ez a gondolat annyira felélénkítette, hogy azonnal autóba szállt és a Sonnenfeld palota elé hajtattott.

A palota valamennyi ablakának redőnye még le volt bocsátva.

Ezek még alszanak.

Lipton egy pillanatig habozott, hogy csengessen-e? Igaz, túlkorán van és jól nevelt

úriember nem állíthat be reggel kilenckor olyan házba, melyet hajnali három óra tájban hagyott el. De hát olyan rendkívüli eseményekről volt szó, melyek joggal és indokoltá tették ezt a tapintatlanságot. A bárónő megbocsátja látogatását, ha megtudja, hogy Bob elrablásáról van szó. És különben is Sonnenfeld bárónő Mici nővére és őt Micihez a közel jövőben valószínűleg olyan kapcsolat fogja fűzni...

Lipton megint nem merte befejezni a gondolatát. Nem, most el kell hessegetni az ilyen szép ábrándképeket. Előbb Bobit kell megmenteni.

Becsengetett a bejáratajton.

Hallotta a csengőt beregni, de senkisémet jelentkezett.

Újra csöngetett.

Csönd. Senkisémet nyitott kaput.

Harmadszor csengetett. Azután negyedszer, ötödször. Dühösen felizgulva, megzavarodva csengetett, az ujját már le sem vette a csengő gombjára. Ezt a csengettyűhangversenyt még a süketeknek is meg kellett volna hallaniok! Lipton megrémült.

Itt valami szerencsétlenség történhetett.

Az első gondolata az volt, hogy szól egy közeli rendőrőrszemnek. De nyomban mást határozott. Előbb Micit kell értesítenie. Mici bizonyára be van avatva nővére magánügyeibe, ismeri szokásait, talán természetes magyarázatát tudja adni annak, hogy miért nem nyitnak kaput?

(ERMA terve)

Visszasietett az Éden-szállodába és a házi telefonon felsengette Micit.

Álmos, rosszkedvű hang jelentkezett.

— Bocsásson meg, grófnő, — mentegődött Lipton, — hogy ilyen korán felzavartam. Rendkívül fontos ügyekben kell magával beszélnem.

Mici mosolygott. Meg volt elégedve. Ugy látszik, Mr. Lipton nagyon türelmetlen szerelmes. Ez mindenesetre jó jel.

— Kedves mister Lipton, — csicse-regte vissza a telefonba, — nem fél, hogy kiábrándul belőlem, ha ilyen álmosan és fáradtan lát viszont?

— Ön bizonyára így is elragadóan bájos, én — sajnos — még sokkal gyűröttebb állapotban lehetek. Képzelve, le sem feküdtem az éjszaka...

— De hát miért? Mi történt?
— Csak személyesen mondhatom el.
A hallban várom.

— Azonnal ott leszek.

Ezt az »azonnal«-t azonban nem kellett túlságosan komolyan venni. Mici nyugodtan kirúszolta, püderezte magát, felvette egyik csinos halványárga dél-előtti ruhácskáját és csak miután meggyőződött, hogy hódító varázsának teljes birtokában van, sietett a hallba.

Lipton már tükön ült.

— Végre! — kiáltotta, mikor Micit megpillantotta.

— Kedves barátom, megijeszt! — mondotta Mici. — Olyan sápadt és izgatott. Csak nincsenek rossz hírei?

— Sajnos, igen. Képzelve, Bobit elrabolták!

— Lehetetlen!

— Azok az em-

berek, akik a bárónő szalonjába hatoltak, áldetek-tívek voltak. Banditák. Az igazi céljuk a fiam elrablása és megszarolásom volt. Olvassa, itt a levelük.

— Hallatlan! — képedt el Mici.

— Hosszas töprengés után arra gondoltam, hogy a banditákat valaki előre értesíthette, hogy este a bárónőnél leszünk. Valószínűleg valamelyik cseléd, aki tudott jövetelünkről.

Mici bólintott:

— Ez könnyen lehetséges.

— Ezért beszélni akartam a bárónővel és elmentem a palotájába. Több mint húsz percig csengettem, de képzelve, senki sem nyitott kaput. Hogyan lehetséges ez?

Mici meglepett arcot vágott.

— Ezt én sem értem!

— Félek, hogy valami szerencsétlenség történt.

Mici felsikoltott.

— Az Istenért! Komolyan mondja ezt?

— Azt kell hinnem! Nem akartam az ön értesítése nélkül önállóan intézkedni. Magának, mint családtagnak, mindenesetre több joga van a kaput hatóságilag felnyitgatni.

— Ez borzasztó! — nyögte Mici.

— Azonnal odamegyünk. Mindjárt szólók a soffőrkisasszonyomnak.

Mici ideges mozdulatot tet.

— Jobb szeretném, ha takszin mennénk!

— Miért?

— Megenged egy bizalmas vallomást? Én nagyon ellenszenvesnek találok a maga soffőrkisasszonyát.

Lipton megütődve nézett Micire.

— Megbántotta önt?

— Nem. De bizarrnak, pözosnak, nőietlennek találok. Tegnap is, mikor hazajöttünk a Wannseeről, maga kedves, simogató szavakat sugott a fülembe és csodálta, hogy miért nem szorítom vissza a kezét. Most megmondhatom. Túlságosan lehűtően és kijózanítóan hatott a maga csinos és fiatal soffőrkisasszonya, aki ugyanakkor szinte sértő közömbösséggel túlkölt, kapcsolt, valósággal megcsúfolta a női nemet, nevetségessé tette az ellágyulást és a szerelmet!

Liptonnak minden baja ellenére nevetnie kellett.

— Tudomásul veszem... És ha ezentúl kettesben autózunk, vagy magam vezetem a kocsit, vagy takszira szállunk!

— Nem volna helyesebb, ha férjiffőrt fogadna?

Mister Lipton fejét rázta.

— Miss Hadházyval rendkívül meg vagyok elégedve! Ha közelebről ismerné, a maga véleménye is megváltozna.

— Félek, hogy még kevésbé találnám rokonszenvesnek.

— De hát miért?

— Mert ez a leány nem őszinte. Kétszínű! A színlelt hidegsége és közönye mögött számító ravaszság lappang.

Lipton megrökönyödve nézett Micire.

— Nem értem, mire mondja ezt?

— Vannak dolgok, melyekhez a férfiak nem értenek és csak mi, nők vesszük észre. Ez a leány magát be akarja hálózni!

— Hogyan?

Mivel?

— Szerelmes magába!

Lipton meglepetése egyre nőtt.

— De kedves grófnő! Micsoda gondolat!

— Ismétlem, én női szemmel figyelem a dolgokat.

Láttam, hogy titokban milyen ellenséges pillantásokkal méregetett engem végig. És a konok, ellenséges hallgatásában is volt valami, ami vérig sértett. És észrevette, hogyan nézett utánunk a partról, mikor a yachtra szálltunk? Szinte féltem, hogy felgyújtja a vitorlást a szeme villámával.

— Én csak magát néztem és láttam!

— Egyébként nem csak nekem tűnt fel miss Hadházy különös viselkedése, hanem Rosenhayn úrnak is. Ő is észrevette azt a különös féltékenységet, mellyel mindenkit el akar marni az ön oldala mellől. Mert ez éppen a különös. Miss Hadházy nemcsak a nőkre féltékeny, hanem a férfiakra is. Mindenki, akiről felteszi, hogy önnek rokonszenves. Ne haragudjon, kedves mister Lipton, hogy mindezt elmondtam, de úgy gondolom, nem lehet kellemes az a tudat, hogy olyan egyen van a környezetében, aki gyűlöli az ön barátait és vendégeit...

— Ugy látszik, — mormogta Lipton, — hogy a sors minden kellemetlenségét egyszerre kell elszenvednem... Majd gondolkozom a dologról...

— Sajnálom, hogy ez a leplezés kellemetlenül érinti, de nem lennék őszinte barátja, ha mindezt elhallgatnám! Most azonban siessünk! Kétségbeejt a gondolat, hogy szegény nővéremnek talán baja történt!

A bárónő palotája előtt megdöbbenő látvány fogadta őket. A kapu nyitva volt és két rendőr alig tudta a harminc-negyven főnyi felháborodott, kiabáló embercsoportot távol tartani, akik mindenáron az épületbe akartak rohanni.

— Csalók! Szélhámosok! — üvöltötték torkuk szakadtából és az öklüket rázták tehetetlen dühükben.

Ravasz László dr., ref. püspök

(Porteller Emil munkatársunk rajza)

Raffay Sándor dr., ev. püspök

HIMZŐFONALAK
HORGOLÓFONALAK
GYÖNGYFONALAK
MEZ RT. BUDAPEST
NAGYTÁDI GyáRTMÁNY

— Mi történt itt? — kérdezte megrökönyödve Lipton az egyik dühösen hadonázó embertől, aki vérvörös volt az izgalomtól és már egészen berekedt az ordítózástól.

— Hogy mi történt? Az, hogy gyalázatosan becsaptak bennünket! Kicsalták a pénzt és az árut... Tőlem nyolcezer márka értékű pezsgőt, likőrt és csmegegét vásároltak. Hónapok óta nem láttam egy garast sem. Mindig halogatták a fizetést, meséket mondtak...

— Nekem tizezer márka jár ruhákért! — kiáltotta egy másik.

— Nekem háromezer a szőnyegbérletért!

— Hatezer a fehérneműkért!

— Mára ígérték a fizetést! Délelőtt tízre rendelték bennünket ide! — szólt közbe a vörösképű ember. — Idejövünk és a kapu be van zárva. Rendőrt hivatunk, lakatos-sal kinyitattjuk és üres az egész ház. Egy lélek nincsen benne! Megszöktek!

— Magukkal vitték az ékszereket, melyre még tizenötezer márkával tartoznak! — sipította egy vékonyhangú, sovány fiatalember.

— Eltűntek az ezüst evőeszközök, a drága asztali díszek, melyeket elfelejtett kifizetni a bárónő!

Megint éktelen kiabálásba, füttyülésbe törtek ki. A járókelők összecsődültek, nevettek, megbotránkoztak, szájtátva nézték a botránnyos jelenetet.

— Ez a hölgy — mutatott Lipton Micire — a bárónő húga. Kérem, bocsásanak be a palotába.

De a rendőr tagadó mozdulatot tett.

— Sajnálom, uram! Már telefonáltam a kapitányságra, amíg a bizottság nem száll ki, addig senkit sem szabad bebocsátani.

Mici félrevonta Liptont.

— Nagyon kérem, ne hangoztassa, hogy a bárónő húga vagyok. Meg kell értenie, ezek a kellemetlen események rám is árnyékot vethetnek! Kérem, forduljunk vissza. Nem akarok a rendőri bizottsággal találkozni. Miért kínoztassam magamat egy sereg kellemetlen kérdéssel? És magának is jobb, ha nem találják itt. Okvetlenül firtatni fogják, hogy mik történtek az utóbbi napokban és ha Bob elrablói megtudják, hogy ön a rendőrséggel tárgyalt, ennek nagyon súlyos következményei lehetnek.

Lipton észbekapott.

— Tökéletesen igaza van. Köszönöm, hogy figyelmeztetett erre!

Az autóban Mici sóhajtván mondta:

— Szegény nővérem, mindig annyira szemérmes volt! Sohasem beszélt velem őszintén az anyagi helyzetéről. Sejtelmem sem volt, hogy ennyire tönkrement.

— Hová tűnhettek? — kérdezte aggodva Lipton. — Remélem, nem tett kárt magában és a leányában?

— Nem hiszem! Sokkal több életvidámság van benne. Meg vagyok győződve, hogy hamarosan életjelt ad magáról!

— Kérem, értesítsen akkor engem is haladéktalanul. Szegény Bobi! Mennyire kétségbe lenne esve, ha megtudná, hogy mi történt az ideáljával. Ugyanis a fiam...

Mici mosolygott.

— Tudom, észrevettem. Azok ketten nagyon megértik egymást!

— Éppen ezért, ha a bárónő jelentkezik, közölje vele kérem, hogy én szívesen állok rendelkezésére!

Mici meghatva szorította meg Lipton kezét.

— Ön valóban nagylelkű barát! Magában pedig ezt gondolta: még csak az kellene, hogy Lipton Sonnenfeld bárónőre költse azt a pénzt, amelyre ő tart igényt!

A szállodában Mici elbúcsúzott Liptontól.

— Túlságosan felizgattak és kimerítettek ezek az események, egy kicsit lepihenek. És azt hiszem, magának sem árt, ha végre alszik egy keveset!

Elbúcsúztak egymástól.

Mikor Mici a szobájába lépett, Rosenhayn üzenete várta.

— Kérem, hívjon fel azonnal!

Mici felvette a házi telefont, felcsegett Rosenhaynt:

— Feljöhét!

Néhány perc múlva egymással szemközt ültek Mici szobájában.

— A dolog a körmünkre égett! — mondotta Rosenhayn. — Azért jöttem, hogy ismételen kérjem: éjjélre okvetlenül hozza el a terveket! A tervek átadásával egyidejűleg készpénzben harmincezer márkát fizetek!

— Azt hiszem, — válaszolta Mici, — hogy éjjélre sem kell várnia! A tervek két órán belül a kezében lesznek. Bizonyos abban, hogy Lipton a terveket a fekete táskában rejtje!

— Ehhez kétség sem fér. Maga említette ezt egyszer beszélgetés közben.

— Jó, köszönöm!

— Mit szándékozik tenni? — kérdezte Rosenhayn kíváncsian.

— Bocsánat, de a részletek nem tartoznak az üzletre. Most pedig tűnjön el, mert néhány perc múlva itt lesz Lipton.

— Magához jön? — kérdezte álmélkodva Rosenhayn.

— Már mondtam, hogy a részletek nem tartoznak magára!

Udvariasan, de annál határozottabban kiteszkolta Rosenhaynt a szobából.

Azután gyors egymásutánban a következőket végezte:

Kikereste dús ruhatarából a leg szebb csipke háziruháját. Kiválasztotta a legjobb parfümjét. Becsengette a szobapincért, akinél édességet és spanyol bort rendelt. Gyakorlott kézzel úgy helyezett el néhány gyönyörű, színes selymekendőt, hogy a szoba egy kissé műteremhez és egy kicsit háremhez hasonlított.

Mikor felöltözött, gondosan elrendezte hajfürtjeit és elégedetten állapította meg: tökéletes! Akkor egy kis ezüst tálcára orvosságos üvegeket rakott és néhány aszpirin tablettát is mellékelte a félig kiürített pohár víz mellé.

Féltizenkettő volt, mire elkészült. Akkor felhívta Liptont.

— Ön az, kedves barátom? Bocsáson rossz, hogy felhívtam, de nagyon nagyon rosszul vagyok! Legyen szíves, jöjjön át a szobámba!

Mici olyan halványan, bágyadtan, kimerülten fogadta mester Liptont, hogy a kőnek is megesett volna a szíve rajta.

— Az Istenért! — rémüldözött Lipton. — Mi baja van?

— Az idegeim! Nem bírok velük! Ezek a szörnyű események. A szegény nővérem... hiszen értheti....

— Természetesen.

— Olyan magam vagyok! Félek. Nyomaszt ez a magányosság. Kell, hogy ilyenkor jó legyen hozzám valaki... És magában annyi kedvesség van!

Lipton megfogta Mici kezét.

— Köszönöm, hogy engem hívtott magához most, amikor legjobban van szükségem megértő barátára. Ha tudná, mennyire vágyódom én is egy kis szívre, meleg-

ségre, egy sugárra abból a fényzönből, amely tegnap hullott reánk! Milyen tökéletes boldog tudnék lenni e pillanatban, ha nem kellene aggódnom Bob miatt...

— Legyen nyugodt. Ugy bánnak velem, mint a hímes tojással. Néhány napi kényelmetlenség és megint együtt lesznek... Milyen meleg a keze... mintha láza lenne.

— Talán csakugyan lázas vagyok. Vagy annál is betegbb. Vannak tüzek, melyek jobban perzselnek, ernésztenek a láznál...

Mici álmódozva húnyta le szemét.

— Milyen jó, mikor így beszél. Maga, a nagy, rettegett ember... mikor így kitárja a szívét! És csak én tudom, hogy mennyi jóság, napsugár van benne...

— De hát miért nem? Még soha nő jobban nem tetszett nekem...

— És néhány hét múlva visszamegy Amerikába!

— Newyork sincsen a világ végén! A gyors hajó öt nap alatt odavisz...

A férfi még közelebb vonta magához a nőt, akinek halvány arcán most mintha piros vérrózsák gyulladtak volna.

— Mondja, őszintén... tudna szeretni? Engem... egy ilyen öreg medvét?

Mici lehúnyta szemét.

— Most ne beszéljünk erről. Mit tudom én?... Ne kívánja, hogy válaszoljak. Hiszen alig ismerem. Most csak azt tudom, hogy jó, nagyon jó maga mellett ülni, a hangját hallani, a kezét fogni, érezni, hogy jó hozzám!

Hirtelen felállt, mint aki menekülni akar a váratlanul rászakadt forró hangulatok elől.

— Néhány percre magára hagyom! Mintha ujjászülettem volna. A vérkeringésem friss erővel indult meg... Egy kissé lehűtöm magam a fürdőszobában... azután ismét visszajövök!

Liptonra mosolygott és kisietett a szobából.

De nem a fürdőszobába ment, hanem az előszobán keresztül kisurrant a folyosóra és a következő pillanatban már ott állt Lipton lakosztályának ajtaja előtt. A nála lévő álkulcs segítségével, melyet Rosenhayntól kapott, egyetlen mozdulattal kinyitotta az ajtót és már benn is volt a szobában.

Nyomban megtalálta a fekete táskát. Ott feküdt Lipton ágya mellett, a széken. Mici egy pillanatra sem habozott. Zsebéből apró, borotvaes, erős kést húzott ki és azzal felhasította a táska oldalát. Néhány ügyes fogás és kezében voltak a tervrajzok. Három pergamentpapírra rajzolt szabályos mérnöki rajz.

A táskát visszalökte a székre, a terveket ruhájába gyűrte és már ismét kinn volt a folyosón. Azután visszament a lakosztályába. Az előszobából előbb a fürdőszobába ment, kissé benedvesítette magát, hogy a kezén, arcán érezni lehessen a friss víz üdőségét és mosolyogva nyitott be ismét Liptonhoz:

— Remélem, nem várakoztattam meg sokáig! Öt percig sem tartott az egész!

— Nekem mégis örökkévalóságnak tűnt fel!

— És ha kárpótolom ezért?

Lipton édes csodálkozással nézett Micire, aki most egészen mellette állt, a szeme félig lehúnyva, az ajka kissé nyitva, mintha eltikkadt volna és arcát könnyű pír borította.

És Lipton megint azt a szédületet érezte, mint előző napon a yachton, mikor karjaiba szorította az egyensúlyát veszített Micit. Igazán nem tudta volna megmondani, hogy most ki veszette el az egyensúlyát, de Mici megint odahullt széles, erős mellére és ő csókokkal árasztotta el.

Percekig tartott, amíg felocsúdtak. Megint Mici nyerte vissza hamarabb a józanságát.

— Nem szabad elragadtatnunk magunkat, James! Ne legyünk önzők! Neked a fiadra, nekem a nővéremre kell gondolnom! Majd ha elsímultak ezek a bajok, akkor... végre... mi is boldogok lehetünk!

— Köszönöm, hogy most actál ennyi boldogságot, amikor legjobban vágyódom am egy kis vígasztalásra! — áradozott Lipton. — Ezt sohasem fogom elfelejteni!

Mégegyszer karjába zárta Micit és azután elbúcsúztak:

— A viszontlátásra!

Alig tette ki Lipton a lábát, Mici már felcsengette Rosenhaynt, aki az izgalomtól sápadtan nyitott be.

— Sikerült? Megvannak a tervek? — kérdezte elfulladva.

Mici kétségbeesett mozdulatot tett.

— Képzeld, ott voltam a szobájában... A táska felhasítva feküdt az ágya mellett. Valaki megelőzött. A tervek eltűntek belőle.

Rosenhayn felüvöltött. Öklével verte-ütötte a fejét.

— Akkor én elvesztem! — ordította magánkívül. — De hát mit gondol, ki lehet a tettes?

— Csak olyan valaki, aki a viszonyokat éppen olyan jól ismeri, mint maga! Akinek szabad bejárata volt Liptonhoz és megleshetette a kedvező pillanatot.

— De hát ki az? — kiáltotta kínzottan Rosenhayn.

Mici egészen közel hajolt a férfihez és a fülébe súgta:

— Hadházy Éva!

(Folytatjuk)

Házi kozmetika

A strandolás következményei

Írta: dr. Földes Miklós
kozmetikus orvos

Az utóbbi években divatba jött strandélet nap- és légfürdőivel egészséges és felfrissítő hatású a szervezetre és számtalan testi és lelki betegségnél kiváló gyógyhatást fejt ki. Azonban megállapítható, hogy kozmetikailag számos kár származik a kellő óvatosság nélkül túlszába vitt lég- és napkúrákból.

Elsősorban a száraz és normális arc bőr, ha sokáig van kitéve a levegő és nap hatásának, túlságos szárazzá, repedezettté válik. Ezért kell megfelelő zsíros krém alkalmazásával ellensúlyozni e szárító hatásokat.

A hirtelen túlhosszú idejű napozás a test kevésbé edzett területein bőrgyulladásokat von maga után, amelyek néha rázóhideggel és magas lázzal jelentkeznek. Gyógyulásuk gyakran barna pig-

TURNAY ALICE MOZGÁSMŰVÉSZETI ISKOLA

Képzős tanfolyam, higiénikus asszonykurzus (soványítás, erősítés) gyermek- és laikus tanfolyamok.

II., Alkotás-u. 13. Telefon: 55-9-76

mentfoltok hátrahagyásával történik, ami a mai kivágott ruhák divatja mellett veszélyezteteti a dekoltázst.

A napfény hatása kiváló a zsíros, pattanásos arcbőrnél. Valószínű, hogy ilyenkor e területeken a baktériumok elpusztulnak, a bőrben erősebb véráramlás indul meg és a bőrgyulladás folytán a legfelső szarurétegek hámlásszerűen leelőködnek.

Vannak egyének, akiknél a napfény hatása nem egyenletes barnulást idéz elő, hanem az úgynevezett szeplőfoltokat

A CAOLA VITAMINOS KRÉM

vitamintartalmánál fogva a bőrsejtek gyarapodnak, felfrissülnek, a ráncok elsimulnak, a bőr rugalmas, üde és bársonysima lesz.

A CAOLA vitaminos krém

bőrkonzerváló és bőrvédő hatása felülmúlhatatlan és ezért kényesbőrűek, sportolók és napozók számára nélkülözhetetlen.

Használja: REGGEL puder alá, NAPKÖZBEN sportnál, napozásnál, ESTE lefekvés előtt, BOROTVÁLKOZÁS előtt és után.

Kis doboz 50 fillér, Nagy doboz 1 pengő.

BAEDER ILLATSZERGYAR R.-T.
Budapest, Arad, Prága, Milano

csalja ki, mint a nyaralás maradandó emlékét. Különösen a szökeknél és vörösknél jelentkeznek e szeplőfoltok az arcon, karokon és kezeken, nem ritkán a test ruhával fedett területein is. A napfény ellen kitünően véd és megakadályozzák a szeplők és májfoltok előtűnését az elővigyázatosságból alkalmazott kínnes arctekek, krémek és púderek.

Kifejlődött szeplők és májfoltok elűntetése gyakori kozmetikai probléma. Jól bevált háziszser az egyes pigmentfoltok citromnedvvel való kezelése. A 10%-os borax-oldattal való ecsetelés, naponta kétszer halványítja a szeplőfoltokat. Orvosilag erősebb hatású hámlasszó kenőcsökkel lehet elhalványítani e foltokat.

Újabbban a szeplők végleges megszüntetése elektromos úton történik. A diatermiás tű segítségével megérintjük az egyes szeplőfoltokat, a festékekanyag így elroncsolódik és a szeplők heg és nyom nélkül véglegesen eltűnnek.

Egy másik eljárás szerint kis elektromos reszelővel reszelik le az egyes szeplőfoltokat.

KOZMETIKUS ORVOSUNK ÜZENETEI

„Vidéki előfizető.” A nyakán lévő forradásokat semmiféle injekciós eljárással, paraffin injekciókkal sem lehet rendbehozni. Az egyetlen biztos eljárás sebészi

úton a hegek kimetszése és a sebészlelek újabb egyesítése.

»Egy falusi asszony.« Levél ment.

»Piroska.« Száraz arcára, mely időnként foltos is, az éjjeli zsíros krémen kívül megfelelő arcolajat használjon nappra.

»Elkeseredett.« Hegdaganatára irasson fel orvosával 1%-os pepsinoldatot és ezzel borogassa rendszeresen naponta egy óráig.

Legközelebbi számunkban

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA

BANKHÁZ R.-T.

BUDAPEST, IV., Szervita-tér 3

felhívását mellékelni fogjuk!

»Májfoltos.« A nyár folyamán kiujult szépség hibát egy fehérítő kenőccsel lehet eltüntetni.

„Rözsika.” A lúdtalpat nem szokás egyszerűen korrigálni. Az ortopéd szakorvos fokozatosan alkalmaz megfelelő betéteket. Azonkívül szükséges lesz fürdővel, bizonyos masszírozásokkal és tornagyakorlatokkal a legyengült lábizmokat és inakat ismét megerősíteni.

Örömmel állapítottuk meg, hogy kedves előfizetőink az általunk ajánlott és az Angol-Magyar Cérnagár által forgalomba hozott készítményeket szívesen használják és meggyőződtek a »Lánc« és »Horgony«-jegyű fonalak kiváló minőségéről. Kérjük kedves előfizetőinket, hogy jövőben is használjanak horgoláshoz Coats-féle »Lánc«-horgolócérnát, hímzéshez pedig Clark-féle »Horgony«-mulinét, amelyekből a legelőkeltebbek áll rendelkezésünkre. Midőn ezen világhírű gyártmányokra szíves figyelmüket felhívjuk, biztosítjuk, hogy csak saját érdekükben cselekedzenek, ha ezeket a gyártmányokat kérik és állandóan használják. A kiadóhivatal

Pengője kétszer annyit ér

ha **Kovácsvecsnél** vásárol,
20%-kal redukálták fizetését?

Vásároljon nálam s rá fog jönni arra, hogy a kétségtelenül súlyos redukción, mégis elviselehető, mert nem 20 — de 30, sőt

50% -kal is olcsóbban vásárolhat, mint azelőtt!

Ma jó erős férfi egész fekete strapacipőt..... 12.50 P-től

Megbízható jóminőségű gyapjuszövetet..... 16.— P-től

Elegáns átmeneti férfikabátot..... 60.— P-től

kaphat oly minőségben, amely az Ön korábbi igényeinek megfelel. Hasonlítsa össze az árakat az egy év előttiékel s rá fog jönni arra, hogy a fizetésredukción orvossága:

Kovácsvecsnél vásárolni IV. ker., Petőfi Sándor-utca 3. szám, az udvarban.

Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkérjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendeléseknél, lapunkra való hivatkozással, sziveskedjenek közvetlenül az illető céghez fordulni.

Wieg Testvérek kézimunkaháza,
Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

Riseliő-milió (2-ik oldalán). *ERMA kézimunkaház terve.* Mérete 80×80 cm, elsőrendű vászonra előrajzolva 2.50 P, lenvászonra előrajzolva 5.50 P, szűrt sablonja 1.20 P. Előrajzolás díj hozott anyagra 80 fillér.

Tüllbehuzásos tálcakendő (2-ik oldalán). *Wieg Testvérek terve.* Kézimunkája könnyű, rendeléskor megkezdve szállítjuk. Kredencbe, vagy vitrinbe igen izléses darab. Fehér, vagy ekrü színben 30×30 cm méretben, hozzávaló kitöltő anyaggal együtt rajzolva darabonként 1.50 P.

Diszes ágyterítő (3-ik oldalán). *Wieg Testvérek terve.* Klüni-csipkével és magas himzéssel összeállítva, ezen ágyterítő mérete 220×320 cm. A függőnye megjelent az ez évi július 10-i számban. Az ágyterítőhöz való klüni-csipke rajza a hozzávaló szalagokkal együtt 30 P. A csipkét megkezdve szállítjuk, hogy könnyen folytatható legyen. Az ágyterítőhöz a következő anyagok szükségesek: 300 cm széles túllból 6 m, melyet duplán használnak a himzéshez. Lehet a túll helyett nyers selymet, vagy selyemfátyú tusszort is venni. 300 cm széles csipkeszövetből 1 méter szükséges. Az ágyterítő teljesen készen is megrendelhető. A rendelés alkalmával megjelölendő, hogy az anyag miből legyen. A himzéshez gyöngyfonalat használunk. A himzés szűrtsablonja 4 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 6 P. Az ágyterítő teljes méretű papírja 4 P.

ERMA kézimunkaház, Budapest,
VIII., József-körút 11.

Milió, tálcakendő és párna. (4-ik oldalán) *Wieg Testvérek terve.* Kapható vászonra előrajzolva. A milió 75×75 cm méretben 1.80 P. Tálcakendő 30×30 cm méretben 50 fillér. Párna 40×50 cm méretben 1.20 P. Szűrt sablonja a milióhoz 1.20 P, tálcakendőnk 40 fillér, párnának 1 P. Sablonokért az összeget 20 fillér portódíjjal együtt előre kérjük beküldeni.

Diszes asztalterítő (5-ik oldalán). *Wieg Testvérek terve.* Alapanyaga kék, bordó, vagy zöld brokát. A motívok zsenília és berliner pamuttal hímzve és aranycsipke és betét öszeállításával. A sötét motívok ne n hímzéssel készülnek, hanem a brokát saját mintáját órány szállal konturozzuk körül. A terítő mérete 130×130 cm. Szükséges anyag hozzá a következő: 130 cm széles brokát 1.30 m, órány betét az összeállításához 16 m, órány csipke a szélére 6 m, és ezenkívül hímzéshez zsenília. A motívok szűrt sablonja 3 P, a terítő rajza 130×130 méretben 4 P. A terítőt eijesen készen is megrendelhető.

SZEPLŐ EBAGA

ártalmatlan krém szeplő ellen.

Angol-madeira-milió (5-ik oldalán). *ERMA kézimunkaház terve.* 80×80 cm méretben pamutvászonra előrajzolva 2.50 P, lenvászonra előrajzolva 4 P, szűrt sablonja 1.50 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 80 fillér.

Videki rendelésnél külön 50 fillér portó küldendő.

MIT FŐZZEK?

Szeptember 21. Szerda : Gombaleves, paradicsomos csirke, dióhabszelet. — Vacsora : Borjúkotlett (lásd receptet szeptember 10-i számban), egészben sült burgonyával, paprikasalátával, gyümölcs.

Szeptember 22. Csütörtök : Burgonyaleves, párolt libamell kaporokáposztával, csokoládéfeljűt. — Vacsora : Virsli tormával, sajt, gyümölcs.

Szeptember 23. Péntek : Tejleves reszelttészával, kirántott harcsa karfiolsalátával, töltött metélt tőróval. — Vacsora : Gomba tojással, fejessalátával, vegyes sajt, gyümölcs.

Szeptember 24. Szombat : Sárgarépaléves, töltött paprika, köles kifli ízzel. — Vacsora : Hirtelen sült rostélyos rakott burgonyával, kovászos uborkával, gyümölcs.

Szeptember 25. Vasárnap : Zöldborsóleves, pirított kacsamáj francia körettel, kacsapecsénnyel sült burgonyával, uborkasalátával, pörkölt mandulortóval. — Vacsora : Hideg sült orosz-hússalátával, vegyes gyümölcsköcsönnyel.

Szeptember 26. Hétfő : Húsleves séberlitéstészával, főtt hús gombásrizs körettel, sóskamártással, császármorzsa ízzel. — Vacsora : Töltött paprika, sajt, gyümölcs.

Szeptember 27. Kedd : Zöldbaleves, tüzelt özomb tejfel-lel sütve, párolt kelbimbó körettel, hajas almáslepény. — Vacsora : Csirkepörkölt galuskával, gyümölcs.

Szeptember 28. Szerda : Tejleves hagymaleves, kirántott sertészelet tökfőzelékkel, szilvágombóc. — Vacsora : Hemendez kovászosuborkával, vegyes sajt, gyümölcs.

Szeptember 29. Csütörtök : Francia burgonyaleves, töltött káposzta, női szeszély. — Vacsora : Sült csirke burgonyapüré körettel, paprikasaláta, gyümölcs.

Szeptember 30. Péntek : Savanyú halikraleves, gombásal, tejfellesrétes. — Vacsora : Töltött tojás, káposztás palacsinta, gyümölcs.

Tüllbehuzásos függöny (6-ik oldalán).

Wieg Testvérek terve. Ekrü, vagy bronzszínű tüllre élénk színű pamut-tal készfűjük. Előrajzolása nem a tüllre, hanem papírra történik, melyre a tüll ráfércelendő és a rajz szerint behúzzuk a színes fonalakat. Alul rojtott kötünk ugyanolyan színű selyemből, mint a tüll. 150×270 cm méretű stírófüggönyre való ekrü-színű tüll a papírrajzzal együtt 16 pengő. A rajz 6 P. Egy függöny kihímzéséhez szükséges fonal kb. 30 deka, 6.60 P. Ezen függöny bármely méretben, vagy vitrázsna is megrendelhető.

Gobelin-párna (7-ik oldalán). *ERMA kézimunkaház terve.* Mérete 50×40 cm. Fehér penelopea festve 2.50 P. Ekrü penelopea festve 3.50 P. Hozzávaló Orient-gyapjufonal cca 3.50 P. Előhúzza fehér anyagra összes hímző anyaggal 14 P. Ekrü anyagra 15 P.

Karadsa szőnyeg (8-ik oldalán). *ERMA kézimunkaház terve.* Egyike a legszebb antik szőnyegeknek harmonikus és tökéletes színezésben. Alapszíne sötétkék, bordúr; terrakotta, többi színek: csont, aranyárga, világos kék, fréz, bordó, középzöld és néger. Készíthető 30-as felvetővel 70×120 cm méretben. Minta ára 3.50, vagy 100×200 cm. méretlen minta ára 5 P. Varrva 100×175 cm méretben, összes anyag cca 55 P. Minta ára 3 P. Teveszörös »ERMA« fonal kilója 12.50 P.

Gobelin-kép (Aurora) (19-ik oldalán). *»ERMA« terve.* Mérete 83×122, elsőrendű kordóvára festve 60 P. Hozzávaló hímzőselyem motringja 18 fillér. Előhúzza, alakok francia pamuttal kidolgozva, összes hozzávaló anyaggal együtt 200 pengő.

Egyszerű étlap

Szeptember 21. Szerda : Karfiolleves, szilvágombóc. — Vacsora : Borjúpörkölt galuskával, gyümölcs.

Szeptember 22. Csütörtök : Sárgarépaléves, kirántott sertészelet kaporokáposztával, gyümölcs. — Vacsora : Kávé, vajaskenyér, gyümölcs.

Szeptember 23. Péntek : Tejleves, töltött metélt. — Vacsora : Gomba tojással, gyümölcs.

Szeptember 24. Szombat : Zöldbaleves, töltött paprika, gyümölcs. — Vacsora : Vadászkolbász, vajaskenyér, gyümölcs.

Szeptember 25. Vasárnap : Zöldborsóleves, tüzelt özomb tejfel-lel sütve burgonyakroket körettel, uborkasalátával, női szeszély. — Vacsora : Hideg Stefániasült kovászos uborkával, körtétt liptói, gyümölcs.

Szeptember 26. Hétfő : Húsleves reszelt tészával, főtt hús pirított darakörettel, sóskamártással, gyümölcs. — Vacsora : Lecsó virslivel, gyümölcs.

Szeptember 27. Kedd : Zöldbaleves, sertésborda, tökfőzelékkel, gyümölcs. — Vacsora : Hemendez kovászos uborkával, gyümölcs.

Szeptember 28. Szerda : Tejleves hagymaleves, lekvárosderelye. — Vacsora : Paradicsomos csirke rizskörettel, gyümölcs.

Szeptember 29. Csütörtök : Burgonyaleves, töltött káposzta, gyümölcs. — Vacsora : Szalámi, vajaskenyér, gyümölcs.

Szeptember 30. Péntek : Halikraleves, tőrócsusza, gyümölcs. — Vacsora : Aludttoj, sajt, vajaskenyér, gyümölcs.

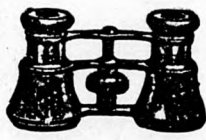
CALDERONI és TÁRSA

LÁTSZERESZEK

Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. sz.

TELEFON AUT 811-48

Látszóvek, szemüvegek, orrcsüptők, Fényképező készülékek és cikkek. Barométerek, hőmérők.

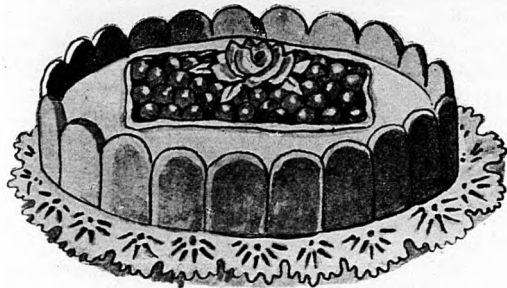

Női festékkultúra, helyi fogyasztás, testmassage, parafincsomagolás, (proporcionálása). Fénykezelés a legmodernebb alapon.

Schadek Antalné kozmetikai műtermében, IV. Váci-u. 9. félem. 3
(Corso mozi-ház) Telefon: Aut. 87-5-10.

HÁZTARTÁS

Mokkatorta, körben grilláslapokkal közepén cukorrózsával díszítve

Halleves rántással. A halat megtisztítjuk, megmossuk és ikrájával együtt nagyobb darabokra felvágjuk, egyenként megsózzuk és félretesszük. Mivel a hal hamar megfő, elég ha tálalás előtt félórával készítjük el. A szükséges mennyiségű vizet, mikor forró, feleresztjük kellő rántással, aztán teszünk bele 2-3 fej vékony karikára vágott vörshagymát, 2 db babérlevelet, aztán a beszózott halat és annyi borecetet, hogy kellemes savanyú legyen és ha megfőtt és sós íze is jó, tálalhatjuk.

Burgonya-omlette. (Előétel.) Három deka vaját habosra keverünk, 3 tojás-sárgáját, 4 kanál sült és áttört burgonyát, 1 és 1/2 deciforralt hideg tejszínt és egy késhegynyi finom törött gyömbéret adunk hozzá. Mikor mindezt jól kikevertük, hozzáadjuk a 3 tojás keményre vert habját, utoljára 2 kanál lisztet és sőt. Jól kikent és lisztezett tepsiben szép pirosra sütjük. Velővel, vagy finomra vágott sonkával megtöltjük egyik felét, a másik felét ráborítjuk és csinos hosszú szeletekre vágjuk.

Halpaprikás. Vörshagymát megtisztítunk, szeletekre vágjuk és sózott bő vízben puhára főzzük. Ha a hagyma puha, áttörjük szitán. Ezzel egyidejűleg a halat megtisztítjuk, megmossuk, a belét vigyázva kivesszük. A halat felbontva mosni nem szabad. Azután kétujnyi szeletekre vágjuk, beletesszük a lábosba, ráöntjük a hagymás levét, hogy jól ellepje és fedő alatt addig főzzük, míg fel nem forr. Ha felforr, ízlés szerint paprikát teszünk bele és fedő nélkül tovább főzzük. Más módon a hagymát nem is kell külön megfőzni, hanem a nyers hal alá rakva, ezzel együtt főzzük.

Pikáns mártás. Tíz deka zsírból és 4 deka lisztből rántást készítünk, két pohár hússalvevel feleresztjük, teszünk bele négy evőkanál tejfölt, négy kávéskanál cukrot, sőt, borsot, citromlevet, ezeket felforraljuk, átszűrjük, kevéssé mustárt, pár szem kaprit is adunk bele.

Felsár erdélyiesen. A marhafelsárt szeletekre vágjuk, vékonyra kiverjük.

Nagy fej vörshagymát megreszelünk, jó sok zöldpetrezselymet, pár darab csiperkegombát apróra vágunk, adunk bele fekete borsot és bő zsírban megpároljuk, aztán a hússzeletekre kenjük és egymás tetejébe összerakjuk, fonállal összekötjük, egy lábosba tesszük egymás mellé. A megmaradt hagymakeveréket rátesszük, fedővel lefedve, puhára

pároljuk s ha levét elsülte, mindig utána töltünk egy keveset, hogy el ne égjen. Mikor a hús jó puha, kivesszük, levét elfőzzük, hogy szép piros legyen, a fonalat a húsról levesszük, visszatesszük a lábosba, öntünk rá annyi tejfölt, hogy elfedje és hagyjuk felforrni. Tálaláskor a húsdarabokat szépen tátra rakjuk, levét ráöntjük és egészben sült burgonyával körítjük.

Töltött borjucomb. Egy zsemlyét tejjel áztatunk, kifacsarjuk és szitán áttörjük, adunk hozzá két tojásárgáját, egy egész tojást, sőt ízlés szerint, késhegynyi borsot, finomra vágott zöldpetrezselymet, egy tojást keményre főzve és kis kockákra felvágva, egy kanál finom morzsát, aztán a borjucombba üreget vágunk, a tölteléket beleöntjük és bevarrjuk. Tepsire tesszük, zsírt adunk rá, egy merítőkanál vizet, a sütőbe tesszük és gyakran locsolva, pirosra sütjük. Tálaláskor a cernát kihúzzuk belőle és felszeleteljük.

Kávékrém. Két tojás sárgáját 12 deka cukorral habosra keverünk, teszünk bele 2 evőkanál feketekávé, tűzön, folytonos keverés között, felforraljuk, ha kihült, 16 deka habosra kevert vajat teszünk bele.

Nincs semmi gond a nagytakarítással!

Nem kell vesződni az alkalmazottal!

Ha reggel a kulcsokat átadja, estére ragyogóan tiszta lakásába térhet vissza.

Győződjön meg komoly, szakavatott munkánkról!

Férgeket irtunk, gépekkel takarítunk jótállással, nyom nélküli szigetelés ~ Festünk és bútort szállítunk

Telefonon is készséggel állunk rendelkezésre és árajánlattal díjmentesen szolgálunk!

OTTOPÁL ÉS TÁRSA
bejegyzett cég

hatóságilag eng.

féregirtó- és takarító vállalata Budapest, I., Királyhágó-u. 5/A Telefon: 50-4-84

Csak egyszer vegye igénybe felelősséges szolgálatunkat!

RECEPTEK

Lekváros lepény. Egy deci cukros tejjel feloldunk 2 deka élesztőt és liszttel kovászt készítünk. Ha megkelt, összegdagasztjuk 30 deka liszttel, 15 deka zsírral, 5 tojás sárgájával, kevés sóval, evőkanálnyi cukorral, melyeket először habosra keverünk és tejjel közepes keménységű tésztát dagasztunk. Három egyenlő részre osztjuk. Az egyiket kinyújtva, kikent tepsibe tesszük, barackfízel megkenjük, erre rátesszük a második rész kinyújtott tésztát, hínünk rá bőven cukros mandulát, mazsolát, reszelt citromhéjat, tört vaniliát. A harmadik tésztát erre tesszük, tojásfehérjével megkenjük, darabos mandulával meghintjük és lassú tűön megsütjük.

Cs. Tóth Aladárné

Debreceni béles. Félkiló lisztből, 1 tojásból, egy késhegynyi sóval és 3 deka zsírral rétes tésztát készítünk, apró cipókra osztjuk és pihenni félretesszük. Pihentetés után egyet deszkán vékonyra

kinyújtunk, erősen olvasztott vajjal megkenjük, rányújtjuk a másikat, ismét megkenjük és addig folytatjuk, míg a tészta elfogy. (Tehetünk 8 darabot is egymásra.) Azután vajjal meglocsoljuk, nyolhetűre összehajtogatjuk és másnapig pihentetjük. Használat előtt elnyújtjuk, apró kockákra vágjuk, tetszésszerűen ízzel töltjük, szemben levő sarkait összefogjuk és forró sütőben nem gyorsan sütjük.

Halászy Mariška

Mogyoró-rudacska. Tizennégy deka lisztet 14 deka vajjal, 14 deka cukorral, 14 deka mogyoróval, 2 tojássárgájával, egy evőkanál rummal jól összegyúrunk, kinyújtjuk, tepsibe tesszük, félíg kisütjük, tetszésszerűen ízzel vékonyan bekenjük, ráteszünk 6 tojás fehérjéből vert kemény habot, 20 deka vaníliás cukorral és 18 deka darált mandulával. Újra sütjük és keskeny szeletekre vágjuk.

Gaál Árpádné

Mikádó-torta. Egy egész tojást, 10 tojás sárgáját $\frac{1}{4}$ kg porcukorral, fél citromhéjjal, félrúd törött vaníliával habosra keverünk. Teszünk bele 5 deka reszelt csokoládét, egy evőkanál pörkölt, darált kávé, $\frac{1}{8}$ kg héjastól darált mandulát, $\frac{1}{8}$ kg darált diót és 10 tojás kemény habját. Kikent és lisztezett tepsiben lassú tűznél sütjük, ha kihült, 6 lapba vágjuk és kávékrémrel töltjük.

Dr. Madaras Józsefné

Grillás-torta. Tíz deka cukorral megpirítunk 10 deka mogyorót, azután 9 tojás sárgáját 10 deka cukorral elkeverjük, tűzőn felfőzzük, ha kihült, beleteszünk 6 deka vaját és a megtört grillást. Ezen masszát két karlsbadi osztyalap közé tesszük.

Korányi Miklósné

Gyümölcskrém. Három tojássárgáját 8 deka cukorral habosra keverünk, adunk hozzá 4 evőkanál tetszésszerű gyümölcszót, 4 lap zselatint, 3 deci keményre felvert tejszínhabot. Formába tesszük és jég közé állítjuk.

Borsos Lászlóné

Tanácsot kérnek

Kedves olvasótársaink közül ki volna szives egy nagyobb bohócbaba szabásmintáját címemre megküldeni? Szíveségét öremmel viszonoznám mackó, vagy kisebb bohócbaba mintájával. Portóköltés kímélése céljából »minta érték nélkül« küldhet. Előre is köszönöm a szíves fáradságot.

Karitsanszky Jánosné,

Maglód, Tompa-utca 37.

Kedves asszony olvasótársainktól kérek tanácsot, talán valaki tapasztaltabb és segítségére lehet egy aggódó édesanyának, aki minden gyermekével a megpróbáltatás útját járja. Gyermekeim másfél éves korukban hólyagos kiütést kapnak. A bőr elkezd viszketni, nem lehet megakadályozni, hogy a gyerekek fel ne vakarja, ami után kis hólya-

gok keletkeznek, ezek néhány nap alatt leszáradnak, de ugyanakkor másik részben kiújulnak. Ez öt-hat éves korukig így tart. Ezen idő alatt a gyerekek nyugtalanok, éjjel hánykolódnak, testüket vakarják, mert a viszketést nem bírják elviselni. Az orvos nem rendelt mást, minthogy nem szabad a gyerekeknek tejet, tojást, vajat, kelt tésztát, vagy tejjel készült ételeket adni. De ha ezeket nem adom, akkor mivel tápláljam őket, mikor éppen ezek volnának a főeledelik? Az orvos azt tanácsolta, hogy reggel és este keserű magkávét adjak. Leírhatatlan szenvedés egy anyára, ha hosszú éveken át nem tud segíteni gyermekein. Ez elkeseredés iratja e sorokat és kérem asszonytársaimat, ha valaki e betegség ellen tud valami biztos szert ajánlani, írja meg, végtelenül hálás volnék segítségéért. Nincs valami kenőcs, ami ezt a kiütést elmulasztaná? Vagy tényleg csak a fenti ételek elkerülése hat gyógyítólag? Nagyon-nagyon várja szíves tanácsait

»egy sokat éjjelező anyja«

DOLIN STRANDOLAJ
Kapható szaküzletben, ára 60 fillér

Üzenetek

«B. Vilmosné» kedves olvasótársainknak küldöm az alábbi kiűnő, kipróbált kuglóf-receptemet. 1 deka élesztőt 1 kanál porcukrot, 2 kanál langyos tejet egy bögrében a tűzhely szélére teszünk, ha feljött, egy tálban 30 deka liszthez öntjük, adunk hozzá 3 tojássárgáját egyenként, pici sót, 5 deka porcukrot, 2 deci tejet és fakanállal jól eldolgozzuk, utóljára hozzáadunk 5 deka langyos olvasztott vajat és 5 deka mazsolát és újra eldolgozzuk, majd beleöntjük egy zsírral kikent és morzsával meghintett kuglóf-formába és meleg helyen ruhával letakarva addig hagyjuk kelni, míg a forma tele lesz. Egy óráig mérsékelt tűznél sütjük és ha kisült, azonnal szitára borítjuk, megeukrozzuk. Fontos, hogy minden langyos legyen és sem forró, vagy túlhideg. A konyha levegője se lehet hideg. *Nádas S.-né*

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSEI

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRUT 00.

TEL.: AUT. 150-70 ~ VI., ANDRÁSSY-
ÚT 50. ~ TEL.: AUT. 224-15 ~ ÚJPEST,
ÁRPÁD-ÚT 67. ~ TELEFON: 956-47

Koszorú és

csokorkötészet

Estélyek, bálók díszítését vállalom

Délszaki növények kölcsönzése

Az ország legnagyobb növénylerakata!

»Eszter« Kéziratát géppel, a papír egyik oldalára írva egy példányban küldje be bármelyik szerkesztőségbe. Kéziratot a szerkesztőség nem ad vissza, tehát több példányban írja, hogy tartalék maradjon. Az írónak jogában áll akár a saját n. vén, akár frói néven küldeni be kéziratát. A tárcaterjedelem napilapnál maximum három nem sűrűn írt gépírásos oldal; folyóiratoknál a novella terjedelme különböző, mert vannak folyóiratok, amelyek 10—12 oldal terjedelműt is közölnek, míg mások 6—8 oldalasnál hosszabbat nem használhatnak. Ez a meghatározás a lap szerkesztéstől, beosztástól, stb. függ. Az írónak mindenekelőtt ismernie kell a lap szellemét, ahova bármilyen kéziratot küld be, mert minden lapnak van egy iránya, amelyhez az írónak alkalmazkodni kell. Szív. üdv. Szerk.

„Klára.” A multévi M. U. L.-t lapozgatva, szemembe ötlött a december 10-i számban ezen jelige alatt a »Tanácsot kérnek« rovatban megjelent kérésre, hogy falasi kisleányval levelezni óhaj'ana. Ha szívesen fogad most, fél-év után, írjon *»Egy őszinte barátnőre vágyó«* jeligré a kiadóhivatal útján. Örömmel leszek a barátnője.

»Orchidea«. A kérdezett ügyben a Ka+holikus Háziasszonyok Országos Szövetségéhez szíveskedjék fordulni (Budapest, VIII., Mária-utca 7. sz.) Évente többször rendeznek 3 hónapos háztartási tanfolyamokat. Érdeklődőknek készséggel adnak felvilágosítást. Szív. üdv. Szerk.

Hálás köszönetet küldöm Főszerkesztő Urnak és mindazoknak a kedves olvasótársainknak, akik S. O. S. jeligré siettek tanácsaikkal segítségére lenni egy gyermekéért aggódó édesanyának. Meleg üdvözléssel *Sz. Józsefné*

Dr. Földesné «Juno» kozmetikai intézete, mely orvosi felügyelet alatt áll, külföldi tapasztalatok alapján újonnan berendezett helyiségében (Rákóczi út 6., Pannónia-szállodával szemben) lapunk előfizetőinek egy díjtalan arcápolást és szaktanácsot nyújt.

»H. Györgyi«. Fehér antilopövet és kabátdíszit tisztított benzinnel lehet tisztítani. Tiszta fehér ruhát bemárt benzinbe és azzal jól átörzsöli, azután száraz ruhával utánadörzsöli. Vigyázni kell, nehogy tűz közelében végezze a tisztítást. mert a benzin könnyen lánggyullad és kiszámíthatatlan katasztrófát okozhat. Szív. üdv. Szerk.

»Rózi — Pozsony«. Boldoggá tett soraival. Ennyit és semmivel többet nem akartunk elérni. Természetes és őszinte ez az érzés, ami levele olvasásakor pírba borítja homlokunkat és szemünkben felcsillan az öröm és a hála. Minden tisztelettel, akit régi előfizetőink szeretnek lapunknak, nemcsak azt jelenti nekünk, hogy gyarapodik

előfizetőtáborunk száma, hanem azt is megtudjuk belőle, hogy méltó arra, hogy a magyar úriasszonyok, úrileányok büszkén ajánlják egymásnak. Ennél nagyobb örömet nem ismerünk. Ezért lesz tele a szemünk a hála örömfényével minden alkalommal, amikor új előfizető ajándékát olvassuk... Szíveskedjék az előfizetési feltételek iránt érdeklődővel közölni, hogy negyedévenként is fizetheti 50 ke-val az előfizetési díjat és nem szükséges, hogy egymásután köve kező hónapokban fizesse. Megkönnyíteni kívánjuk mindenki részére az előfizetést és nem ragaszkodunk betűszerint nyomtatott feltételekhez. Ki hűnyajta be a szemét a mai viszonyok előtt? Hiszen éppen mert látunk és hallunk, ezért vezettünk be a fizetéseknel anyyi könnyítést.

Szfv. üdv. Szerk.

»**Iduska**«. A retikulajándékunkhoz még 14 motring muliné szükséges. Az ára motringonként 10 fillér, mivel gyári áron bocsátjuk előfizetőink rendelkezésére a még szükséges mennyiséget. Tehát muliné-díjban 1.40 P és portódíjban 40 fillért kérünk beküldeni és postán levélben azonnal megküldjük.

»**P. Lajosné**«. Tessék a vízköves főzőedényt megtölteni fele víz, fele ecettel és jódarabig forralni a tűzőn. Meglepetésként fog elérni, mert a vízkő egészen megpuhul és késsel könnyen eltávolítható. Minél több ecetet tesz a vízbe, annál jobban oldódik a vízkő. Ezen egyszerű eljárással tehát az edényre lerakódott vízkövet könnyen eltávolíthatja.

Andriška Károlyné

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy most jelent meg a **BALATON** című 100 oldalas munka 148 ábrával és 28 képpel gazdagon illusztrálva *Antal Dezső okl. építész-mérnök szerkesztésében, a vallás- és közoktatásiügyi minisztérium támogatásával.* A legkiválóbb szakemberek előadásában és munkában kerül először a nyilvánosság elé egy egységben összefoglalva mindaz, ami a sokat vitatott Balaton-kérdés megoldásához vezet. Mindenkit kell érdekeljen, aki csak egyszer is látta a »magyar tengert« s aki annak szépségét csak egyszer is élvezte, aki látta, tapasztalta azt a mostoha sorsot, amiben e legnagyobb természeti kincsünknek része van.

A Balatonon építeni szándékozók, számos kiváló építész-mérnök által készített 35 drb különféle, a Balaton gyönyörű vidékéhez illő s a mai időknek megfelelő, szerény igényű, olcsó nyaraló-tervet találhatnak benne.

Megrendelhető a mű szerkesztőjénél, **Antal Dezső okl. építész-mérnöknel**, Budapest, IV., Királyi Pál-utca 11. szám alatt, lapunk előfizetői részére a 4.— P rendes ár helyett **3.— P kedvezményes ártól**, az összeg elvételre beküldése mellett, vagy utánvételt.

KEDVES OLVASÓINK! Nagy iv szűrt sablon mellékletet csatoltunk ezen számunkhoz. E szűrt sablon melléklet felső jobb sarkában milió, vagy tálcakendő díszítésére alkalmas sarokmintát találunk, amelynek slingeléssel készíthető cakkozott széle tetszés szerint folytatandó és a virágeszokor 15—20 cm távolságra elhelyezhető a terítő szélei mellett, vagy akár a középrészen arányos távolságra szétszórtan. A minta szállítóval, vagy tüftessel hímézhető tetszőszerinti színekkel. E mintától jobbra LJ monogram látható. Ágy-neműbe, asztalneműbe, törülközőbe alkalmas. A mintalap felső középrészen levő gyümölcsesokor konyhagarnitúra, szekrénycsik díszítéséül szolgál. Egy színű anyaggal szállítóval hímzendő. Mellette jobbról négy monogram: fölül egy kisebb zsebkendő és női, vagy férfi fehérnemű jelzésére VE, alatta ágynemű, asztalnemű, törülköző jelzésére VE, MI és DE zsebkendőbe. A felső balsarokban látható magyaros mintával gyerekkruha, kis szürkabát díszítendő. A hímzéshez piros, kék, zöld színeket használunk. E mintalap alsó felében levő cica-kutyás kép gyerekszobába dívápárna, faliszőnyeg, vagy vászontáska díszítésére használható. A minta egy színű anyaggal, feketével, pirossal, vagy kékkel varrandó. Az alsó balsarokban levő NE monogram asztalnemű, ágynemű jelzésére alkalmas. Hímzéshez Clark Horgony-mulinét ajánlunk, mert színét és fényét mosás után is megtartja.

»**B. K.-né tüzerőrnagy neje**«. Az emberi élet olyan hasonló a végeláthatatlan kanyargó folyamhoz, amelynek medre itt-ott áttetszően annyira sekély, hogy kutató szemünkbe csillan aranyló homokja, vagy annyira sötétlen örvénylő, hogy mélysége elszédít. Ki gondol bársnyos, símogató meleg hullámai között arra, hogy a boldogság karjában ringatva álmodjuk az életet s fél fogunk riadni, ha örvénye más irányba elsodor attól, aki életünknek legdrágábbja, szeretet társa volt. Végtelen szenvedésként sujt le a váratlan elszakadás megmásíthatatlan törvénye s míg a lét e nagy törvényeibe beletörődünk, kegyetlen harcot kell vívni az elcsüggedés fojtogató támadásával. Ha a szenvedés leszaggatja lelkünkrol a legcsodálatosabb fátyolt, amit a szeretet szőtt azok köré, akik a szívükbe fogadták és a szívükkel ajándékozták meg, felfénylik messzibe néző szemünk előtt a lét céljának titka és magasba szárnyaló lélekkel küzdjük le a reánknehezülő akaraturkat elgyengítő szenvedést. Aki úgy vissza tudja fojtani kitörő könnyeit, mint Ön, Nagyságos Asszonyom, az nem sírni akar a síróval, szenvedni a szenvedővel, hanem felszárítani a könnyeket és elcsitítani a szenvedőket. A bölcsek

Az üde, rózsás arcszín

mindenkinek kedves. Az ifjúság egészséges pírja az élet és a társaság örökös, harcoss versenyében tehát egymaga is hatalmas előnyt jelent. Más szóval: a szépségre való törekvés a siker és az érvényesülésre való törekvést jelenti. A Kashana Superb megadja azt az egészséges üde és jólápoltság külsőt, amely mindig hódít és amely a sikernek a nyitja. A Kashana Superb ajakpirosító minden színtónusú bőrhöz pompásan alkalmazkodik. Tartósan, izlésesen és feltűnés nélkül lopja az ajakra az ifjúság hódító üdeségét. Aki látja, nem is sejtje, hogy festett az ajka. Ehhez már csak a Kashana Superb Crème-t kell eldörzsölnie az orcáján, hogy az egészség friss pírját legyen százszor szebbé, mint volt. A Kashana Superb hatásán nem fog sem szél, sem eső, sőt a csók sem. Nem fest: az arcról és az ajakról csak szappannal és vízzel mosható le.

KHASANA

SUPERIB

Mindenütt kapható!

Még ma tegyen próbát egy kis csomag Kashana Superb ajakpírival, ára: P 1.20 és arcpirosítóval, ára: P 1.50
Magyarországi központ: Mihály Ottó, 80 K 5. gyógy-
áruházykereskedés Budapest VI, Podmaniczky-u. 43
Dr. M. Albersheim, Frankfurt a. M., Paris, London

gondolták el így az élet célját, amelyet gondolkozó ember el nem vesztegethet. mert a gondolat és az érzés az, ami nekünk az életet jelenti. Gondolat és érzés nélkül, amit feltalálunk magunkban és másokban, nem lehetne felogni annak a végtelenbe vágyakozó léleknek teremő erejét, ami alkotó lényé emelte az embert. A családja letörött koronáját nem pótolhatja, de minden csodára képes az a végtelen édes anyai szeretet, amely két drága gyermeke fölött kiterjesztett remegő szárnyakkal

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ) VEGYTISZTÍTÓ-KELMEFESTŐ

Gyár és központ: VIII. BAROSS-UTCA 85

örkődik. Ágneskát és Kálmánkát sokszor öleljük, Nagyságos Asszonyt szívélyesen üdvözlöljük. Szerk.

A tudomány és technika nem áll meg fejlődésében. Ékesen bizonyítja ezt a Baeder-gyár legújabb találmánya, a vitaminoknak kozmetikai szerekben való alkalmazása, mely a kozmetikai kezelések révén lokálisan juttatja a megfelelő vitaminokat a szervezetbe és ezzel azt a vitaminok értékes hatásában részesíti. Ez a találmány fontos állomását jelenti a kozmetikai tudomány előrehaladásának.

»Aggódó«, Nagyságos Asszonyom, hogy valaki, valamely betegségből meggyógyuljon, nem elegendő, hogy az orvos által rendelt medicinát bevegje, hanem hinnie is kell a gyógyulásban. Ha a hívő lélek nem támogatja a beteg, mankóra szoruló fizikumot, a test csak ritka esetben győzedelmeskedhetik a betegség bacillusai fölött. Súlyban is lemérhette a gyógyulás folyamatának megindulását és mégis kétkedve teszi fel a kérdést, »vajjon nem csak csalóka jobblét ez a kis hizás és mégis árván kéh hagyjam gyermekeimet?« Ez az örkös félelem már magában lázas állapotba hajszolja megtámadott szervezetét, ahelyett, hogy elúzná magától ezeket a vergődő, kishitű gondolatokat és remélne, bízna a jó Isten családostól hatalmában, aki a benne bízót halottaitól is feltámaszthatja. Nagyságos Asszonyom, ha én így aggódnék gyermekeimért akkor első és egyetlen gondolatom az volna, hogy meg kell gyógyulnom. A gyógyulás máról-holnapra nem következhetik be, de minden nyugalomban eltöltött nap elősegíti a gyógyulást

lassú folyamatának továbbhaladását. Nem is gondolja, hogy milyen sokat jelent a levelében említett súlygyarapodás, amit meg kell tartania, sőt fokozni, ha csak 15—20 dekával is hetenként. Ha töprengő gondolatlan úrrá tud lenni és úrrá kell legyen, ez a lelkinyugalom a legjobb orvosság, ami mintegy gátat emel a betegség továbbterjedése elé. A másik hasonlóan komoly értékű gyógy szer a nevetés, az igazi, szívből jövő derű. Önnek, Nagyságos Asszonyom, aki gyermekei társaságában töltheti napjait, boldognak, kacagónak kell lennie, mert ahol nevetnek, ott nem találja jól magát a komor, könnyekre áhító betegség. Próbálkozik egy darabig, de aztán megfordul és köszönés nélkül elillan és Nagyságos Asszony talán nem is veszi észre majd, hogy mikor lett egyszerre makkegészséges. Nehogy azt gondolja, Nagyságos Asszonyom, hogy üres szölamokkal akarok Önre hatni, hogy előzzem velük borongós, szomorú véget sejtő érzéseit. Nem. Ezt a gyógy-módot egy nagyon híres, európai hírű orvostanár használta betegeinél, akik, ha őt hallották, a jelenlététől meggyógyultak, pedig csak arról beszélt, hogy a lélek ereje a legtehetőbb fizikumot is meggyógyíthatja, ha az illető meg akar gyógyulni és nem süllyed a reménytelenség letargiájába. Hit nélkül, reménység nélkül, kacagás nélkül nincs gyógyulás és Önnek erre a három gyógyszerre van egyedül szüksége, a többi magától jön. Próbaképpen csak egy napot töltsön ebben a családostól megnyugtató harmonikus lelkierőket felhozó hangulatban és tapasztalni fogja, hogy étvágya megkétszereződik és erő, pezsgő élet árama fut át bájgyadt, el-

nyredt ereim. Tartózkodjon mentől többel friss levegőn és eledel legyen tápláló, jó zsíros és többször étkezzen napjában. Tejet igyon, amennyit elbir fogyasztani. Egyik pap ismerősöm mondta el, hogy ő is ebben a betegségben szenvedett hosszú évekig. És bizonyosan tudja, hogy a friss levegő, a jó táplálkozás és főként a kitűnő házi avas szalonna erősítette meg legyengült szervezetét és ma híre-nyoma sincs, hogy valaha már le is mondtak életéről. Ma ötgyerekes családapa, izmos, erős, róla lehetne megmintázni az egészség szobrát. Akarni kell, Nagyságos Asszonyom, mert ott, ahol a szervezet súlygyarapodást produkál, komoly baj csak egy esetben állhat elő, ha Ön nem akarja meggyógyulni. Kövesse továbbiakban orvos tanácsát, aki irányítja jóindulatú betegségének lefolyását. Nagyságos Asszonyom, kérem és elvárom, hogy máától számítva három hónap múlva írjon nekem. Írja meg, hogy mit hízott, de hallgasson rám és legyen jókedvű, vig, mert ha meggyógyult, a jövő tavasszal Öntől is akarok kérni valamit, ami a kertjében bizonyosan található lesz. Meleg üdvözlettel köszönti Szerk.

»M. M.-né, Budapest.« Ajánlhatom Nagyságos Asszonyunk Kulesár Sándor cianozó és lakástisztító vállalatát (Nagymező-utca 8.), akinek munkáját alkalmas volt figyelemmel kísérni és éppen ezért bárkinek merem ajánlani.

Szív. üdv. Szerk.

Felelős szerkesztő, kiadó és tulajdonos: **KERTÉSZ BÉLA**
Szerkesztő: tordal **BÓJTHE ETELKA**
Ügyvezető igazgató: **BARTHA ISTVÁN**
Kéziratokat nem adunk vissza

APRÓHIRDÉTESEK

Enen rovatban közlendő hirdetés díja szavanként 10 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetési díja 1 P Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó át.

Női divatszalon a legutolsó divat szerint teljesen, olcsón készít női ruhát. Jutányos felletek mellett rövid idő alatt tökéletesen tanít szabni, varni. Szakvizsokra előkészít Bognárné, V.L. Vilmos császár-út 45. I. em. 1/a.

Jelenen érettségizett joghallgató középiskolai tanulókhöz elmenne instruktornak ellátással és némi fizetéssel. Mészáros József Sátoralja-úthely, Batthyány-u. 27.

Jobb női kerek mindenek, aki jól főz és két tagból álló családnál a mosáson kívül minden házi-tenőt egymaga elvégze. Kikötés, hogy tisztességes, megbízható, pedáns és szolid legyen. Megkeresést Halmi Gaborné, Nyiregyháza címre kerek.

Kifűnő szabású kőpenyék, kosztümöket, ruhákat készíték igen mérsékelt áron a legrovidebb idő alatt. Károly-kört 24. IV., 3.

30 év körüli, jó megjelenésű intelligens úrnő a háztartás minden ágában tökéletesen jártas, varrásban, iparművészeti tárgyak készítésében igen ügyes, kereskedelmi végzettt rendelést, vagy trafik, vagy cukorkaüzlet vezetését vállalna, vagy ezekhez hasonló bármilyen foglalkozást keres. Szíves megkeresést »Hálás leszek« jellegre kiadható kérés.

Uriáshoz házitánitónőnek, vagy gyermeknek melé nevelőnőnek ajánlok szerezni egyúri urleány bizonnyítványt. Cím: Györy Klára, Komárom.

Tánitónő előkelő családotól szép bizonyítvánnyal házitánitót, nevelőnő állást vállal. Címe: »Lelkiismeretes« jelige alatt kiadóban.

Kat. papnövendék gimnazista, vagy középiskolai fiú tanítást vállalja. Címe: »Papnövendék« jelige alatt kiadóban.

Zongoraművész, okleveles zene-tanár, zongora- és elméleti oktatást vállal. Akadémiaira előkészít. IX., Liliom u. 22., ügyvédi iroda.

Budapest, III. ker. Rómáifürdőben Erzsébet Otthonban 3—10 éves korú gyerekek családias teljes ellátást kapnak gondos felügyelettel, 6 éven aluliak havonta 45 pengőért, hat éven felüliek havonta 55 pengőért. Pormentes hegyi levegő, napos, egészséges szobák, elemi iskola szomszédságában. Erdeklődni lehet III., Keve-u. 7875, vagy IX., Rádai-utca 29. Szabolcsi úri-étkezdében.

Diákéleányt havi 80 pengőért teljes ellátásra elvállal keresztyény úri-család. Ramonné, Budapest, II., Szász Károly-u. 1. félem.

Saját terméshű bork: egrí bikavér 80, kadarka 40, orizling 30 fillér literje, 15 literes postahordóban, feljebb utánvétellel. Láng Nándor szőlő-birtokos. Eger.

Óvónő nagy gyakorlattal, hosszú bizonyítvánnyal gyermekek mellé ajánkodik. Cím: Dr. Mária, II., Bors-u. 2. sz. 3.

Üzveg uriaszony lakótársat keres máriabesnyői villa-lakásába. Szép kertre nyíló szoba, villanyvilágítás, jó ellátással, jutányos fizetés ellenében. Ugyanott 2-szobás, konyha-lakás is kiadó. Eckmayerné, Máriabesnyő, Besnyői fő-út 10.

Német leány gyermekek mellé ajánkodik. Vidékre is megy. Cím: Sz. T. Közveg, Gyöngyösi-u. 7.

Ackermann József műszöví Pest-erzsébet, Soroksári-út 20, készít lenvászakat, lendamaszt asztalt és agyngumit. Szállít teljes menasz-kranyit kelengyét címer- és monogram beszövéssel is. Kérjen mintát és árajánlatot.

Új lenese, aprószemű 28, közép 36, nagy 44 fillér kilója utánvétellel Láng Nándornál, Eger.

MAGYAR GYERMEKEK LAPJA

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA HAVONTA KÉTSZER MEGJELENŐ ÁLLANDÓ MELLÉKLETE
SZERKESZTIK: **ETA NÉNI, ELEK BÁCSI** ÉS KIS PAJTÁSAINK ~ SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL: BUDAPEST, VI., JÓKAI-U. 37, A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA SZERKESZTŐSÉGE

Kedves Tanító bácsi!

Drága, jó Tanító bácsi,
Ne haragudj érte,
Hogy ezegyszer Teliyetted
Én kezdek beszédbe.

Nem adtál fel semmi kérdést,
Hogy feleljek rája,
Mégis hevesebben dobog
Az én szivem máma.

Drága nevednapja van ma!
Azért álltam én fel,
Fel akarlak köszönteni
Verses, szép beszéddel.

Nézd, szememben hogy csillognak
Boldog örömkönnyek,
Nem mondhatok én se náluk
Szébbet, jobbat, többet.

Drága, jó Tanító bácsi!
Sebes szárnyon szálljon
Gyermekszivünk kis galambja,
S szivedre találjon.

Ez a galamb majd elmondja,
Mit nem mondtam én el,
Hogy áldjon meg a jó Isten
Mind a két kezével!

Virágcsokor kispajtásaink versikéiből

Kiss Ibolya kis munkatársunk ezt
a verset írta :

*A Magyar Gyermekek Lapját
Nagyon szeretem,
A sok képből, szép mesékben
Gyönyörködhetem.
Olvasgatom, nézegetem
Vigan, boldogan,
Azt kívánom: olvassák, hol
Magyar gyermek van.
Eta néni, Elek bácsi,
Az én kis szívem
Azt kívánja, minden jóval
Áldjon az Isten!*

*

Rössler Zsuzsika kis munkatársunk
(Zalaegerszeg) ezekben a verssorok-
ban küldte hozzánk a szívét

*Eta néni szeretem!
Elek bácsi kedvencem!
Ha jön a kedves kis lap,
Nálam nincsen boldogabb.*

*Ha leckémmel
Készen vagyok,
Mindig abban
Lapozgatok!*

*

Zsilka Teréz kis munkatársunk
(Cegléd) ezt írta nekünk :

*De jó, hogy eljöttél hozzánk,
Magyar Gyermekek Lapja!
Boldog lehet az a gyermek,
Aki mindig olvashatja.
Hogyha nézem, úgy elrepül
Minden perc és minden óra,
Ez a lap tanít meg minket
Minden szépre, minden jóra.
Az Isten imáadására,
Szüleink tiszteletére,
Minden egyes embertársunk
Testvéri szeretetére.
Kis szívünket Égbe viszi
Az áhitat szárnya,
A Magyar Gyermekek Lapját
Az Isten megáldja!*

Kis rajzolóművészek

Most aztán gyürkőzettek
neki alaposan, mert ez a rajz-
feladat nagyon nehéz ám!
Vigyázatok minden ceruza-
vonásra, mert másként nem
papagáj lesz a rajzotokból, ha-
nem közönséges veréb. Aki-
nek színes ceruzái is vannak,
ki is színezheti a rajzot, hogy

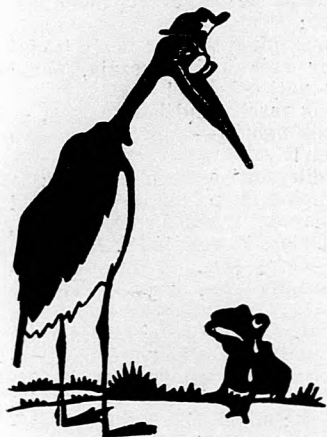

még élethűbb legyen a papa-
gáj. A színezést teljesen reá-
tök bízunk. Ha aztán leraj-
zoltátok, küldjétek be hoz-
zánk.

Kíváncsian várjuk, há-
nyan bírájátok megoldani ezt
a rendkívül nehéz rajzfelada-
tot.

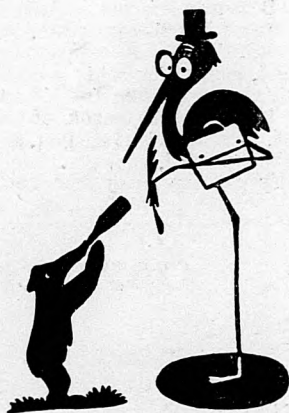

Kis képeskönyv

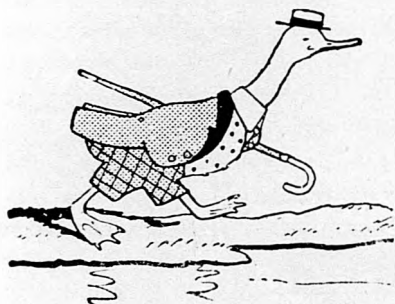

Daru bácsi, zsarú bácsi
A békára rászól:
— Tessék innen szétoszolni!
Fürödjék kend máshol! —
A béka meg azt feleli
Nagyijedten rája:
— Nem akarom, hogy bekapjon,
Hát alászolgája! ...

Doktor Gólya a mackónak
Mondja kötekedve:
— A mackóból, ha iszákos,
Soha nem lesz medve! —
A mackó szól: — Doktor bácsi,
A szidást nem értem,
Tessék húzni az üvegből,
Víz van benne, kérem! ...

Kacsa úrfi nagy gavallér,
Nadrág van a lábán,
A fején meg szalmakalap,
Úgy-e, csinos látvány?
Szárnya alatt sétatálcá,
Úgy siet a gáton,
Azt hiszi, hogy ő a legszebb
Az egész világon!

HÁROM MANÓ ~ MESE ~ Irta : BOCSKOR ÉVIKE

kis munkatársunk [Csenger]

Egyszer egy szegény embernek meghalt a felesége.

A szegény ember nem akarta, hogy kisleánya elhagyatott árva maradjon és feleségül vett egy özvegyasszonyt. Ennek az özvegyasszonynak is volt egy leánykája.

Gondolta, jó lesz testvérekének az övé mellé.

De bizony a mostoha csak a magáét kedvelte, a szegény kis anyátlant mindig szidta, verte, üldözte. A gonosz mostoha meg szeretett volna szabadulni tőle és ezért havas télen kiküldte az erdőbe epret szedni. Csak egy darabka kenyert adott neki útravalóul.

Ment-ment a szegény kis árva a havas erdőben és sirt keservesen. Tudta, hogy nem találhat epret a hó alatt.

Egyszer csak egy szép kis házhoz ért. Abban három manó lakott.

Bement a leányka a házba, illedelmesen köszönt és leült egy székre, hogy megegye a kenyérkéjét. A manók elkezdtek kérlelni, hogy adjon nekik is belőle. A jószívű kisleány egész kenyérkéjét odaadta.

Később a kis manók kiküldték az ajtó elé, hogy seperje el a havat. A lányka buzgón söpörgeti, egyszerre csak látja, hogy szép piros eper van a hó alatt.

Gyorsan teleszedte a kosarát, megköszönte a manók jóságát és indult hazafelé. A manók utána néztek és azt mondta a legöregebbik :

— Jutalmazzuk meg ezt a derék leánykát! Ahány szót kiejt a szája, annyi aranytallér hulljon belőle!

— Én meg azzal ajándékozom meg, — szólt a másik manó, — hogy mindennap szebb legyen!

A harmadik manó pedig hozzátette :

— Hogy mindennap boldogabb legyen!

Amikor hazaért a kisleány és köszönt, hát arany hullott ki a szájából. Elmesélte szépen, hoi-merre járt. A mostohatestvére azt mondta erre, hogy ő is elmegy az erdőbe.

El is ment. De milyen irigy és lusta volt: nem adott enni a kenyérből a manóknak, meg a havat sem söpörte el.

Meg is büntették érte a kis manók. Ahányat szólt: annyi béka esett ki a szájából, napról-napra csúnyább és boldogtalanabb lett.

A szépséges árvát pedig feleségül vette egy királyfi.

Még most is boldogan élnek, ha meg nem haltak, Meseország egyik palotájában...

ŐSZI ÉNEK

A tél:
Fehér takaró,
Hogy ne fázzék
Föld-anyó.

AZ ŐSZ:
Levélhullató
És azután
Hull a hó...

A tavasz,
A kikelet:
Hóvirágos
Izenet.

A nyár:
Kalásztérlelő,
Pompázik a
Szép mező.

A kis mama

*

Földön ül a kis baba,
Vigyáz rá a kis mama.

A kis baba tapsikál,
S a kis mama mit csinál?

Végzi dolgát okosan.
Mert Anyának dolga van.

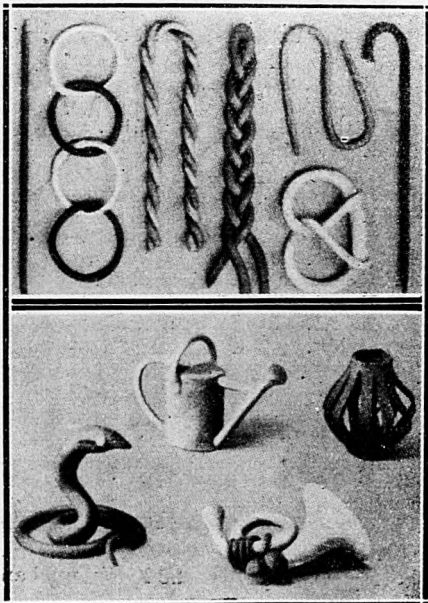
Enmivalót ad neki.
S aztán megölelgeti.

GITT-JÁTÉK

Kis pajtásaink, tudjátok-e, hogy mi a gitt? Aki tudja, annak felesleges a magyarázat. De aki nem tudja, az figyeljen ide. A gitt nem más, mint az a nyúlós, agyagszerű valami, amivel az ablaküveget: apasztják hozzá az ablak fájához. Kérjétek kedves szüleitől pár fillért és vegyetek ilyen gittet. Az üvegesnél kaptok. Akkor azután próbáljatok meg a képen levő dolgokat kiformálni belőle. Egy kis kezűgyesség és minden sikerül. Sétapálcát, láncot, gyűrűt éppúgy készíthettek gittből, mint peracet, vázát, vagy kígyót. A kezűgyességeket gyakorolhatjátok ezzel a gitt-játékkal. A kezűgyességre pedig sokszor nagy szükségetek lesz az életben.

Édesanyám nevenapjára

Irta: **Kerékgyártó Jólánka** kis munkatársunk (Diósgyőr-Vasgyár)

*Drága kis pajtásom,
Gyere velem szépen,
Sok kis virág nyílik
Erdő közepében.
Elmegyünk a zöld erdőbe,*

*Mindent összeszedjük,
Bokrétába kötjük,
S Édesanyám nevenapján
Asztalára tesszük!*

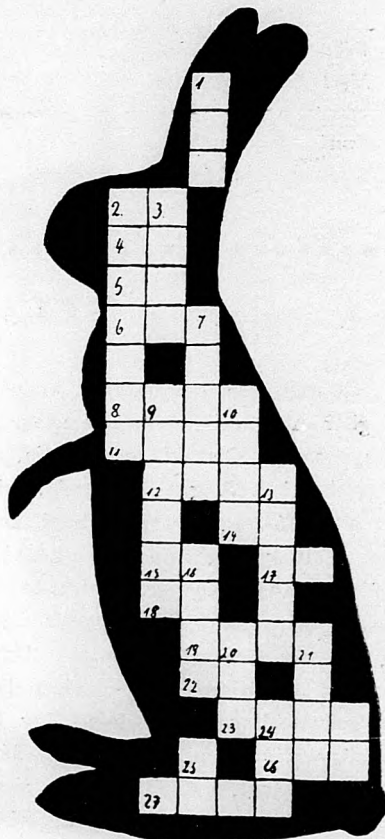
NYULACSKA KERESZTREJTVÉNY

Függőleges sorok :

1. A család feje.
2. A legnagyobb magyar költő vezető neve és keresztnévének kezdőbetűje.
3. A legfőbb étkezés.
7. Egy betű hozzátevésével minden nemesi családnak van.
9. Fontos személy a vonaton.
10. Öltözet, másként.
13. Sok jó ember kis helyen . . . . .
16. A láb része.
20. Kerti szerszám.
21. Ebből készül a puskagolyó.
24. Kedveskedés, másként.
25. Visszafelé, a jószívú ember cselekszi a szegénnyel.

Vízszintes sorok :

2. Pásztor Etelka monogramja.
- Kutya, másként.
- Mássalhangzó, ahogyan kiejtjük.
- Visszafelé, gyorsan múlik.
- Egyszerre született két kisbaba, másként.
- Lábviselet.
- Egy betű hozzáadásával az a magyar vezér, aki kürtjéről is híres.
- . . . vég.
- Kocsik számára is szolgál.
- Ezzel van tele az erdő.
- Az ABC utolsó betűje, ahogyan kiejtjük.
- Gyakori ló-név.
- D. S.
- Régi bor, másként.
- Egy betű hozzáadásával Olaszország fővárosa.
- Északi és déli is van.

Megfejtési határidő . november 1 .

A megfejtés eredményét és a nyertesek nevét **november 20-i** számunkban közöljük.

A helyesen megfejtők körül sorsolás útján **20 megfejtő** szép meséskönyvtalomban részesül.

fejtörő pályázatunk

20 szép képes meséskönyv ajándéka.

A fejtörő helyes megfejtése :

1. Sok hű-hó semmiért.
2. Névnap.
3. Béna.

Sorsolás útján alább felsorolt kis barátaink részesültek jutalomkönyvben: 1. Helyes Magda, Moson. 2. Boczkó Éva, Fülel. 3. Szentiványi Jucika és Irmuska, Pomáz. 4. Takács Marika, Harkányfürdő. 5. Szántó Ilonka és Katóka, Nagykőrös. 6. Trombitás Andor, Budapest. 7. Gáll Évike, Bodrogszerdahely. 8. Ráth Éva, Szarvasd-puszta. 9. Egri Zsuzsa, Nyiregyháza. 10. Telkes Pityuka, Komárom. 11. Brassay Sárka, Tatabánya. 12. Eiczinger Kató, Esztergom. 13. Kiss Márta, Kispest. 14. Seress Tibor, Ecseg. 15. Kosdy Gabriella, Körrösszegapáti. 16. Kovács Magdus, Szombathely. 17. Harmath Irén és Béla, Budapest. 18. Miklós Boriska, Nagycsákány. 19. Kővér Kató, Szolnok. 20. Réti Kornélia Irén Babika, Pesterzsébet.

fejtörő gyufaszál játékot

kis barátaink olyan sokan fejtették meg helyesen, hogyha mindnyájatoknak felsorolnók a nevét, mintahogy tervez-tük, ez a kislap csak nevekkel volna tele és másra nem jutna hely. Erről tehát le kell mondjunk és öt ajándék helyett *vígaszul 20 kis pajtásunknak küldünk szép meséskönyvet*, hogy sokakat jutalmazunk meg szorgalmatokért és ügyességétekért.

1. Maráky László, Pozsony. 2. Wolff Gábor, Tokaj. 3. Molnár Gyurika, Debrecen. 4. Gábris Zoltán, Budapest. 5. Ábrahám Mária, Budapest. 6. Királyfalvy Ágica és Kató, Nyiregyháza. 7. Hujber Katóka, Nagyatád. 8. Rössler Zsuzsika, Zalaegerszeg. 9. Lukács Éva, Kolozsvár. 10. Hedy Beatrix, Eger. 11. Elsen Oszkár, Brassó. 12. Teőke Marianne, Budapest. 13. Klein Ella, Szerencs. 14. Lakatos Cecília, Fülel. 15. Szóts H. Levente, Kézdivásárhely. 16. Helyei Olga, Kassa. 17. Muci Margit, Békés. 18. Köller Emmike, Kispest. 19. Pakulár Margitka, Brassó. 20. Lantos László, Hódmezővásárhely.

Gyermekek postája

Istók Magda. Magduskám, kicsi testvérekém, értjük mi azt, hogy Ti jobban szeretitek e kis lapot, mint ahogy hiszitek, hogy szeretni lehet. Két kis testvérekédnek és Neked, kicsi szívem, a legjobbakat kívánjuk. — **Abossy Pistike.** Ne búsulj, kis pajtás, sok fejtörőt hozunk még és ha most nem is szerepelsz a nyerők között, legközelebb Te is kapsz szép meséskönyv-ajándékot. — **Suakovszky Sanyi,** nem vagyunk biztosak, hogy »Sanyika« e a neved, de édes apuskád neve után így kereszteltünk el az ő nevére, mert a levélben nem volt a neved megemlítve, annyit azonban mégis tudok rólad, hogy első gimnazista vagy és buzgó rejtvényfejtő. Átnéztük az ajándékban részesültek neveit, de elégedetlenül állapítottuk meg, hogy Te még sem vagy köztük. Légy nyugodt, nem felejtkezünk el

rólad és a legközelebb, ha beküldöd a megfejtés eredményét, olyan örömet szerzünk Neked is, hogy Hencidától Boncidáig jut el a hire... — **Szöts H. Levente.** Jegyezd meg magadnak, kicsi Leventém, hogy a ti lapotok mindig a hó elsejei és huszadiki M. U. L. hoz van mellékelve és akármennyire is szeretjük hallani, hogy milyen türelmetlenül várod és 2—3 naponként reklámolod, kérünk, ne várd hiába, mert előbb úgy sem érkezhetsz meg, mint 1-e és 20-a. De akkor követeld ám, mert jogod van hozzá! Kedves szüleid üdvözlését szeretettel viszonozzuk, légy tolmácsunk és add át. — **Hoffmann Edit.** Editkém, kis fityfirityem, ne haragudj, de mi nem hisszük, hogy olyan hosszú volna a vakáció és Te, kicsi bogaram, unatkoznál. Mi sem unatkoztunk mikor akkora csöppség voltunk, mint Te, aranyos és a vakáció, ha még olyan hosszú lett volna, sem volt nekünk elég hosszú. Sok-sok kis pajtásod fejtette

meg a rejtvényt és nem mind részesülhettek mesekönyv-ajándékban. Sajnos, most Te is kimaradtál, de biztosítunk, hogy ami késik nem múlik és nem fogsz sohaig unatkozni, ha a további rejtvényeket is helyesen megfejted. —

Kiss Ibolyka. Ibolykám, kicsi virágom, gondolj a te sok kicsi pajtásodra, akik még egy jutalomkönyvet sem kaptak és ne légy türelmetlen. Olyan nagy szeretettel gondolunk reátok, hogy mesekönyv-raktárunk soha ki nem apadhat és meglátod, hogy évenként több szép könyvvel gyarapítjuk gyűjteményed. Légy bizalommal hozzánk, édes Ibolykám. —

Hradil Miklós Drága kis Miklós kám, szívből köszönjük Neked azt a három fényképet, amelyeken bemutatkoztál. A várépítésben ügyességednek és szorgalmadnak olyan bámulatosan tökéletes eredményét látjuk, s hogy további szorgalomra buzdítsunk: külön jutalomban részesítettünk. E lappal egyidejűleg küldünk Neked egy rendkívül szórakoztató »Társasjátékot«, hogy tanulmány után kis barátjaidal kellemesen töltsétek el szabad időtöket. Fényképeidet szeretettel megőrizzük s ha egyszer meglátogatás, frásztalunkon meglátalod. — **Telkes Pityuka.** Pityukám, édes kis fiacskám, azt izenjük Neked, hogy Veled együtt dobog a szívünk. Köszönjük forrón, édes anyuskádnak, hogy felolvassa Neked e kis lap tartalmát és Te hűségesen hallgatód. Pityukám, mindkét rejtvénymegfejtésed pontos, úgy-e jó volna, ha a sorsolásból nyereséges kerülnél ki? — **Facsinay Margit.** Margitkám, kicsi virágom, rejtvényed nagyon ügyes, biztosan hozzuk. Igazán kedves volt, hogy nyaralásból való visszatérésedkor tudtad meg, hogy nyertél és az ajándékunk mintegy ölelésül, üdvözlötül várt Téged. — **Radics Editke.** Kicsi szívem, a beküldött »gyufaszál« 2-ik feladata nem sikerült! A többi rendben van, ez azonban téves. Próbálkozz csak tovább, Te is rá kell jöjj a nyitjára. Csak türelmesen, Editkém, szeretném, hogy Te is megfejtsed —

Németh Mancika és Iluci. »Komolyka« és »Huncutka« édes kis testvéreké, Tírólatok csicseregte a budai kertek kis cinegije, ha Iluc nem volna olyan felvidítón huncut és Mancika oly bájosan

komoly, sok budai néni unatkozna. De Ti felvidítottok mindenkit, mintahogy mi is sokat nevtünk azokon a csinyeken, amiket Rólatok hallottunk. Kérdezzétek csak meg a kis cinegét, hogy mit csicseregett Rólatok? Mi dehogy is merjük itt elmondani... — **Szoleczky László és Öcsi.** Lacikám, Öcsikém, ölelétek át anyuskátokat és mondjátok meg neki, hogy általatok küldött kedves üdvözlötét szeretettel viszonzozzuk. Lacikám, Tőled csak annyit kérünk, hogy ebben az évben is olyan szorgalmas tanulólégy, mint a múlt évben voltál. Ezzel szerezhetsz kedves szüleideknek és nekünk is örömet. És úgy-e, Te akarsz is örömet szerezni? — **Hetesi Erzsébet két kis hugának.** Kedves nővérekétek! tudjuk, hogy alig várjátok ezt a kis lapot és nemcsak hogy minden versét megtanultátok, de belőle tanítjátok kis pajtásaitokat is játszani. Ennél igazabb öröm nem jutalmazhat minket. Legyetek továbbra is a mi kis barátaink, hogy még sokszor örülhessünk egymásnak. — **Zsilka Teréz.** Terézke, kicsi munkatársunk, »merészség« dicséretreméltó jutalmúl versikéteket hozzuk. A kezdet — mint látod — nem könnyű és a sikerért bizony dolgoznod kellett. Fényképedet küldd be, édesem és 5 pengő klisé-díját, a M. U. L.-ban örömmel jelentjük meg, mert ebben a kis lapban erre nincs helyünk. A fényképet sértetlenül visszakaphatód. Marika nénikéte melegen köszöntjük. — **Poharnik László.** Kedves Laci barátunk, versedet, bár a legtisztább érzés hatja át, sajnos még sem hozhatjuk. Ha felkeresel, megmondjuk, hogy miért. Azt tudod úgy-e, hogy sok-sok kis barátunk van külföldön is, akik épp úgy várják, olvassák és szeretik ezt a kis lapot, mint Ti, akik közel vagytok hozzánk és akiknek előbb megsimogathatjuk a hajukat, mint nekik. Megfejtésed jól sikerült.

Édes kis olvasóink, most már elbúcsuzunk Tőletek és azoktól is, akik üzenetet nem kaphattak. Áldjon meg Titeket egyenként a jó Istenke, hogy szüleiteknek, tanítóitoknak öröme legyen bennetek, s ez új iskolai évet örömmel, jókedvvel kezdjétek. A mi szeretetünk is erősítsen, bátorítsen, ha néha-néha ellankadna, elfáradna erőtök. Ölel és csókol Titeket *Eta néni és Elek bácsi*

Magyar Királyi
Állami Vasgyárak Kereskedelmi Képviselete Rt.
Budapest, V., Vilmos császár-út 28., földszint
Telefonszám: 27-3-20

SZAB. FOLYTONÉGŐ

JOBBÁGY-KÁLYHÁK

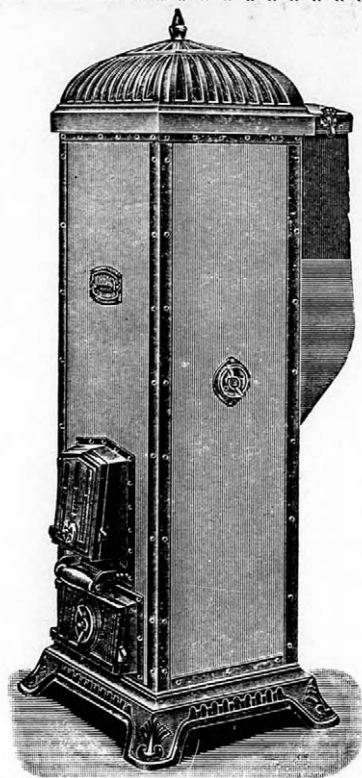
FŐBB ELŐNYEI:

1. Még a legsilányabb hazai barnaszemet is tökéletesen és teljesen szagtalanul égeti el!
2. 15-20 órán át kezelés nélkül ég
3. Kiűnőden szabályozható!
4. Hatásfoka barnaszem használatánál a hivatalos megállapítás szerint 81,8 százalék.
5. A leggazdaságosabb és legideálisabb kályharendszer, mert a legolcsóbb tüzelőanyagból is kb. 50%-kal kevesebbet fogyaszt a közönséges kályhánál!
6. Egyszeri begyújtással folytonégést biztosít! Kezelési alig igényel! Széngázok nem fejlődhetnek!

A MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMI VAS-, ACÉL- ÉS GÉPGYÁRAK GYÁRTMÁNYA

HAZAI SZENEK TÜZELÉSÉRE LEGALKALMASABB!

Kérjen ingyenes árjegyzéket

A KIADÓHIVATAL PÓSTÁJA

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek ezen rovatunkat figyelemmel kísérni, mert kiadóhivatali ügyekben hozgának forduló előfizetőinknek itt válaszolunk. Ha valaki jelzésre kívánja a feleletet, úgy annak szives közlést kérjük

B. Erzsébet, Máty. Milliőajándékunkból már teljesen kifogytunk s így kertipárnaajándékunkat küldtük el.

B. Gy.-né, Fony. Nb. előfizetése december 1-ig rendezve van.

Dr. A. A.-né, Jászberény. Nb. előfizetése december 1-ig van rendezve. Készséggel elfogadjuk az évi előfizetési díj havi 2 pengő részletekben való befizetését.

Dr. S. A.-né, Rákospalota. Retikülajándékunkat elküldtük. D. A.-né úrasszony eddig 4 pengőt fizetett, amint a felévi előfizetése rendezést nyert, szives fáradozásait ajándékban fogjuk részíteni.

K. Margó, Kassa. Méltóztassék ajándékunk portóköltésére 10 csehkoronát átutalni, hogy elküldhessük.

Z. I.-né, Szeged. Öv. S. K.-né, Csanádapalota. T. B.-né, Taksony. Nb. előfizetéseket november 1-ig rendezve van.

K. Stefánia, Törökszentmiklós. Miután a múlt évben méltóztatott ajánlani, ajándékunk július hónap volt esedékes, most azonban havonként újítja Nagyszögöd előfizetését s így később válik esedékesé, mikor az évi díj befizetését nyert.

vitéz dr. K. J.-né, Balassagyarmat. Három év előtt adott 8 részes milliőgaritúra-ajándékunkat küldhetjük. Kérjük értesítést, óhajtja-e.

L. J.-né, Diósgyőr-Vasgyár. F. K.-né, Tokod. Sch. R.-né, Óriszentpéter. U. Irma, Bilve. Öv. dr. K. M.-né, Szeged. D. R.-né, Miskolc. Dr. R. J.-né, Sarkadkeresztúr. M. P.-né, Mezőkomárom. T. K., Dombóvár. K. Marót, Mikófalva. K. P. Etus, Szentes. Elküldtük.

Dr. Sch. F.-né, Vél. Csak mult évi párna-vagy két évvel ezelőtt adott 8 részes milliőgaritúra-ajándékunkat küldhetjük meg. Kérjük értesítést.

B. F.-né, Barót. Kérését készséggel teljesítjük. Még felévi előfizetési díj átutalása szükséges ajándékunk megküldéséhez.

Öv. B. I.-né, Polgár. Ajándékunk az évi 24 pengős előfizetési díj átutalása után válik esedékesé, mikor is örömmel fogjuk megküldeni. Kérjük szives türelmét.

H. Ilona, Csiksomlyó. Kérjük 50 lei portóköltés szives átutalását romániai megbízottunkhoz, hogy ajándékunkat elküldhessük.

Cz. G.-né, Csorvás. Mult évi gobelinpárna-ajándékunkat tudjuk csak elküldeni, kérjük értesítést, óhajtja-e?

Dr. H. H.-né, Krupina. Ajándékunk portóköltésére 10 csehkrona szives beküldését kérjük, hogy elküldhessük.

Dr. B.-né, Újkécske. A második felévi előfizetési díj átutalása után esedékes.

R. L.-né, Kéthely. Az első felévi beküldési táblát elküldtük, a második felévi tábla az év végen lesz. Előjegyeztük és annak idején megküldjük.

U. Erzsébet, Nemesböd. A kért lapszámokból sajnos már teljesen kifogytunk. A küldött összeget köszönettel előfizetése javára irtuk.

V. S.-né, Karcag. Eddig még egyik hólgy sem fizetett elő, amint előfizetnek, s lapunk felévi díjat átutalták, szives fáradozásait ajándékban fogjuk részíteni.

M. L.-né, Táp. Már négy éve minden évben b. előfizetésnek lejárata július hó 1-e, s így Nagyszögös Asszony van tévedésben. Lapunk január 1-től küldtük.

K. Karolina, Mosonszentjános. Milliőajándékunk nincs. Kérését sajnos nem teljesíthetjük.
J. J.-né, Székesfehérvár. Elküldtük, reméljük, már meg is érkezett.

M. Mária, Pápa. A Kérdéses két pengő javára irtuk.

E. G.-né, Kőszeg. Eddig 14 pengőt kaptunk. Ajándékunk az évi 24 pengő előfizetési díj átutalása után esedékes. Kérjük türelmét.
K. M. Irén, Fülöpszállás. Ajándékunk elyereséhez még 4 pengő beküldése szükséges.

Sch. A.-né, Debrecen. Nb. előfizetése január 1-ig rendezve van. Lapunkat rendben küldjük abban a reményben, hogy addig a viszonyok megjavulnak.

T. M.-né, Ráckeve. A szeptemberi újításnál lesz esedékes, ha negyedévi díjat beküld.

G. Ö. Győrszabadhegy. Kérését sajnos nem teljesíthetjük, mert a kért lapból már teljesen kifogytunk.

E. A.-né, Purkerc. Az évi előfizetési díj rendezéséhez még 100 lei átutalása szükséges. Ezen esedékes 100 lein kívül 50 lei portóköltés szives beküldését is kérjük, hogy ajándékunkat elküldhessük.

Uj. F. A.-né, Pozsony. Nb. előfizetése 1933 május 1-ig van rendezve. Kérjük 10 csehkrona portóköltés szives beküldését, hogy ajándékunkat elküldhessük.

Öv. S. Gy.-né, Miskolc. T. V.-né, Hévízfürdő. M. Helén, Gyula. G. N.-né, Sopron. Dr. vitéz T.-né, Mőzs. S. F.-né, Aporka. H. Gy.-né, Újkigyós. Uj. B. I.-né, Kaba. Elküldtük, már biztos meg is érkezett.

G. Gy.-né, Kispeszt. Ajándékunk az évi 24 pengős előfizetési díj rendezése után esedékes. Eddig 19 pengőt méltóztatott fizetni, meg 5 pengő lefizetése után esedékes ajándékunk, mi örömmel fogunk elküldeni.

F. J.-né, Perénye. Nb. előfizetése október 1-ig van rendezve.

Dr. J. P.-né, Pécs. Kérjük, méltóztassék szerzett előfizetőinek nevét velünk közölni, hogy ajándékunkat elküldhessük szives fáradozásáért.

Dr. Sch. Z.-né, Budapest Nb. előfizetése 1932. január 1-ig rendezve van.

T. Blanka, Fogaras. Kérjük a megküldött külön muinekrét 35 lei szives beküldését

B. M.-né, Erdély. Ajándékunkat és a kért lapot elküldtük. Köszönjük a közölt címet lapunk mutatványszámát elküldtük. Ha előfizet, ajándékban részíteni fogjuk szives fáradozásáért.

H. Tusi, Tarany. Ajándékunkat és a sablonához szükséges két port elküldtük.

N. D.-né, Alsórákos. Nb. előfizetése 1933 február 1-ig rendezve van. Párnaajándékunkat elküldtük.

N. Gizella, Zalaegerszeg. Ha az évi díj rendezést nyert, párnaajándékunkat küldjük el. V. I.-né előfizetése után 3. sz. kertipárnát elküldtük és ismétellen halásan köszönjük szives fáradozását.

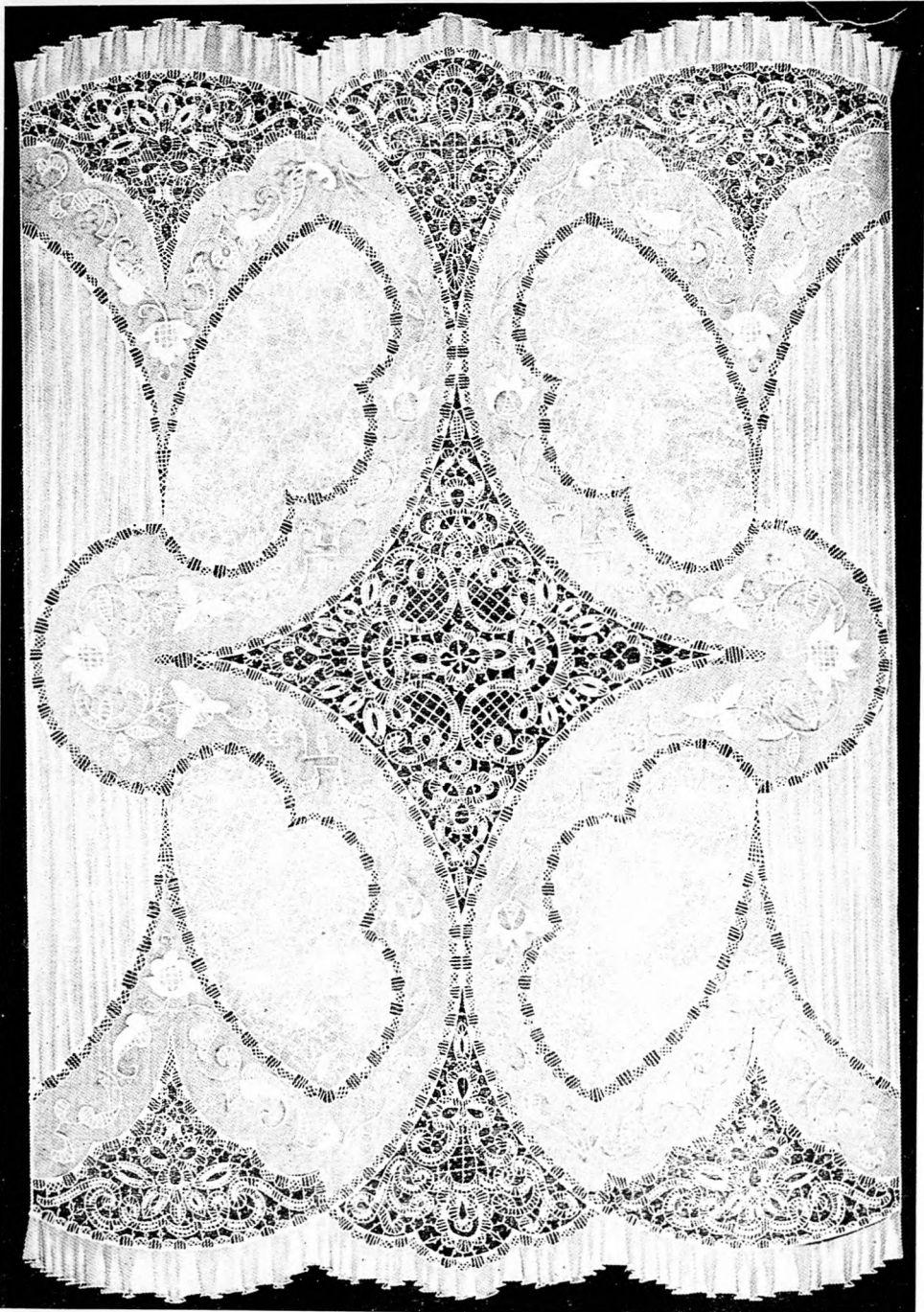
Öv. H. Z.-né, Szolnok. Legutolsó ajándékunk óta Nagyszögös Asszony 16 pengőt fizetett, még 8 pengő befizetése szükséges ajándékunk elküldéséhez. Kérjük szives türelmét.

K. V.-né, Miskolc. Nb. előfizetése 1933 június 1-ig van rendezve.

V.-né Sz. Margit, Jászapati. Nb. előfizetése 1932 november 1-ig rendezve van.

Dr. J. B.-né, Szentgotthárd. A lapokat pótoljuk, 1926. évi lapszámainkból már teljesen kifogytunk, s így kérését sajnos, nem teljesíthetjük.

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

ÁGYTERÍTŐ (Wieg Testvérek eredeti terve Budapest, Deák Ferenc-u. 23)